
**Załącznik do UCHWAŁY NR LVIII/418/2023
RADY GMINY SITNO
z dnia 28 grudnia 2023 r.**

GMINA SITNO

**STRATEGIA ROZWIĄZYWANIA
PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH
W GMINIE SITNO
NA LATA 2024-2030**

Sitno 2023

Spis treści

WSTĘP	4
I.WPROWADZENIE	7
1. Podstawy prawne i organizacyjne tworzenia strategii	8
2. Zgodność celów strategii z innymi dokumentami strategicznymi	12
3. Procedura tworzenia strategii	20
II.CHARAKTERYSTYKA GMINY SITNO.....	22
1. Rys historyczny, położenie i podział gminy	22
2. Sytuacja demograficzna.....	24
III. DIAGNOZA PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH.....	30
1. Bezrobocie i ubóstwo	32
2. Edukacja	38
3. Kultura, sport i rekreacja	44
4. Ochrona zdrowia.....	50
5. Bezpieczeństwo publiczne.....	52
6. Pomoc społeczna	57
7. Niepełnosprawność	66
8. Uzależnienia i przemoc w rodzinie.....	68
9. Ekonomia społeczna	74
10. Starzenie się społeczeństwa	76
11. Analiza SWOT	79
12. Podsumowanie diagnozy	85
IV. CZĘŚĆ PROGRAMOWA.....	86
1. Misja i wizja.....	86
2. Cele oraz kierunki działań i harmonogram.....	88
3. Ramy finansowe	102
4. Monitoring i ewaluacja wdrażania strategii.....	103
5. Konsultacje społeczne	104
6. Prognoza zmian	105
V. UWAGI KOŃCOWE.....	108
VI.SPIS RYCIN I TABEL	109

WSTĘP

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych stanowi podstawę do realizacji stosunkowo trwałych wzorów interwencji społecznych, które mają przyczynić się do poprawy warunków życia mieszkańców w szczególności tych, którzy są zagrożeni marginalizacją i wykluczeniem społecznym, aby w konsekwencji doprowadzić do integracji społecznej.

Tak rozumiana polityka społeczna obejmuje zagadnienia z dziedziny zatrudnienia, edukacji, kultury, rekreacji, ochrony zdrowia oraz zabezpieczenia potrzeb materialnych i mieszkaniowych. Jej odzwierciedlenie stanowi Strategia Rozwiązywania Problemów Gminy w Gminie Sitno na lata 2024- 2030, która, choć umiejscowiona ściśle w zadaniach i kompetencjach samorządu gminy, odnosi się do różnych aspektów funkcjonowania społeczności lokalnej.

Samorządy lokalne działające w warunkach gospodarki rynkowej, cechującej się dużą dynamiką zmian i niepewnością, co do ich kierunków, muszą posiadać zdolność do wczesnego rozpoznawania zagrożeń, jak i dostrzegania pojawiających się szans. W takich warunkach istotnego znaczenia nabiera zarządzanie strategiczne, które oparte na opracowywaniu, wdrażaniu i kontroli realizacji planów strategicznych, umożliwia dostosowanie funkcjonowania jednostek terytorialnych do zmian zachodzących w otoczeniu.

Gminna Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych stanowi wyzwanie dla samorządu gminy, a w szczególności dla podmiotów, które będą wdrażały poszczególne jej działania. Rozwiązywanie problemów społecznych jest procesem długofalowym, dlatego konieczne jest strategiczne podejście do problematyki polityki społecznej. Jakkolwiek planowanie strategiczne zwykle jest obarczone trudnościami oraz ryzykiem związanym ze zmiennością i dynamiką zjawisk oraz procesów społecznych, to niniejszy dokument był opracowany w warunkach wyjątkowej niepewności z uwagi na sytuację, której na tak dużą skalę nasze społeczeństwo wcześniej nie doświadczyło.

Ogłoszony na początku 2020 roku stan pandemii koronawirusa SARS-CoV-2 zniesiony w dniu 1 lipca 2023 roku wiązał się z ograniczeniem działalności gospodarczej, zmniejszeniem zakresu lub wyłączeniem funkcjonowania instytucji i zakładów pracy oraz izolacją społeczną. Dodatkowo wybuch konfliktu zbrojnego w Ukrainie w lutym 2022 roku pogłębił problemy społeczne i ekonomiczne dotyczące Polskę. Inwestorzy, którzy planowali inwestycje w Polsce, w wielu przypadkach rezygnowali z nich z uwagi na niestabilną sytuację tuż za naszą wschodnią granicą; zostały przerwane łańcuchy dostaw z Ukrainy, ale i z Rosji;

wzrosła inflacja, która w maju 2022 roku wyniosła według Głównego Urzędu Statystycznego 13,9 procent w skali roku, pogłębił się kryzys migracyjny oraz nasiliło się poczucie zagrożenia bezpieczeństwa obywateli.

Z tego względu strategia opracowywana w warunkach dużej niepewności, oparta została na danych, informacjach i prognozach dostępnych w okresie jej przygotowywania, natomiast pozwala na elastyczność działania oraz dokonanie modyfikacji w przypadku, gdy sytuacja ulegnie zmianie lub okaże się nieprzystająca do prognoz.

Niniejsza Strategia powstała w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Sitnie w procesie partycypacyjnym z uwzględnieniem interesów różnych grup społecznych i przy szerokich konsultacjach społecznych. W pracach nad dokumentem uczestniczyli przedstawiciele samorządu lokalnego, poza przedstawicielami sektora pomocy społecznej, przedstawiciele oświaty, kultury, sportu i rekreacji, rynku pracy, ochrony zdrowia, a także policji, organizacji pozarządowych, kościoła oraz mieszkańcy gminy. Nad całością prac czuwał powołany przez Wójta Gminy Sitno Zespół ds. Opracowania Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno na lata 2024-2030.

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno jest zgodna z założeniami dokumentów strategicznych przygotowanych na poziomie europejskim, ogólnopolskim i samorządowym odnoszącymi się do polityki społecznej. Niniejszy dokument strategiczny umożliwi ubieganie się o środki zewnętrzne oraz będzie materiałem wyjściowym do opracowania szczegółowych programów i projektów pomocy społecznej. Skuteczność wyznaczonych w niej działań pomocowych będzie zależała zarówno od posiadanych i pozyskanych przez gminę środków finansowych, jak i szerokiej, aktywnej i skoordynowanej współpracy przedstawicieli administracji samorządowej i partnerów społecznych, w tym organizacji pozarządowych.

Dotychczasowe doświadczenie pokazuje, że budowanie Strategii wymaga dużego wysiłku i niezwykle ważna jest tu zasada partnerstwa wskazująca na potrzebę zaangażowania lokalnych podmiotów aktywnie działających na rzecz rozwiązywania różnych problemów społecznych, które wykonują zadania w sposób profesjonalny zgodnie z zasadą efektywności koncentrując i łącząc swoje najlepsze zasoby.

Reasumując Strategia na lata 2024 – 2030 posiada cechy kluczowe dla programowania strategicznego: wielowymiarowy charakter, bowiem dotyczy problemów społecznych trudnych do rozwiązania odczuwanych przez duże grupy szczególnie zagrożone, spójność między celami w powiązaniu z innymi celami, horyzontalność w odniesieniu do różnych sektorów w powiązaniu z edukacją, opieką zdrowotną, bezpieczeństwem publicznym oraz podejście systemowe dostosowane do zmieniających się warunków w otoczeniu. Dzięki

ewaluowaniu i monitorowaniu działań uzyskana zostanie kontrola, nad jakością osiągniętych rezultatów.

Niniejsza strategia składa się z sześciu części. W pierwszej z nich zostały przedstawione podstawy prawne tworzenia dokumentu oraz jego uwarunkowania strategiczne i programowe. Druga część strategii obejmuje podstawowe informacje na temat gminy oraz obraz sytuacji demograficznej. Trzecia część zawiera diagnozę sytuacji społecznej w Gminie Sitno przygotowaną w oparciu o dane statystyczne pozyskane z instytucji i organizacji działających w obszarze pomocy społecznej na terenie gminy oraz w wyniku przeprowadzonego badania ankietowego wśród społeczności lokalnej. W czwartej-programowej części strategii, na podstawie wniosków płynących z przeprowadzonej diagnozy oraz przy uwzględnieniu kompetencji samorządu gminnego, zostały sformułowane: misja i wizja, cele strategiczne oraz kierunki działań niezbędnych do podjęcia w okresie obowiązywania dokumentu, zostali wskazani realizatorzy strategii, przedstawione źródła finansowania działań, ramy finansowe i harmonogram realizacji wyznaczonych kierunków działań oraz prognoza zmian w oparciu o określone wskaźniki. W czwartej części zawarto również informacje na temat sposobu realizacji strategii oraz prowadzenia monitoringu przy wykorzystaniu opracowanych wskaźników. Piąta część zawiera uwagi końcowe a szóstą część spis rycin i tabel zamieszczonych w dokumencie.

Istniejące obecnie ogromne zapotrzebowanie na myślenie i działanie strategiczne wymaga podkreślenia, że przygotowanie strategii to dopiero część teoretyczna procesu, którą należy uzupełnić praktyką i działaniem, czyli wdrożeniem dokumentu. Za jego skuteczność odpowiedzialni są lokalni politycy, działacze, przedstawiciele instytucji gminnych współpracujący z administracją rządową i samorządową szczebla ponadgminnego, a także z przedstawicielami sektora prywatnego oraz sektora ekonomii społecznej i solidarnej (tzw. „trzeciego sektora”). Tylko, bowiem skoordynowana współpraca, wola i determinacja w przeznaczaniu i pozyskiwaniu środków finansowych przełoży się na skuteczność realizacji strategii.

I.WPROWADZENIE

Za nadzór nad opracowaniem Strategii oraz jego monitoring, ewaluację i aktualizację odpowiedzialny jest Zespół ds. Opracowania Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno na lata 2024-2030 powołany Zarządzeniem Nr 34/2023 Wójta Gminy Sitno z dnia 11 sierpnia 2023 r. w składzie:

1. Alicja Szopa- Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sitnie
2. Marta Bełz- Starszy pracownik socjalny Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sitnie
3. Magdalena Wiater- Specjalista pracy socjalnej Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sitnie
4. Krzysztof Prokopowicz- Koordynator ds. udzielania informacji publicznej
5. Renata Mnich- Przychodnia Rodzinna w Sitnie
6. Kamila Szmidt- p.o. Dyrektora Centrum Kultury w Sitnie
7. Teresa Twardziszewska- Prezes Stowarzyszenia Rozwoju i Promocji Gminy Sitno i Okolic
8. Monika Duras- Dyrektor Szkoły Podstawowej im. W. Popławskiej w Sitnie
9. Henryk Ternes- Komendant Gminy OSP
10. Pracom powołanego Zespołu przewodniczyła Pani Alicja Szopa- Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sitnie a rolę Sekretarza zespołu pełniła Pani Marta Bełz- Starszy pracownik socjalny Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sitnie.

Przy opracowaniu strategii polityki społecznej przyjęto model konsultacji społecznej, polegający na możliwie szerokim udziale władz i społeczności lokalnej w pracach nad strategią. Podczas spotkań warsztatowych Zespół dokonał diagnozy problemów społecznych, wypracował koncepcję dokumentu, określił metody przygotowania materiału oraz tryb sporządzenia analizy SWOT, w trakcie prac akceptował i przekazywał także dane diagnostyczne. Wypracował również misję, cel główny oraz podstawową siatkę celów strategicznych i operacyjnych, wreszcie zatwierdził zaproponowane wskaźniki oraz system monitorowania dokumentu.

Przy opracowaniu celów strategicznych wzięto pod uwagę zarówno zasadnicze problemy występujące na terenie Gminy Sitno jak i interesariuszy wymagających szczególnego wsparcia. Zmiany zachodzące w życiu społecznym, nowe zjawiska społeczne, złożoność problemów, powodują, że Strategia ma charakter dokumentu otwartego i poddawana będzie okresowej ewaluacji, w celu jej dostosowania do aktualnych i rzeczywistych potrzeb.

1. Podstawy prawne i organizacyjne tworzenia strategii

Gminna Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych, podobnie jak inne dokumenty strategiczne przygotowywane na różnych szczeblach administracji publicznej jest dokumentem uwarunkowanym prawnie.

Konieczność uchwalenia Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych przez samorząd gminny reguluje ustawa o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 roku (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 901, 1693, 1938). Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt.1 ustawy o pomocy społecznej do zadań własnych gminy należy opracowanie i realizacja strategii rozwiązywania problemów społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka.

Powyższe kwestie reguluje również art.16b ustawy o pomocy społecznej, który wskazuje, iż gmina i powiat opracowują strategię rozwiązywania problemów społecznych zawierającą w szczególności:

- 1) diagnozę sytuacji społecznej
- 2) prognozę zmian w zakresie objętym strategią
- 3) określenie:
 - a) celów strategicznych projektowanych zmian
 - b) kierunków niezbędnych działań
 - c) sposobu realizacji strategii oraz jej ram finansowych
 - d) wskaźników realizacji działań.

Zgodnie z art. 110 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej, ośrodek pomocy społecznej koordynuje realizację Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych.

Ustawa z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463, 1688) stanowi w art. 7, że do gminy należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty, w tym m.in. sprawy z zakresu ochrony zdrowia, pomocy społecznej, gminnego budownictwa mieszkaniowego, edukacji publicznej, polityki prorodzinnej, kultury fizycznej i rekreacji. Strategie rozwiązywania problemów społecznych winny być przyjmowane do realizacji w drodze uchwały rady gminy.

Ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw¹ z dnia 9 marca 2023 roku (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 535) określa

zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, zasady postępowania wobec osób dotkniętych przemocą domową oraz zasady postępowania wobec osób stosujących przemoc.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 100, 173, 240, 852, 1234, 1429), która określa zadania państwa i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie wielowymiarowego wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami.

Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011 roku (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1426, 1429) określa zakres wsparcia dla dziecka i rodziny w szczególności doświadczających trudności w sprawach opiekuńczo – wychowawczych oraz zadania administracji publicznej w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.

Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 735, 1429, 1723, 1737) określa zadania państwa w zakresie łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej, które realizowane są poprzez instytucje rynku pracy, działające w celu pełnego i produktywnego zatrudnienia, wzmocnienia integracji oraz solidarności społecznej, zwiększenia mobilności na rynku pracy.

Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 roku o zatrudnieniu socjalnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2020 r. poz. 176, z 2022 r. poz. 218, 1812) stwarza szanse na powrót do społeczeństwa osobom, które z różnych powodów znalazły się na marginesie życia społecznego. Kładzie nacisk na aktywizację i edukację środowisk dotkniętych długotrwałym bezrobociem, marginalizowanych zawodowo i społecznie oraz wspieranie zatrudnienia tych właśnie grup. Ustawa swoim zasięgiem obejmuje szczególnie osoby nieposiadające własnych dochodów, bezdomne, uczestniczące w procesie wychodzenia z bezdomności, uzależnione od różnych substancji i pozostające w procesie leczenia, osoby opuszczające zakłady karne oraz uchodźców. Do popularnych form pomocy udzielanych w ramach ustawy należy zaliczyć uczestnictwo w centrach integracji społecznej, klubach integracji społecznej oraz wspieranie zatrudniania socjalnego.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2006 roku o spółdzielniach socjalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 802) określa zasady działania spółdzielni socjalnych, których przedmiotem działalności jest prowadzenie wspólnego przedsiębiorstwa w oparciu o osobistą pracę członków spółdzielni na rzecz społecznej i zawodowej reintegracji jej członków tj. odbudowywanie i podtrzymywanie umiejętności uczestnictwa w życiu społeczności lokalnej i pełnienia ról społecznych w miejscu pracy oraz zamieszkania lub pobytu, oraz zdolności do samodzielnego świadczenia pracy na rynku pracy.

Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 2151) oraz ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1939) reguluje zadania jednostek samorządu terytorialnego w zakresie odpowiedniego kształtowania polityki

społecznej, leczenia, rehabilitacji i reintegracji osób uzależnionych od alkoholu lub środków psychoaktywnych czy prowadzenia działalności wychowawczej i informacyjnej.

Ustawa z dnia 8 grudnia 2006 roku o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 788, 1463, 1693) określa zasady udzielania dopłat finansowego wsparcia podmiotom realizującym przedsięwzięcia polegające na tworzeniu zasobu lokali socjalnych, mieszkań chronionych a także noclegowni i domów dla bezdomnych.

Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie z dnia 24 kwietnia 2003 roku (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 571) reguluje prowadzenie działalności pożytku publicznego przez organizacje pozarządowe, tryb, zasady i formy zlecania realizacji zadań publicznych przez administrację publiczną organizacjom pozarządowym, uzyskiwanie przez organizacje statusu organizacji pożytku publicznego oraz nadzór nad działalnością organizacji pożytku publicznego, a także warunki wykonywania świadczeń przez wolontariuszy oraz tak ważne z punktu widzenia strategii kwestie dotyczące konsultowania projektów dokumentów.

Ustawa o świadczeniach rodzinnych z dnia 28 listopada 2003 roku (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 390, 658, 852, 1429) określa warunki nabywania prawa do świadczeń rodzinnych oraz zasady ustalania, przyznawania i wypłacania tych świadczeń.

Ustawa o dodatkach mieszkaniowych z dnia 21 czerwca 2001 roku (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1335) reguluje zasady i tryb przyznawania, ustalania wysokości i wypłacania dodatków mieszkaniowych oraz właściwość organów w tych sprawach.

Ustawa z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowaniu dzieci (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 810, 1565) określająca warunki nabywania prawa do świadczenia wychowawczego oraz zasady przyznawania i wypłacania tego świadczenia. Celem świadczenia wychowawczego jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym z opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych.

Ustawa z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1923). Ustawa ta określa uprawnienia kobiet w ciąży i rodzin do wsparcia w zakresie dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej oraz instrumentów polityki na rzecz rodziny.

Ustawa z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (tekst jedn.: U. z 2020 r. poz. 1297, z 2023 r. poz. 1429) regulująca zasady ustalania i wypłacania zasiłków dla opiekunów osobom, które utraciły prawo do świadczenia pielęgnacyjnego.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, 2674, 2770, z 2023 r. poz. 605, 650, 658, 1234, 1429, 1675, 1692, 1733, 1831, 1872, 1938) oraz ustawa z dnia 13

października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1230, 1429, 1672, 1941).

Ustawa z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r. poz. 1744, z 2022 r. poz. 2140, 2243, 2754, z 2023 r. poz. 1234, 1429) określająca zasady przyznawania członkom rodziny wielodzietnej Karty Dużej Rodziny, zwanej dalej „Kartą”, sposób przyznawania im uprawnień oraz sposób realizacji i finansowania zadań wynikających z ustawy.

Ustawa z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1993) zabezpieczająca osoby znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej z powodu niemożności wyegzekwowania alimentów oraz określająca działania zmierzające do zwiększenia odpowiedzialności osób zobowiązanych do alimentacji.

Ustawa z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 103, z 2022 r. poz. 2600, z 2023 r. poz. 185, 547, 1088, 1234, 1641, 1672, 1717) zawierająca szczególne zasady zalegalizowania pobytu obywateli Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium Ukrainy w związku z działaniami wojennymi prowadzonymi na terytorium tego państwa, oraz obywateli Ukrainy posiadających Kartę Polaka, którzy wraz z najbliższą rodziną z powodu tych działań wojennych przybyli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Powyżej wymieniono jedynie kluczowe akty prawne, które w dużej mierze regulują obszar działalności gminy w zakresie polityki społecznej jednak nie jest to katalog zamknięty i podczas realizacji postanowień strategii niezbędne będzie odwołanie się do innych aktów prawnych między innymi z zakresu edukacji, kultury, ochrony zdrowia, finansów publicznych itd. Tworząc niniejszą Strategię Rozwiązywania Problemów Społecznych opierano się na kluczowych dla tej materii aktach prawnych tak, aby była ona kompatybilna oraz komplementarna z założeniami polityki państwa.

Poza prawodawstwem krajowym istotne są również europejskie dokumenty sankcjonujące tworzenie i wdrażanie strategii rozwiązywania problemów społecznych. Prawo wspólnotowe nie ingeruje bezpośrednio w systemowe rozwiązania w zakresie pomocy społecznej obowiązujące w państwach członkowskich, funkcjonuje jednak polityka społeczna Unii Europejskiej koordynująca narodowe polityki społeczne w zakresie koniecznym z punktu widzenia funkcjonowania wspólnego rynku.

2. Zgodność celów strategii z innymi dokumentami strategicznymi

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Gminy Sitno na lata 2024-2030 jest dokumentem zgodnym z dokumentami strategicznymi i programowymi, które funkcjonują na poziomie europejskim, krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym. Dokumenty te tworzą warunki do podejmowania działań opartych na zasadzie pomocniczości państwa przy wykorzystaniu zasobów tkwiących w środowiskach lokalnych i aktywności środowisk zagrożonych marginalizacją i wykluczeniem społecznym.

Cele Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2024-2030 są spójne z następującymi dokumentami strategicznymi na poziomie krajowym i europejskim:

- **Agendą na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju 2030**, przyjętą w dniu 25 września 2015 roku przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych, która stanowi plan transformacji w dziedzinach o kluczowym znaczeniu dla ludzkości, tj.: ludzie, planeta, dobrobyt, pokój i partnerstwo. Ma ona na celu wyeliminowanie ubóstwa i głodu, ochronę planety przed degradacją oraz podejmowanie pilnych działań w zakresie zmian klimatu; zapewnienie wszystkim ludziom możliwości korzystania z dobrodziejstw dostatniego i satysfakcjonującego życia oraz to, aby postęp gospodarczy, społeczny i technologiczny przebiegał w zgodzie z naturą; wspieranie pokojowego, sprawiedliwego i inkluzywnego społeczeństwa, wolnego od lęku i przemocy oraz mobilizowanie środków do wdrożenia Agendy 2030 przy udziale wszystkich krajów, interesariuszy i obywateli. W ramach Agendy określono 17 Celów Zrównoważonego Rozwoju. Z punktu widzenia polityki społecznej istotne są cele odnoszące się do eliminacji ubóstwa i głodu, zapewnienia wszystkim ludziom zdrowego życia oraz edukację wysokiej, jakości, osiągnięcia równości płci, uczynienia miast i osiedli ludzkich bezpiecznymi i stabilnymi, a także budowy na wszystkich szczeblach skutecznych i odpowiedzialnych instytucji, sprzyjających włączeniu społecznemu. Wiodącą siłą, która doprowadziła do przyjęcia Agendy 2030 była Unia Europejska. Obecnie na jej szczeblu trwa debata nad strategią działań w kierunku zrównoważonej Europy. Europa 2030 będzie stanowić odpowiedź na pilne wyzwania stanowiące zagrożenie dla społeczeństwa, dobrobytu gospodarczego i środowiska naturalnego.
- Polska perspektywa działań na rzecz Agendy 2030 została sformułowana w **Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju**, która stanowi instrument elastycznego zarządzania głównymi procesami rozwojowymi kraju, wskazując cele i niezbędne działania, instrumenty realizacyjne i kluczowe projekty zapewniające jej wdrożenie. Dokument ustala także system koordynacji, wyznaczając role poszczególnym podmiotom

publicznym oraz sposoby współpracy ze światem biznesu, nauki i społeczeństwem. Strategia przedstawia nowy model rozwoju, tj. rozwój odpowiedzialny, czyli taki, który budując siłę konkurencyjną z wykorzystaniem nowych czynników wzrostu, zapewnia udział i korzyści wszystkim grupom społecznym zamieszkującym różne miejsca naszego kraju. Jednocześnie w nowym modelu potrzeby obecnego pokolenia będą realizowane bez umniejszania szans przyszłych pokoleń. Głównym celem wszystkich działań i przedsięwzięć przewidzianych w dokumencie jest tworzenie warunków dla wzrostu dochodów mieszkańców Polski przy jednoczesnym wzroście spójności w wymiarze społecznym, ekonomicznym, środowiskowym i terytorialnym. Oczekiwanym efektem realizacji strategii będzie zwiększenie zamożności Polaków oraz zmniejszenie liczby osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym.

- ***Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności*** jest dokumentem określającym główne trendy, wyzwania i scenariusze rozwoju społeczno-gospodarczego kraju oraz kierunki przestrzennego zagospodarowania kraju, z uwzględnieniem zasady zrównoważonego rozwoju, obejmującym okres, co najmniej 15 lat. Celem głównym dokumentu Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności jest poprawa, jakości życia Polaków. Osiągnięcie tego celu uzależniono od podjęcia działań w trzech obszarach strategicznych: konkurencyjności i innowacyjności (modernizacji), równoważenia potencjału rozwojowego regionów Polski (dyfuzji) oraz efektywności i sprawności państwa. Każdym z tych obszarów strategicznych zostały określone strategiczne cele rozwojowe, które uzupełniono sprecyzowanymi kierunkami interwencji. Do celów rozwojowych zaliczono następujące cele: 1. Wspieranie prorozwojowej alokacji zasobów w gospodarce, stworzenie warunków dla wzrostu oszczędności oraz podaży pracy i innowacji, 2. Zmniejszenie długu publicznego i kontrola deficytu w cyklu koniunkturalnym, 3. Poprawa dostępności i jakości edukacji na wszystkich etapach oraz podniesienie konkurencyjności nauki, 4. Wzrost wydajności i konkurencyjności gospodarki, 5. Stworzenie Polski Cyfrowej, 6. Rozwój kapitału ludzkiego poprzez wzrost zatrudnienia i stworzenie „workfare state”, 7. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego oraz ochrona i poprawa stanu środowiska, 8. Wzmocnienie mechanizmów terytorialnego równoważenia rozwoju dla rozwijania i pełnego wykorzystania potencjałów regionalnych, 9. Zwiększenie dostępności terytorialnej Polski poprzez utworzenie zrównoważonego, spójnego i przyjaznego użytkownikom systemu transportowego, 10. Stworzenie sprawnego państwa, jako modelu działania administracji publicznej, 11. Wzrost społecznego kapitału rozwoju.

- **Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2030** jest podstawowym dokumentem strategicznym polityki regionalnej państwa w perspektywie do 2030 roku, w którym odzwierciedlenie znajdują określone w filarze „rozwój społecznie i terytorialnie zrównoważony” postanowienia Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Strategia jest punktem odniesienia dla Umowy Partnerstwa na lata 2021-2027, będąc zbiorem wspólnych wartości, zasad współpracy rządu i samorządów oraz partnerów społeczno-gospodarczych na rzecz rozwoju kraju i województw. Dokument określa systemowe ramy prowadzenia polityki regionalnej, zarówno przez rząd wobec regionów, jak i wewnątrzregionalne. Kładzie nacisk na zrównoważony rozwój całego kraju, czyli zmniejszanie dysproporcji w poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego różnych obszarów, głównie miejskich i wiejskich. W strategii przewidziano skuteczniejszą identyfikację potrzeb rozwojowych wszystkich obszarów kraju, a także efektywniejsze rozpoznanie zasobów, jakimi dysponują, wskazanie wyzwań i barier rozwojowych. Takie podejście ma się przełożyć na lepsze dopasowanie narzędzi interwencji (np. programów) do możliwości i potencjałów rozwojowych poszczególnych obszarów kraju. Jednym z celów dokumentu jest zapewnienie większej spójności rozwojowej Polski przez wsparcie obszarów słabszych gospodarczo; wskazano w nim obszary strategicznej interwencji, które otrzymają szczególne wsparcie (tj. obszary zagrożone trwałą marginalizacją, miasta średnie tracące funkcje społeczno-gospodarcze, Śląsk i tereny Polski wschodniej).

Strategia wspiera konkurencyjność regionów i zakłada kontynuację działań zmierzających do podniesienia, jakości kapitału ludzkiego i społecznego oraz rozwoju przedsiębiorczości i innowacyjności. Istotny nacisk położono w niej również na rozwijanie kompetencji administracji publicznej w zakresie prowadzenia skutecznej polityki rozwoju, w szczególności na terenach o niskim potencjale rozwojowym, a zwłaszcza wspierania powiązań pomiędzy lokalnym i regionalnym sektorem publicznym a światem biznesu i nauki. W tym kontekście zakładając zwiększenie roli i odpowiedzialności samorządów lokalnych, jako podmiotów decydujących o polityce rozwoju w skali lokalnej, stworzono w dokumencie warunki do większego angażowania się samorządów gminnych i powiatowych w realizację wspólnych projektów i we współpracę ponad granicami administracyjnymi.

- **Umowa Partnerstwa na lata 2021-2027** określa strategię wykorzystania funduszy europejskich w ramach polityk unijnych: polityki spójności i wspólnej polityki rybołówstwa w Polsce w latach 2021-2027. Budżet dla Polski wynosi 76 mld euro.

Polityka spójności na lata 2021-2027 ma obejmować następujące fundusze: Fundusz Spójności (FS), Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny+ (EFS+) i Fundusz Sprawiedliwej Transformacji (FST). Około 60% funduszy z polityki spójności przekazanych zostanie do programów krajowych, m.in. z obszaru infrastruktury i środowiska, badań i wsparcia innowacyjności, rozwoju cyfrowego. Pozostałe 40% otrzymają programy regionalne w poszczególnych województwach. Umowa Partnerstwa zakłada kontynuację realizacji dotychczasowych programów krajowych, szesnastu programów regionalnych oraz programów współpracy transgranicznej i transnarodowej.

- ***Krajowy Program Przeciwdziałania Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu. Aktualizacja 2021-2027, polityka publiczna z perspektywą do roku 2030*** jest dokumentem, który określa ramy strategiczne dla działań służących dalszemu ograniczaniu ubóstwa, rozwijaniu usług społecznych oraz wspieraniu integracji społecznej. Głównym celem przyjętej polityki publicznej jest redukcja ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz poprawa dostępu do usług świadczonych w odpowiedzi na wyzwania demograficzne. Określone w dokumencie priorytety i działania koncentrują się na następujących obszarach: przeciwdziałanie ubóstwu i wykluczeniu społecznemu dzieci i młodzieży, przeciwdziałanie bezdomności, rozwijanie usług społecznych dla osób z niepełnosprawnościami, osób starszych i innych osób potrzebujących wsparcia w codziennym funkcjonowaniu, wspieranie osób i rodzin poprzez działania instytucji pomocy społecznej oraz działania podmiotów ekonomii społecznej oraz wspieranie integracji cudzoziemców poprzez rozwój usług społecznych dla migrantów oraz ich integracji na rynku pracy. Dokument ustanawiając ramy strategiczne tak dla działań ogólnokrajowych, jak i regionalnych, umożliwia planowanie i realizację przedsięwzięć w obszarze przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu, finansowanych zarówno ze środków krajowych, jak i z funduszy europejskich, przewidzianych w perspektywie finansowej na lata 2021-2027.
- ***Krajowy Program Rozwoju Ekonomii Społecznej do 2023 roku***. Ekonomia Solidarności Społecznej ma na celu wzmocnienie procesów dotyczących zwiększania spójności i solidarności społecznej, a także rozwoju lokalnego i społeczno-gospodarczego, w szczególności w wymiarze wspólnot lokalnych i samorządowych. Dokument wyznacza kluczowe kierunki interwencji publicznej mające służyć kształtowaniu jak najlepszych warunków dla rozwoju ekonomii społecznej i przedsiębiorstw społecznych. W programie przedstawiono przede wszystkim plany i działania realizowane przez administrację

rządową na szczeblu krajowym oraz kompleksową strukturę systemu wsparcia ekonomii społecznej na poziomie regionalnym, z uwzględnieniem roli innych przedstawicieli sektora administracji rządowej, a także jednostek samorządu terytorialnego i sektora ekonomii społecznej i solidarnej. Działania przewidziane w dokumencie ujęto w czterech obszarach tematycznych: 1. Solidarna wspólnota lokalna (obejmuje działania dotyczące współpracy podmiotów ekonomii społecznej z administracją publiczną, a w szczególności samorządową), 2. Solidarny rynek pracy (zawiera działania dotyczące reintegracji społecznej i zawodowej realizowanej przez różne podmioty ekonomii społecznej oraz określające warunki niezbędne do uzyskania statusu przedsiębiorstwa społecznego i najważniejsze instrumenty wsparcia zatrudnienia w tych podmiotach), 3. Konkurencyjna przedsiębiorczość społeczna (obejmuje działania, dzięki którym podmioty ekonomii społecznej będą mogły efektywniej konkutować z innymi przedsiębiorcami i wzmacniać swoją samodzielność), 4. Solidarne społeczeństwo (zawiera działania edukacyjne i promujące ekonomię społeczną).

- **Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami na lata 2021-2030.** Dokument zakłada kompleksowe, horyzontalne, ponadsektorowe podejście polityki publicznej do wsparcia osób z niepełnosprawnościami, uwzględniające ich potrzeby w zakresie niezależnego życia i włączenia społecznego. Zapisy dotyczące konkretnych działań w Strategii, w tym o charakterze legislacyjnym i programowym, zostały poprzedzone diagnozą stanu faktycznego sytuacji osób z niepełnosprawnościami w Polsce. Celem głównym Strategii na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami jest włączenie osób z różnego rodzaju niepełnosprawnościami w życie społeczne i zawodowe, a tym samym zagwarantowanie im praw określonych w Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych. Działania wskazane w ramach poszczególnych obszarów umożliwią osobom z niepełnosprawnościami niezależne życie i pełny udział we wszystkich jego sferach, zapewniając im funkcjonowanie w społeczeństwie na zasadzie równości z innymi osobami. Wskaźnikiem monitorującym realizację celu głównego Strategii jest współczynnik aktywności zawodowej dla osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym. W 2018 r. wynosił on 28, 3%, w 2019 r. - 28, 8%, w 2020 r. osiągnął wartość 30%. Zgodnie z założeniami Strategii w 2025 r. przewidziano jego wzrost do poziomu 35% a w 2030 r. – do 45%. Realizacja działań zaprojektowanych w ramach poszczególnych obszarów priorytetowych Strategii na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030 pozwoli na ustanowienie ram całościowej polityki krajowej na rzecz osób niepełnosprawnych, zgodnej z postanowieniami Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

- **Program wieloletni "Senior+" na lata 2021-2025.** Program zakłada wspieranie finansowe jednostek samorządu terytorialnego, w zakresie realizacji zadań własnych, polegających na prowadzeniu i zapewnieniu miejsc w ośrodkach wsparcia „Senior+”. Celem strategicznym Programu jest zwiększenie aktywnego uczestnictwa seniorów w życiu społecznym, poprzez dofinansowanie rozbudowy infrastruktury ośrodków wsparcia w środowisku lokalnym oraz zwiększenie miejsc w ośrodkach wsparcia „Senior+”, tj. wsparcie działań jednostek samorządu w rozwoju na ich terenie sieci Dziennych Domów „Senior+” i Klubów „Senior+”. Celem operacyjnym Programu jest zapewnienie wsparcia seniorom – osobom nieaktywnym zawodowo w wieku 60 lat i więcej – poprzez umożliwienie im korzystania z oferty na rzecz społecznej aktywności, a także obejmującej usługi w zakresie aktywności ruchowej lub kinezyterapii, oferty edukacyjnej, kulturalnej, rekreacyjnej i opiekuńczej – w zależności od potrzeb stwierdzonych w środowisku lokalnym. W ramach Programu udostępniana jest seniorom infrastruktura pozwalająca na aktywne spędzanie wolnego czasu, a także zaktywizowanie i zaangażowanie seniorów w działania samopomocowe i na rzecz środowiska lokalnego.

Zespół przy opracowaniu niniejszej Strategii kierował się obecnie obowiązującymi dokumentami strategicznymi szczebla wojewódzkiego. Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno na lata 2024 - 2030 jest również zgodna z dokumentami strategicznymi szczebla regionalnego a w szczególności ze:

- **Strategią Rozwoju Województwa Lubelskiego do 2030 roku.** Strategia Rozwoju Województwa Lubelskiego jest najważniejszym dokumentem programowym, który określa wizję rozwoju oraz cele i kierunki rozwoju województwa lubelskiego. Strategia prezentuje zasadniczą zmianę podejścia do programowania rozwoju i prowadzenia polityki regionalnej. Opiera się na terytorializacji polityki rozwojowej, wskazując m.in. obszary strategicznej interwencji, jest zorientowana na konkretne rezultaty i efekty. Zakłada zintegrowane podejście oraz wieloszczeblowe zarządzanie, w tym poprzez mobilizowanie regionalnych i lokalnych inicjatyw. Przyjmuje horyzont czasowy do roku 2030. Strategia jest elastyczna i otwarta na innowacyjne pomysły oraz działania prorozwojowe, a także zdolna do absorpcji pomocy i wsparcia zewnętrznego. Zaproponowane w dokumencie cele strategiczne odpowiadają na zidentyfikowane najważniejsze problemy i wyzwania rozwojowe naszego regionu. Ukierunkowane są na innowacje, wzmocnienie miast, rozwój nowoczesnej wsi, rozwój przedsiębiorczości, wykorzystanie potencjału naukowego oraz wielokierunkową integrację regionu polepszającą jego spójność oraz wykorzystanie posiadanych potencjałów rozwojowych. Jednym z celów operacyjnych Strategii Rozwoju

Województwa Lubelskiego do 2030 roku jest wspieranie włączenia społecznego z uwagi na fakt, że województwo lubelskie charakteryzuje się najwyższym w kraju wskaźnikiem zagrożenia ubóstwem. Innym istotnym problemem jest zjawisko wykluczenia społecznego. Zjawiska te stanowią istotną barierę ograniczającą rozwój nowoczesnego społeczeństwa w regionie. Niezbędna jest, zatem aktywizacja społeczna i zawodowa osób marginalizowanych, poprawa dostępu i wzrost, jakości usług publicznych oraz rozwój ekonomii społecznej. Szczególnym obszarem zainteresowania władz samorządu jest zwiększenie partycypacji społecznej, jako podstawowego warunku budowy społeczeństwa obywatelskiego i ograniczania rozmiarów negatywnych zjawisk społecznych. Działania zawarte w Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych przyczynią się do realizacji celu operacyjnego poprzez zwiększenie partycypacji społecznej, wzrostu, jakości życia oraz spadku liczby osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Ponadto, w wyniku realizacji celu nastąpi zmniejszenie dysproporcji w zakresie dostępu do usług publicznych, w tym również usług wsparcia dla osób starszych i z niepełnosprawnościami. Strategia Rozwoju Województwa Lubelskiego do 2030 roku jest podstawą do konstruowania programu: Fundusze Europejskie dla Lubelskiego 2021-2027, a także przygotowywania dokumentów niezbędnych dla wykorzystania różnych mechanizmów wsparcia rozwoju regionalnego.

- ***Strategia Polityki Społecznej Województwa Lubelskiego na lata 2021- 2030.*** Zadaniem Strategii Polityki Społecznej Województwa Lubelskiego, jako dokumentu tworzącego pewną wizję przyszłości jest wytyczenie kierunków działań, które służyć mają realizacji tej wizji. Dokument powinien inspirować podmioty działające w obszarze polityki społecznej do podejmowania wysiłków na rzecz wyszukiwania rozwiązań trudnych kwestii stojących obecnie na przeszkodzie efektywnego rozwoju społeczności województwa. Strategia jest narzędziem wspomagającym skuteczne działanie, długofalowym planem rozwoju opartym o dogłębną analizę sytuacji w województwie przy uwzględnieniu realnych i dostępnych zasobów, środków, instrumentów i możliwości. Opracowanie, aktualizowanie i realizacja strategii wojewódzkiej w zakresie polityki społecznej jest jednym z obowiązków nałożonych na samorząd województwa przez ustawodawcę. Jednym z najpoważniejszych problemów polityki społecznej w województwie lubelskim jest zagrożenie ubóstwem. Przedstawione w niniejszym dokumencie informacje składają się na koncepcję realizacji polityki społecznej Samorządu Województwa Lubelskiego, która opierać się będzie na koordynacji i koncentracji działań wielu instytucji realizujących ustawowo zadania pomocy i integracji społecznej oraz rynku pracy, a także innych obszarów w zakresie wynikającym z istotnych i kluczowych potrzeb mieszkańców naszego

województwa. Zaproponowane cele i zadania, stanowią wyzwanie dla wszystkich społeczności lokalnych i tworzą wzajemnie uzupełniający się system interdyscyplinarnej współpracy. Strategia jest koncepcją systemowego działania na rzecz wieloletniego rozwiązywania problemów społecznych poprzez racjonalną alokację zasobów, wskazanie sposobów postępowania w celu realizacji wspólnie przyjętych celów. Ma sprzyjać utrwalaniu spójności społecznej rozumianej, jako możliwość zapewnienia społeczeństwu wysokiej, jakości życia, zmniejszaniu różnic pomiędzy standardami, unikaniu nierówności społecznych oraz minimalizowania wykluczenia społecznego i ubóstwa. W ramach strategii zostały zdefiniowane dla Województwa Lubelskiego następujące obszary strategiczne polityki społecznej:

1. Bezrobocie i bierność zawodowa. Ubóstwo i dziedziczenie biedy.
2. Starzejące się społeczeństwo.
3. Wsparcie dziecka i rodziny.
4. Wsparcie osób z niepełnosprawnościami.
5. Zdrowie psychiczne.
6. Rozwój społeczności lokalnej.
7. Ekonomia społeczna i solidarna.

Działania podejmowane na rzecz społeczności lokalnej wynikające ze zdiagnozowanych w Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno problemów społecznych będą uzupełnieniem obszarów tematycznych zawartych w Strategii Polityki Społecznej Województwa Lubelskiego.

Ponadto założenia Strategii są koherentne z dokumentami strategicznymi szczebla lokalnego, a przede wszystkim ze **Strategią Rozwoju Gminy Sitno na lata 2015- 2023**, w obszarze celów strategicznych i operacyjnych dotyczących sfery społecznej i gospodarczej, która ma służyć harmonijnemu rozwojowi Gminy Sitno, poprawie jakości życia jej mieszkańców, zapewnieniu równego dostępu do oferowanych dóbr i usług. Ponadto cele i działania Strategii uwzględniają założenia określone w szczegółowych gminnych programach dotyczących sfery polityki społecznej takich jak:

- *Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałaniu Narkomanii na 2023 rok* (uchwalany na każdy rok budżetowy).
- *Program Współpracy Gminy Sitno z organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego na terenie Gminy Sitno na rok 2023 rok* (uchwalany na każdy rok budżetowy).
- *Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Sitno na lata 2023-2028*.

Na zadowolenie mieszkańców w dużym stopniu wpływa dostęp do edukacji, instytucji i usług pomocowych, pośrednictwa pracy, świadczeń zapewniających bezpieczeństwo

i pomoc medyczną, dostępność infrastrukturalną, komunikacyjną oraz dostęp do oferty kulturalnej. Jednocześnie ma na celu przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu grup ludności, zagrożonych tymże wykluczeniem oraz pomocy w przezwyciężaniu problemów społecznych. Sukces w działaniach na rzecz wdrażania Strategii upatruje się poprzez realizowanie szeroko rozumianego partnerstwa wielu instytucji. Zasada partnerstwa i współpracy jest jednym z fundamentalnych elementów polityki strukturalnej Unii Europejskiej.

3. Procedura tworzenia strategii

Prace nad opracowaniem Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno prowadzono z wykorzystaniem najlepszych praktyk partycypacji społecznej. Uczestnikami tego postępowania byli, zatem m. in. przedstawiciele administracji publicznej, organizacji społecznych, mieszkańcy oraz bezpośredni beneficjenci. Zarówno ich wiedza, doświadczenie, jak i znajomość środowiska lokalnego pozwoliły na trafne określenie problemów, potrzeb i kierunków działań w zakresie problematyki społecznej. Zaangażowanie reprezentantów społeczności w proces prac nad Strategią stworzył szansę wypracowania różnorodnych i realnych rozwiązań w odpowiedzi na zaistniałe problemy społeczne. Tym samym stał się ważnym elementem budowania integracji społecznej oraz mechanizmów wspólnego decydowania i działania.

Niniejszy dokument odzwierciedla obecną sytuację społeczną w gminie, jak również przedstawia działania wielu instytucji i organizacji rozwiązujących kwestie społeczne, podejmowane dla poprawy warunków i zaspokojenia potrzeb przez wybrane kategorie osób i rodzin.

W III kwartale 2023 roku rozpoczął się okres przygotowawczy do opracowania Strategii gdzie zostały określone etapy jej opracowania, zakres Strategii, zasady i zakres współpracy z instytucjami i organizacjami pozarządowymi oraz narzędzia diagnostyczne.

Punktem wyjścia do prac nad Strategią było powołanie przez Wójta Gminy Sitno Zarządzeniem Nr 34/2023 z dnia 11 sierpnia 2023 r. Zespołu ds. Opracowania Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno na lata 2024-2030. Zespół miał charakter interdyscyplinarny, gdyż w jego pracach uczestniczyli członkowie następujących obszarów: pomoc społeczna, oświata, rynek pracy, kultura, sektor pozarządowy. Zespół uczestniczył w opracowaniu projektu Strategii podczas serii spotkań roboczych i bieżących konsultacji drogą elektroniczną.

Równoległym działaniem było gromadzenie danych do diagnozy problemów społecznych. Oprócz wykorzystania dostępnych zasobów (własnych i wtórnych), w celu uwzględnienia głosu społeczności lokalnej przeprowadzono badanie ankietowe dotyczące postrzegania problemów społecznych przez mieszkańców Gminy Sitno.

Ostatnim elementem partycypacji społecznej było przeprowadzenie konsultacji społecznych projektu Strategii. Podjęcie wszystkich wymienionych wyżej działań gwarantuje, że opracowana Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych jest dokumentem społecznym.

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno stanowi również strategiczne nawiązanie do kierunków działań i zapisów ujętych w Strategii przyjętej w roku 2016, obowiązującej do roku 2023 włącznie. Przy opracowywaniu Strategii kierowano się zasadą zrównoważonego rozwoju dla zapewniania spójności podejmowanych działań.

Tworząc Strategię Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Sitno zostały uwzględnione zasady działania polityki strukturalnej Unii Europejskiej, do których należą:

1. Zasada komplementarności
2. Zasada subsydiarności
3. Zasada spójności
4. Zasada partnerstwa.

Ryc. 1 Gmina Sitno

W latach 1975- 1998 administracyjnie Gmina Sitno należała do województwa zamojskiego, zaś od 1999 roku jest gminą położoną w powiecie zamojskim województwa lubelskiego. Siedzibą gminy jest Sitno. Leży na wschód od Zamościa i graniczy z gminami: Miączyn, Grabowiec od wschodu, Skierbieszów od północy, Zamość od zachodu oraz Łabunie i Komarów od południa. Cały teren gminy Sitno położony jest w południowo-wschodniej części tzw. Padołu Zamojskiego. Tylko niewielki, północno-wschodni skrawek jej obszaru, leży w obrębie Działów Grabowieckich, które razem z Padołem Zamojskim wchodzi w skład Wyżyny Lubelskiej. Powierzchnia gminy Sitno wynosi 111, 76 km² na jej terenie zlokalizowanych jest 21 miejscowości. Gmina została podzielona administracyjnie na 21 sołectw tj.: Sołectwo Boży Dar, Sołectwo Cześniki, Sołectwo Cześniki - Kolonia, Sołectwo Cześniki - Kolonia Górna, Sołectwo Czołki, Sołectwo Horyszów Polski, Sołectwo Horyszów - Nowa Kolonia, Sołectwo Horyszów - Stara Kolonia, Sołectwo Janówka, Sołectwo Jarosławiec, Sołectwo Jarosławiec Dolny, Sołectwo Jarosławiec Górny, Sołectwo Karp, Sołectwo Kolonia Sitno, Sołectwo Kornelówka, Sołectwo Kornelówka - Kolonia, Sołectwo

Rozdoły, Sołectwo Sitno, Sołectwo Stabrow, Sołectwo Stanisławka, Sołectwo Wólka Horyszowska.

Najstarsza źródłowa informacja o miejscowości pochodzi z 1420 r. Miejscowość musiała jednak powstać przed, 1402 r., kiedy to po raz pierwszy wymieniony był w przekazach pisanych Sitaniec. Właścicielami Sitna na przełomie XIV i XV wieku byli bojarze rosyjskiego pochodzenia. Po ich wymarcu lub usunięciu, osiadł tu Wojciech. Rodowód Sitańskich, których protoplastą był Wojciech, jest polski, o czym świadczy jego imię oraz herb Nałęcz. Wojciech przybył na początku XV wieku z Mazowsza. Od początku powstania parafii katolickiej w Sitańcu należało do niej Sitno. Od lat 20 -tych XIX wieku, Sitno należy do rodziny Malczewskich. Na podstawie spisu z 1827 r. we wsi znajdowały się 104 domy i było 824 mieszkańców. Majątek Malczewskich w tym czasie bardzo się rozrósł, bowiem w 1820 r. byli oni także właścicielami Kawęczyna, Łazisk i Suchodębia. W okresie międzywojennym administracyjnie Sitno należało do gminy Nowa Osada. W 1921 r. we wsi stały 142 domy i było 1005 mieszkańców, w tym 532 Polaków, 439 Ukraińców i 34 Żydów. Okres okupacji hitlerowskiej dla miejscowości był tak samo ciężki i tragiczny jak i dla całej Zamojszczyzny. W okresie powojennym nastąpił szybki rozwój miejscowości.

Gmina Sitno przynależy do regionu o podstawowej funkcji rolniczej i dlatego też dominuje tu gospodarka rolna. Sprzyjają temu stosunkowo dobre gleby (wysokie wskaźniki bonitacji), w miarę korzystne warunki klimatyczne (dobre nasłonecznienie, łagodny klimat) oraz ukształtowanie powierzchni (łagodna rzeźba terenu).

Ryc. 2 Gmina Sitno na tle powiatu zamojskiego.

Źródło: Strona internetowa: http://www.kapliczki.turystyka.pl/powiatzamojski_.htm.

2. Sytuacja demograficzna

Na dzień 31 grudnia 2022 roku Gmina Sitno liczyła 6739 mieszkańców w tym 3378 kobiet stanowiących 50,1 % i 3361 mężczyzn stanowiących 49,9 % ogółu mieszkańców. W roku 2021 liczba mieszkańców wynosiła odpowiednio 6741 osób ogółem w tym 3370 kobiet i 3371 mężczyzn natomiast w 2020 roku 6776 mieszkańców ogółem w tym 3380 kobiet i 3396 mężczyzn.

W porównaniu z latami poprzednimi następował systematyczny aczkolwiek niewielki spadek liczby mieszkańców.

W latach 2020- 2022 liczba mieszkańców zmalała o 0,54 %. W latach 2002- 2021 liczba mieszkańców zmalała o 0,1 %. Średni wiek mieszkańców wynosi 40,8 lat i jest nieznacznie mniejszy od średniego wieku mieszkańców województwa lubelskiego oraz nieznacznie mniejszy od średniego wieku mieszkańców całej Polski.

Dane obrazujące liczbę ludności w poszczególnych latach przedstawia poniższa tabela:

Tabela 1. Liczba ludności w Gminie Sitno w latach 2020- 2022.

Wskaźnik	2020	2021	2022
Liczba ludności			
Ogółem:	6776	6741	6739
Kobiety	3380	3370	3378
Mężczyźni	3396	3371	3361

Źródło: Dane własne gminy.

Struktura ludności według płci i wieku stanowi podstawę większości analiz demograficznych, determinuje ona, bowiem w poważnym stopniu kształtowanie się przyszłych trendów w zakresie liczby mieszkańców. Rozkład ludności według płci i wieku daje podstawę do określenia wielu społeczno - ekonomicznych konsekwencji. W gminie Sitno występuje nieznaczna przewaga liczebna kobiet. W 2022 roku na 100 mężczyzn przypadało 100,2 kobiet. Na uwagę zasługuje fakt, iż przewaga liczebna kobiet dotyczy grupy wiekowej 60- 85+ lat. Natomiast w wieku produkcyjnym (25 - 39 lat) występuje przewaga liczebna mężczyzn. W gminie Sitno w 2022 roku 1357 osób (20,13 %) było w wieku przedprodukcyjnym, 4249 osób (63,05 %) było w wieku produkcyjnym, a 1133 mieszkańców (16,71 %) było w wieku poprodukcyjnym.

Poniżej przedstawiono strukturę ludności w Gminie Sitno według stanu na koniec 2022 roku.

Tabela 2. Struktura ludności w Gminie Sitno stan na 31.12.2022 roku.

Wskaźnik	Wartości
Stan ludności w 2022 roku ogółem, w tym:	6739
Kobiety	3378
Mężczyźni	3361
Ludność w wieku przedprodukcyjnym ogółem	1357
Ludność w wieku produkcyjnym ogółem	4249
Ludność w wieku poprodukcyjnym ogółem	1133

Źródło: Dane własne gminy.

Zgodnie z danymi GUS oraz danymi własnymi gminy struktura wiekowa mieszkańców gminy na przestrzeni ostatnich trzech lat ulegała zmianom. Liczba osób w wieku produkcyjnym w 2020 roku (5693 osób) w stosunku do 2022 roku (5635) znacznie zmalała (spadek o 58 osób w ujęciu dwuletnim).

Gmina ma stosunkowo korzystną strukturę wiekową. Utrzymuje się stosunkowo wysoki wskaźnik osób w wieku produkcyjnym w stosunku do osób w wieku poprodukcyjnym, których ilość na przestrzeni trzech ostatnich lat systematycznie spada (spadek o 188 osób). Ściśle powiązany ze strukturą wieku jest wskaźnik obciążenia demograficznego, który pokazuje liczbę osób w wieku nieprodukcyjnym przypadającą na osoby będące w wieku produkcyjnym. W 2022 roku wskaźnik obciążenia demograficznego dla Gminy Sitno wyniósł 68,49. Z kolei wskaźnik ludności w wieku poprodukcyjnym na 100 osób w wieku przedprodukcyjnym wyniosła 157,7. Niski poziom obu współczynników wskazuje na korzystną strukturę wiekową mieszkańców oraz wpływa pozytywnie, na jakość życia i warunki funkcjonowania lokalnej gospodarki. Niska wartość wskaźnika obciążenia demograficznego ma korzystny wpływ na lokalny rynek pracy i sprawia, że mniejszy odsetek mieszkańców utrzymuje się z socjalnych źródeł dochodów.

Tabela 3. Struktura wiekowa ludności gminy w latach 2020-2022.

Wskaźnik	2020	2021	2022
Liczba osób w wieku przedprodukcyjnym	1373	1387	1357
Liczba osób w wieku produkcyjnym	3992	4126	4249

Liczba osób w wieku poprodukcyjnym	1411	1228	1067
RAZEM:	6776	6741	6739

Źródło: Dane własne gminy

Sytuacja demograficzna kształtowana jest przez takie wskaźniki, jak będący różnicą między liczbą urodzeń żywych i zgonów przyrost naturalny oraz saldo migracji, która odbywa się zarówno w ruchu wewnętrznym, jak i zagranicznym. Dane szczegółowe w tym zakresie odnoszące się do gminy przedstawiają poniższe tabele.

Tabela 4. Ruch naturalny ludności gminy w latach 2021-2022.

Wskaźnik	2021	2022
Liczba urodzeń żywych	66	42
Liczba zgonów	103	86
Przyrost naturalny	-37	-44

Źródło: Dane własne gminy.

Tabela 5. Ruch migracyjny ludności gminy w 2022 roku

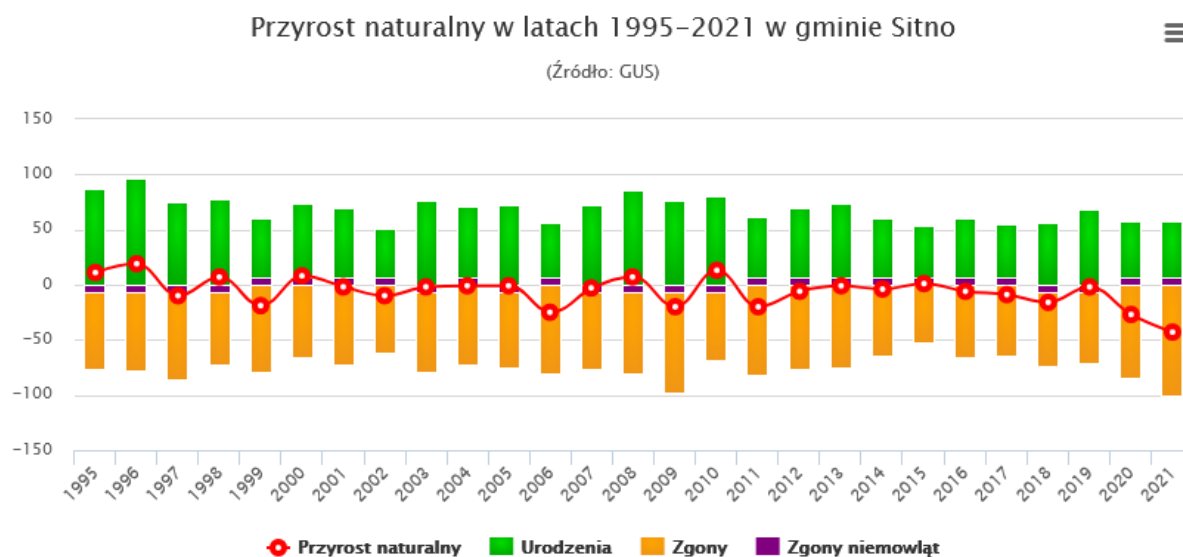
Wskaźnik	2022
Saldo migracji w ruchu wewnętrznym	140
Saldo migracji w ruchu zagranicznym	0
Saldo migracji ogółem	140

Źródło: Dane własne gminy.

Gmina Sitno miała ujemny przyrost naturalny wynoszący -44 w 2022 roku, natomiast w roku 2021 przyrost naturalny również był ujemny i wyniósł -37. Odpowiada to przyrostowi naturalnemu -6,41 na 1000 mieszkańców gminy. Współczynnik dynamiki demograficznej, czyli stosunek liczby urodzeń żywych do liczby zgonów wynosi 0,44 i jest znacznie mniejszy od średniej dla województwa oraz znacznie mniejszy od współczynnika dynamiki demograficznej dla całego kraju.

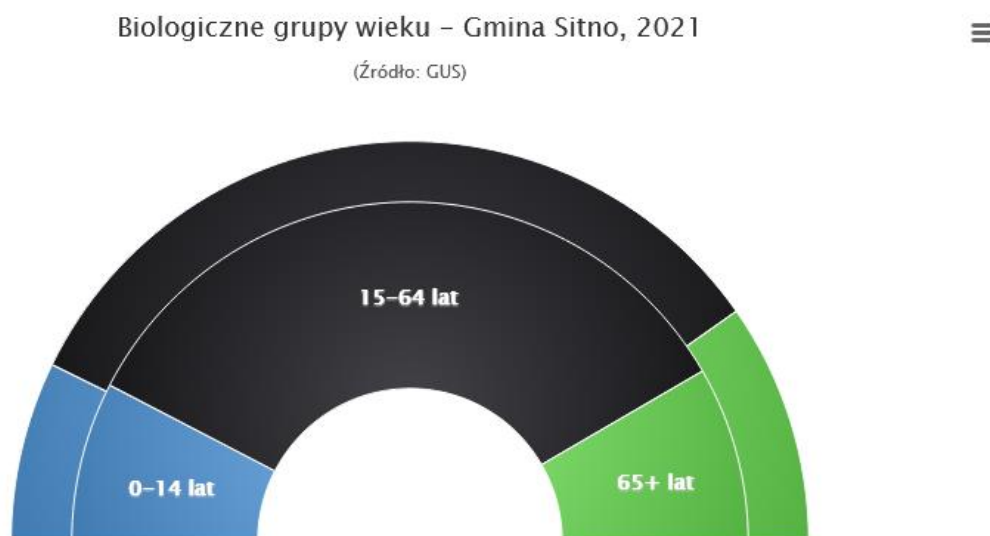
W 2021 roku urodziło się 66 dzieci, w tym 45% dziewczynek i 55% chłopców. Średnia waga noworodków to 3 340 gramów.

Ryc. 3. Przyrost naturalny w gminie Sitno w latach 1995-2021.

Źródło: Polska w liczbach: www.polskawliczbach.pl

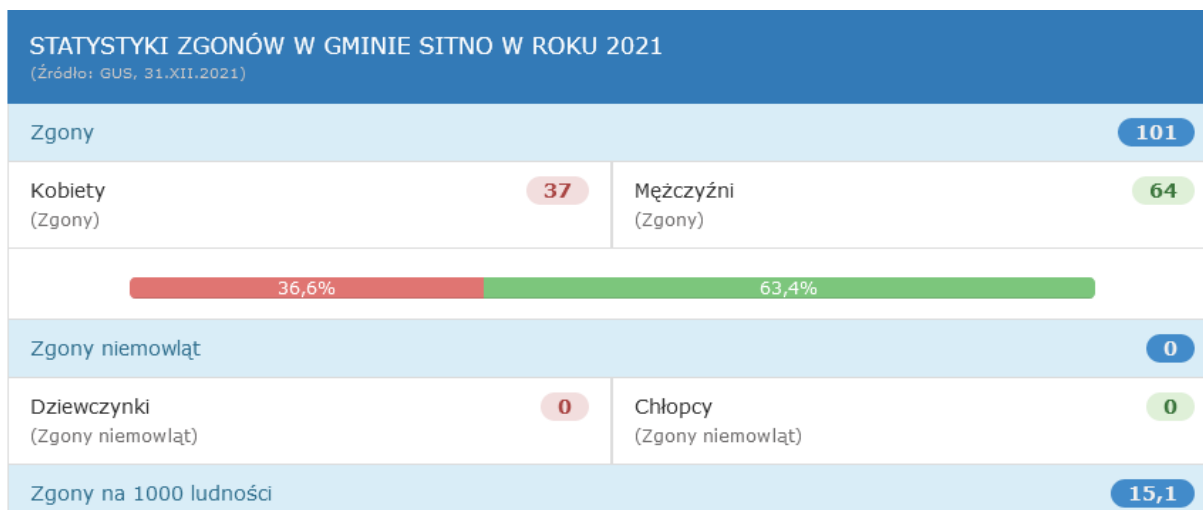
Ryc. 4. Biologiczne grupy wieku w Gminie Sitno w 2021 r.

W 2021 roku 42,8 % zgonów w gminie Sitno spowodowanych było chorobami układu krążenia, przyczyną 17,7% zgonów w gminie Sitno były nowotwory, a 4,3% zgonów spowodowanych było chorobami układu oddechowego. Na 1000 ludności gminy Sitno w 2021 roku przypadało 15.27 zgonów. Jest to wartość porównywalna do wartości średniej dla województwa lubelskiego oraz znacznie więcej od wartości średniej dla kraju.

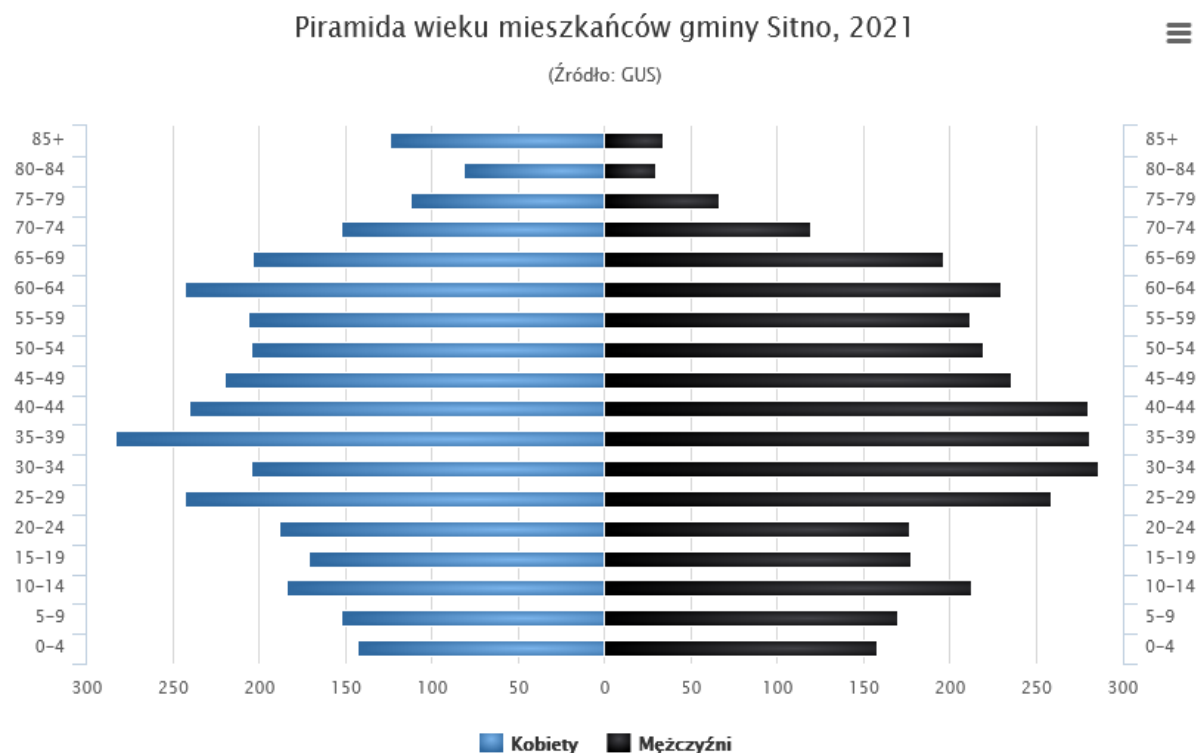
W 2021 roku zarejestrowano 98 zameldowań w ruchu wewnętrznym oraz 82 wymeldowań, w wyniku, czego saldo migracji wewnętrznych wynosi dla gminy Sitno 16. W tym samym roku 0 osób zameldowało się z zagranicy oraz zarejestrowano 0 wymeldowań za granicę - daje to saldo migracji zagranicznych wynoszące 0.

Ryc.5. Statystyki zgonów w gminie Sitno w 2021 r.

Źródło: GUS- Polska w liczbach.

Wykres 1. Ludność według płci i grup wieku w 2021 roku w gminie Sitno.

Źródło: GUS- Polska w liczbach.

Biorąc pod uwagę powyższe dane i próbując dokonać prognozy liczebności ludności gminy na najbliższe lata, należy zwrócić uwagę na bardzo istotne kwestie związane ze spadkiem liczby dzieci i młodzieży. Zgodnie z danymi GUS współczynnik dzietności ogólnej (Liczba dzieci, urodzonych przez przeciętną kobietę w ciągu całego okresu rozrodczego, 15 - 49 lat) w 2021 roku wyniósł 1,04 i był niższy niż średnia dla województwa lubelskiego (1,20) oraz średnia dla całego kraju (1,32). Również współczynnik reprodukcji brutto w 2021 roku (Średnia liczba córek urodzonych przez kobietę w wieku rozrodczym, 15 - 49 lat) był niższy niż średnia dla województwa lubelskiego (0,58) i całego kraju (0,64) i wyniósł 0,52.

Ujemny przyrost naturalny oznacza, że liczba zgonów przewyższa liczbę urodzeń w danym obszarze w określonym czasie. Wniosek z ujemnego przyrostu naturalnego może mieć różne konsekwencje dla społeczności i gospodarki gminy. Potencjalne wnioski, jakie należy wysnuć z powyższej sytuacji to między innymi: Starzenie się Ludności: ujemny przyrost naturalny często wiąże się ze starzeniem się społeczeństwa. Zwiększająca się liczba zgonów i malejąca liczba urodzeń przyczyniają się do przesunięcia struktury wiekowej ku starszym grupom wiekowym. To może wpływać na strukturę demograficzną gminy, co może stawiać wyzwania dla systemu opieki zdrowotnej, emerytalnego i społecznego. Ujemny przyrost naturalny może wpływać na dynamikę gospodarczą regionu. Mniejsza liczba młodych ludzi może oznaczać mniejszy potencjał dla wzrostu gospodarczego, a także mniejsze obciążenie systemu edukacyjnego. Jednocześnie, starzejące się społeczeństwo może generować wyzwania dla systemu emerytalnego i opieki zdrowotnej. Ujemny przyrost naturalny może prowadzić do zmian w strukturze społeczeństwa, związanych z mniejszym zapotrzebowaniem na przedszkola, szkoły podstawowe i inne instytucje skoncentrowane na młodszych pokoleniach. To może wpływać na zatrudnienie w tych sektorach oraz na samą strukturę społeczności lokalnej. Aby zrównoważyć ujemny przyrost naturalny, niektóre społeczeństwa muszą polegać na imigracji. Przy braku wystarczającej liczby urodzeń, przyjmowanie imigrantów może stać się strategią dla utrzymania lub zwiększenia populacji oraz dla uzupełnienia siły roboczej. Władze krajowe we współpracy z samorządem mogą podejmować działania w celu zniwelowania ujemnego przyrostu naturalnego, wprowadzając polityki prorodzinne, takie jak świadczenia rodzinne, urlopy rodzicielskie czy inne formy wsparcia dla rodzin. Celem jest zachęcanie do większej liczby urodzeń.

Ujemny przyrost naturalny niesie ze sobą szereg wyzwań społecznych, gospodarczych i demograficznych, które mogą wymagać działań rządowych i społecznych w celu skutecznego radzenia sobie z tą sytuacją.

III. DIAGNOZA PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH

W Gminie Sitno podobnie jak i w całym kraju stale zachodzi wiele zmian systemu społeczno- gospodarczego, co powoduje nasilenie się niekorzystnych zjawisk społecznych: bezrobocia, ubóstwa, bezradności w sprawach opiekuńczo- wychowawczych i innych dysfunkcji i patologii społecznych. Wiele osób i rodzin doświadcza zagrożenia wykluczeniem społecznym lub wykluczenia społecznego. W wyniku negatywnych zjawisk społecznych zwiększyło się zapotrzebowanie na pomoc świadczoną przez różnego rodzaju instytucje pomocy i integracji społecznej. Dodatkowo stan ten pogłębiła pandemia COVID-19, która wpłynęła negatywnie na większość gałęzi gospodarki skutkując zamknięciem wielu firm i zwolnieniami pracowników.

Realizacja zadań postawiona przed pomocą społeczną a także konieczność wypracowania niekonwencjonalnych form pomocy wymaga profesjonalnego i komplementarnego diagnozowania problemów społecznych w skali gminy.

Diagnoza problemów społecznych występujących na terenie Gminy Sitno została sporządzona w oparciu o dane statystyczne będące w dyspozycji Urzędu Gminy, Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sitnie, dane GUS i badanie ankietowe mieszkańców gminy przeprowadzone na etapie tworzenia niniejszego dokumentu strategicznego. Do opracowania diagnozy problemów społecznych wykorzystano również informacje zwrotne uzyskane od członków Zespołu powołanego do spraw opracowania Strategii reprezentujących różne środowiska i grupy społeczne oraz pracowników instytucji społecznych i rynku pracy. Za podstawowy okres analizy danych statystycznych przyjęto trzy ostatnie zamknięte lata kalendarzowe tj. rok 2020, 2021 oraz 2022 rok. W przypadku, gdy dane były dostępne w statystykach uwzględniono również lata wcześniejsze jak i rok bieżący.

Diagnoza problemów społecznych odgrywa kluczową rolę przy opracowywaniu strategii rozwiązywania problemów społecznych w gminie z kilku istotnych powodów. Diagnoza pozwala zidentyfikować i zrozumieć konkretne problemy społeczne występujące w danej gminie. Dzięki temu można określić, które kwestie są najbardziej pilne i wymagają natychmiastowego działania. To pozwala skupić się na priorytetach i efektywnie alokować zasoby. Zrozumienie głębokich przyczyn problemów społecznych pozwala na dostosowanie strategii rozwoju do realnych potrzeb społeczności. Skuteczne rozwiązania wymagają zidentyfikowania korzeni problemów, a nie tylko łagodzenia ich objawów. Diagnoza problemów społecznych obejmuje szeroką partycypację społeczną, angażując mieszkańców gminy w proces identyfikacji problemów. Włączenie społeczności lokalnej w ten proces buduje zaufanie i wspiera akceptację strategii rozwoju. Uświadomienie istnienia problemów

społecznych pozwala na optymalne wykorzystanie dostępnych zasobów. Wiedząc, które obszary wymagają największej uwagi, gmina może skoncentrować się na efektywnym wydawaniu środków finansowych, ludzkich i innych zasobów. Opracowana diagnoza stanowi punkt odniesienia do monitorowania postępu. Po wdrożeniu strategii rozwoju można porównać bieżącą sytuację z danymi początkowymi, aby ocenić, czy działania podejmowane w ramach strategii przynoszą pożądane efekty. Identyfikacja problemów społecznych umożliwia również wprowadzenie działań prewencyjnych. Działania te mogą przeciwdziałać narastaniu problemów, zanim osiągną one krytyczny poziom, co może być bardziej kosztowne i trudniejsze do naprawienia.

Diagnoza problemów społecznych stanowi podstawę dla skutecznych strategii rozwoju gminy, pozwalając na precyzyjne dostosowanie działań do rzeczywistych potrzeb społeczności lokalnej. Wspiera to proces podejmowania decyzji opartego na dowodach, co może prowadzić do bardziej efektywnego i zrównoważonego rozwiązywania problemów społecznych.

1. Bezrobocie i ubóstwo

Od początku 2020 roku niewątpliwy wpływ na lokalny rynek pracy ma globalny kryzys gospodarczy i finansowy związany z pandemią wirusa SARS-CoV-2, którego skutki odczuwane są niemal we wszystkich gałęziach gospodarki. Problemy gospodarcze odnotowywane w skali całego kraju niekorzystnie wpłynęły na sytuację ekonomiczną Polski i lokalnej gospodarki przyczyniając się tym samym do wzrostu bezrobocia.

Początek działań zbornych w Ukrainie w lutym 2022 roku, pogłębił kryzys ekonomiczny i przyczynił się do niekorzystnych zjawisk takich jak wzrost cen, inflacja, nielegalna imigracja. Wybuch wojny na Ukrainie spowodował migrację wielu Ukraińców do Polski w poszukiwaniu bezpieczeństwa i lepszych warunków życia. W rezultacie, Polska doświadczyła zwiększenia liczby pracowników spoza kraju. Wzrost migracji z Ukrainy mógł wpłynąć na niektóre sektory gospodarki, zwłaszcza te, które korzystają z pracowników sezonowych, takich jak rolnictwo czy budownictwo. Władze rządowe, samorządowe oraz obywatele w Polsce reagowały na wydarzenia wojenne na Ukrainie poprzez udzielanie wsparcia humanitarnego oraz otwarcie swoich drzwi dla uchodźców, co miało istotny wpływ na lokalne społeczności. Powyższe czynniki miały ogromny wpływ na sytuację na lokalnym rynku pracy, który jest bardzo wrażliwy na czynniki zarówno ekonomiczne jak i społeczne.

Bezrobocie to zjawisko społeczne, polegające na tym, że część ludzi zdolnych do pracy i deklarujących chęć jej podjęcia nie znajduje faktycznego zatrudnienia. Stan ten spowodowany jest brakiem równowagi pomiędzy podażą pracy, a popytem na pracę. W Polsce stało się to kwestią społeczną, świadczy o tym dynamika, skala i struktura zjawiska. Brak pracy jest czynnikiem, który ma wpływ na zaspokojenie ważnych potrzeb społecznych w różnych sferach życia. Konsekwencją braku pracy jest też narastające ubóstwo i związane z tym kwestie edukacyjne, zdrowotne, mieszkaniowe, których rozwiązaniem zajmuje się szeroko pojęta polityka społeczna.

Walka z bezrobociem możliwa jest tylko przez kompleksowe działania w sferze ekonomicznej mającej na celu wzrost gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy. Zadania w tej sferze koncentrują się również wokół problemu ochrony pracowników przed utratą zatrudnienia, ochrony egzystencji jednostki dotkniętej brakiem pracy oraz pomocy w znalezieniu zatrudnienia. Świadczenia społeczne dla bezrobotnych w Polsce reguluje ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Powinny one zapewnić bezrobotnemu minimum życiowe, ale powinny także zachęcać do podjęcia zatrudnienia.

Jak wynika z analizy przyczyn udzielania pomocy społecznej w gminie Sitno ubóstwo i bezrobocie były głównymi przyczynami korzystania ze świadczeń pomocy społecznej.

Zgodnie z definicją zawartą w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, osoba bezrobotna to osoba niezatrudniona i niewykonująca innej pracy zarobkowej, zdolna i gotowa do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy (bądź, jeśli jest

osoba niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia, co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy), nieucząca się w szkole, z wyjątkiem szkół dla dorosłych lub szkół wyższych w systemie niestacjonarnym, zarejestrowana we właściwym dla miejsca zameldowania powiatowym urzędzie pracy oraz poszukująca zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

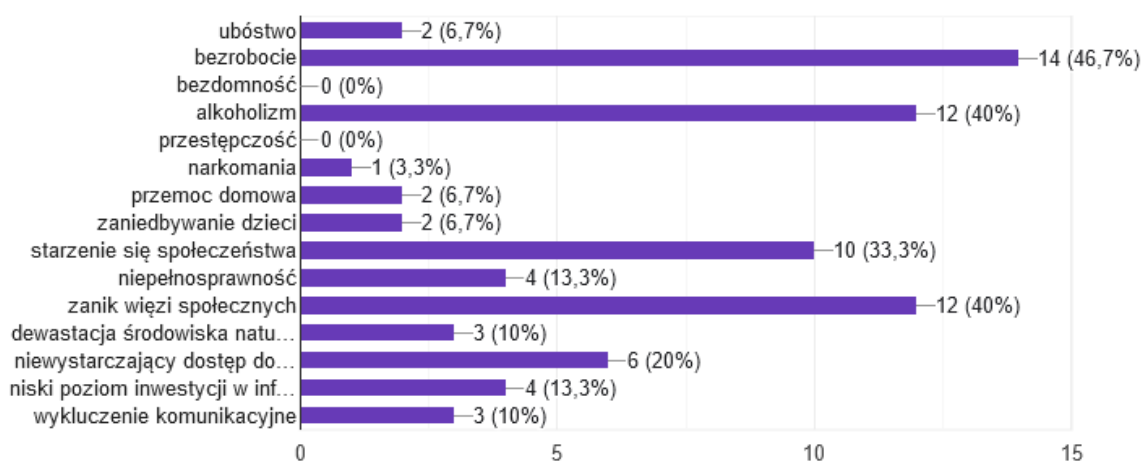
Według raportu z badania ankietowego mieszkańców zamieszkujących Gminę Sitno, aż 46,7 % badanych wskazało, że bezrobocie jest największym problemem społecznym w gminie (1 lokata wśród wskazanych problemów społecznych).

Wykres 2. Problemy społeczne w gminie Sitno w opinii mieszkańców.

1. Jakie problemy, niekorzystne zjawiska Pani/Pana zdaniem najbardziej uciążliwie występują w gminie?

Proszę zaznaczyć maksymalnie 3 problemy.

30 odpowiedzi

Źródło: Raport z badania ankietowego mieszkańców gminy Sitno.

Według danych Powiatowego Urzędu Pracy w Zamościu w Gminie Sitno w IV kwartale 2022 roku zarejestrowanych było 170 osób z czego kobiety stanowiły 103 osoby co stanowiło 60,58 % ogółu zarejestrowanych bezrobotnych. Z prawem do zasiłku na koniec IV kwartału 2022 roku było 13 osób, w tym 10 kobiet, które stanowiły 76,92 % osób z prawem do zasiłku. Zdecydowana większość zarejestrowanych (157 osób) nie pobierała zasiłku dla bezrobotnych. W IV kwartale 2022 roku prawo do tego świadczenia posiadało tylko 7,64 % bezrobotnych, podobnie było w dwóch poprzednich latach.

Według danych Powiatowego Urzędu Pracy w Zamościu liczba zarejestrowanych osób bezrobotnych z terenu gminy Sitno w 2022 roku zmniejszyła się o 46 osób w stosunku do liczby osób bezrobotnych w 2021 roku. Niepokojącym zjawiskiem wynikającym

z przytoczonych statystyk jest duży udział bezrobotnych kobiet w ogóle osób bezrobotnych (odpowiednio 53,13 % w 2020 roku, 61,11 % w 2021 roku i 60,58 % w 2022 roku).

Tabela 6. Bezrobotni w gminie Sitno według płci w latach 2020- 2022.

Wskaźnik	2020	2021	2022
Liczba bezrobotnych w gminie	271	216	170
Liczba bezrobotnych kobiet	144	132	103
Udział % kobiet w liczbie bezrobotnych	53,13	61,11	60,58

Źródło: Dane Powiatowego Urzędu Pracy w Zamościu.

Uzupełnienie powyższych danych stanowią przedstawione w kolejnej tabeli informacje na temat stopy bezrobocia, jaką odnotowano w roku 2022 w gminie Sitno, powiecie zamojskim, województwie lubelskim oraz kraju.

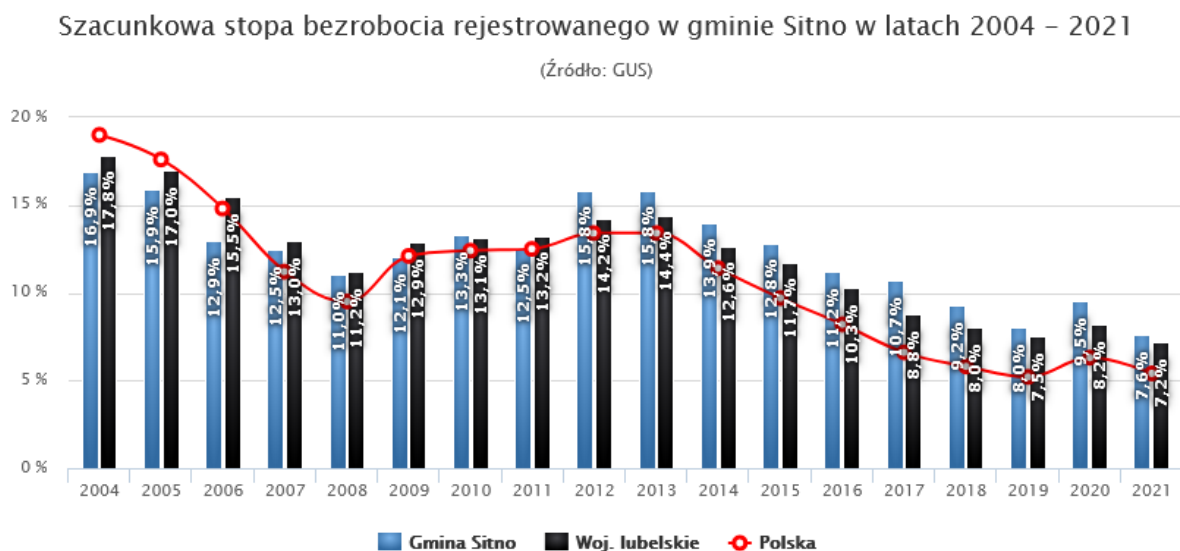
Tabela 7. Stopa bezrobocia w gminie, powiecie, województwie i w kraju w roku 2022.

Wskaźnik	2022
Stopa bezrobocia w gminie Sitno	11,6%
Stopa bezrobocia w powiecie zamojskim	7,8%
Stopa bezrobocia w województwie lubelskim	8,1%
Stopa bezrobocia w kraju	5,2 %

Źródło: GUS Lublin: www.lublin.stat.gov.pl

Analizując dane za 2022 rok można stwierdzić, że stopa bezrobocia w gminie Sitno była o 3,8 punktu procentowego wyższa niż w powiecie zamojskim oraz o 3,5 punktu procentowego wyższa niż średnia dla województwa lubelskiego, natomiast w stosunku do średniej dla całego kraju współczynnik ten wyniósł ponad dwukrotność a więc 6,4 punktu procentowego. W końcu grudnia 2022 r. w całym województwie lubelskim zaobserwowano poprawienie się sytuacji na rynku pracy. W ujęciu rocznym zanotowano zmniejszenie się ogólnej liczby zarejestrowanych osób bezrobotnych oraz spadek stopy bezrobocia. W porównaniu z 2021 r. zwiększyła się również liczba ofert zatrudnienia, którymi dysponowały powiatowe urzędy pracy. Przytoczone dane pochodzą z dokumentu GUS w Lublinie- bezrobocie rejestrowane w województwie lubelskim w 2022 r. Szacunkową stopę bezrobocia na przestrzeni ostatnich piętnastu lat obrazuje poniższy wykres.

Wykres 3. Szacunkowa stopa bezrobocia w gminie Sitno w latach 2004-2021.

Źródło: Polska w liczbach: www.polskawliczbach.pl

Niepokojącym zjawiskiem jest wysoki odsetek osób długotrwale bezrobotnych. Analizując strukturę bezrobocia w Gminie Sitno na koniec IV kwartału 2022 roku największą grupę osób bezrobotnych stanowiły osoby oczekujące na pracę powyżej 24 miesięcy – 50 osób co stanowiło aż 29,41 % wszystkich bezrobotnych. Należy również odnotować bardzo duży wskaźnik bezrobocia wśród osób młodych do 30 roku życia, który wyniósł aż 58 osób tj. 34,11 % ogółu bezrobotnych. Dla porównania osoby do 25 roku życia i po 50 roku życia stanowiły łącznie około 34,70 % ogółu bezrobotnych.

Tabela 8. Struktura bezrobocia w gminie Sitno w IV kwartale 2022 roku.

Wskaźnik	2022
Bezrobotni ogółem	170
Bezrobotne kobiety ogółem	103
Bezrobotni powyżej 50 roku życia	36
Bezrobotni do 25 roku życia	23
Bezrobotni do 30 roku życia	58
Bezrobotni wg czasu pozostawania bez pracy do 1 m-ca	15
Bezrobotni wg czasu pozostawania bez pracy od 1 do 3 m-cy	40
Bezrobotni wg czasu pozostawania bez pracy od 3 do 6 m-cy	23
Bezrobotni wg czasu pozostawania bez pracy od 6 do 12 m-cy	21

Bezrobotni wg czasu pozostawania bez pracy od 12 do 24 m-cy	21
Bezrobotni wg czasu pozostawania bez pracy pow. 24 m-cy	50

Źródło: Dane Powiatowego Urzędu Pracy w Zamościu

Według danych GUS za 2021 rok w gminie Sitno na 1000 mieszkańców pracuje 60 osób - 48,1 % wszystkich pracujących ogółem stanowią kobiety, a 51,9 % mężczyźni. W 2021 roku przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w gminie Sitno wynosiło 4 373,85 PLN, co odpowiada 72,90 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w Polsce. Wśród aktywnych zawodowo mieszkańców gminy Sitno 452 osób wyjeżdża do pracy do innych gmin, a 132 pracujących przyjeżdża do pracy spoza gminy - tak, więc saldo przyjazdów i wyjazdów do pracy wynosi -320. 70,4 % aktywnych zawodowo mieszkańców gminy Sitno pracuje w sektorze rolniczym (rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo), 12,1 % w przemyśle i budownictwie, a 5,6 % w sektorze usługowym (handel, naprawa pojazdów, transport, zakwaterowanie i gastronomia, informacja i komunikacja) oraz 0,3 % pracuje w sektorze finansowym (działalność finansowa i ubezpieczeniowa, obsługa rynku nieruchomości).

Rynek pracy w Gminie Sitno jest w dużym stopniu pochodną rolniczego charakteru gospodarki oraz struktury wykształcenia mieszkańców. Zbyt niskiej liczbie zatrudnionych towarzyszy również niekorzystna struktura zatrudnienia w podziale na poszczególne sektory gospodarki. Najwięcej miejsc pracy jest w sektorze usług nierynkowych, gdzie pracodawcami są głównie instytucje użyteczności publicznej, finansowane ze środków budżetu państwa (urzędy wraz z podległymi jednostkami, zakłady opieki zdrowotnej, szkoły, itd.).

Dla rozwoju społeczno- gospodarczego Gminy Sitno najważniejszym zadaniem w perspektywie lat 2024- 2030 jest utrzymanie istniejących miejsc pracy i kreowanie warunków do powstawania nowych. Kryzys gospodarczy związany z pandemią i wojną w Ukrainie spowodował zachwianie stabilności nie tylko w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw, ale uderzył także w dużych pracodawców. Rosnące bezrobocie przyczynia się do ubożenia społeczeństwa i do wzrostu liczby osób zagrożonych lub dotkniętych wykluczeniem społecznym, znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji życiowej. W najbliższej perspektywie czasowej potrzeba będzie kolejnych działań osłonowych dla tej kategorii osób.

Ubóstwo jest złożonym i wieloaspektowym problemem, obejmującym wiele wymiarów życia nie tylko jednostek, ale i grup społecznych. Ma ono wiele znaczeń, które wykraczają poza jego czysto ekonomiczny aspekt, stając się pojęciem również społecznym i psychologicznym. Biorąc pod uwagę powyższe, trudno jednoznacznie określić jego definicję. Przeważnie ubóstwo określane jest, jako sytuacja, w której osobie lub grupie społecznej nie wystarcza środków na zaspokojenie potrzeb uznawanych w danym społeczeństwie za niezbędne. Zakres i granica tych potrzeb jest już jednak pojęciem

względny, co powoduje, że zarówno liczebność, jak i charakterystyka społeczno-demograficzna osób ubogich zależy od przyjętego sposobu mierzenia problemu ubóstwa.

Według raportu z badania ankietowego mieszkańców zamieszkujących Gminę Sitno 6,7 % badanych wskazało, że ubóstwo jest największym problemem społecznym w gminie.

Istotnym wyznacznikiem skali i zasięgu ubóstwa jest korzystanie ze wsparcia systemu pomocy społecznej. Osoby i rodziny, których dochody kształtują się poniżej ustawowej granicy dochodów mogą korzystać ze świadczeń pieniężnych i niepieniężnych przyznawanych przez ośrodki pomocy społecznej zgodnie z katalogiem powodów zawartym w art. 7 ustawy o pomocy społecznej. Jednym z powodów udzielenia wsparcia z pomocy społecznej jest ubóstwo. Zgodnie z ww. ustawą ubóstwo, jako samodzielna przesłanka udzielenia pomocy społecznej nie występuje. Łącznie z ubóstwem musi wystąpić inny podwód udzielenia świadczenia np. bezrobocie lub niepełnosprawność. Miarodajnym wskaźnikiem skali korzystania z pomocy społecznej w danej gminie jest procentowy udział mieszkańców korzystających z pomocy społecznej (osób, którym przyznano decyzją świadczenie oraz ich rodzin) w ogólnej liczbie mieszkańców gminy. W gminie Sitno według danych GUS wskaźnik ten w 2022 roku wyniósł 5,5 %. Liczba osób korzystających z pomocy społecznej z powodu ubóstwa w 2022 roku wyniosła 157 osób w tym 60 rodzin. Ubóstwo stanowiło najważniejszy powód przyznania pomocy społecznej w 2022 roku.

Życie w niedostatku stanowi istotny problem zarówno w wymiarze społecznym, ekonomicznym, jak i jednostkowym – jest osobistą tragedią ludzi, których dotyka. Powoduje negatywne skutki społeczne i ekonomiczne, oddziałuje na życie nie tylko jednostek, ale i grup społecznych, co wpływa na proces rozwoju społecznego.

Z perspektywy podmiotów i instytucji odpowiedzialnych za prowadzenie działań zmierzających do poprawy warunków życia społeczności lokalnych i rozwoju lokalnego, ważne jest zdiagnozowanie problemu ubóstwa na poziomie lokalnym oraz podjęcie działań zmierzających do jego rozwiązywania.

Nie ulega wątpliwości, że rozwiązanie złożonego problemu ubóstwa (i innych problemów społecznych z nim powiązanych) wymaga kontynuacji wdrażania rozwiązań systemowych w skali całego kraju, jak również w skali województwa oraz na poziomie lokalnym i w szczególności na poziomie rodziny.

Według badań Głównego Urzędu Statystycznego, w 2021 roku 20 % Polaków żyło poniżej relatywnej granicy ubóstwa; znaczna większość z nich to osoby starsze i rodziny wielodzietne.

Działania przeciwdziałające ubóstwu i wykluczeniu zawarte są m.in. w Krajowym Programie Przeciwdziałania Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu. Aktualizacja 2021- 2027, polityka publiczna z perspektywą do roku 2030. Głównym ich założeniem jest tworzenie dla

ludzi borykających się z ubóstwem i wykluczeniem perspektyw, szans i sposobności oraz zasobów, które przywrócą im możliwości pełnego uczestnictwa w życiu społecznym.

2. Edukacja

Analizując wydatki z budżetu Gminy Sitno w 2022 roku, aż 32,16 % budżetu gminy jest przeznaczana na oświatę i wychowanie (w 2021 roku odpowiednio 34,4 %).

Istotę obszaru edukacji i wychowania pokazuje poniższy wykres obrazujący przeważający udział Działu 801 Oświata i wychowanie w strukturze wydatków gminy.

Wykres 4. Struktura wydatków budżetu Gminy Sitno według działów w 2021 r.

Źródło: GUS- Polska w liczbach.

Edukacja pełni kluczową rolę w zadaniach gminy z wielu powodów, zarówno społecznych, jak i gospodarczych. Oto kilka głównych powodów, dlaczego edukacja jest istotnym elementem działań gminy:

- **Rozwój Społeczny:** Edukacja jest kluczowa dla rozwoju społecznego, umożliwiając obywatelom zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji niezbędnych do pełnego

uczestnictwa w społeczeństwie. Szkolenie obywateli w dziedzinie etyki, tolerancji i społecznej odpowiedzialności przyczynia się do budowy zdrowych społeczności.

- **Potencjał Gospodarczy:** Edukacja jest kluczowym czynnikiem kształtującym potencjał gospodarczy gminy. Pracownicy o wyższym poziomie wykształcenia są zazwyczaj bardziej elastyczni i lepiej przystosowują się do zmian w gospodarce. Tworzenie programów edukacyjnych zorientowanych na umiejętności specyficzne dla danego obszaru może wspierać rozwój lokalnych sektorów gospodarki.
- **Jakość Życia Mieszkańców:** Edukacja ma wpływ, na jakość życia mieszkańców, zarówno poprzez dostęp do wyższych standardów życia, jak i przez rozwijanie umiejętności radzenia sobie z różnymi wyzwaniami życiowymi. Lokalne programy edukacyjne mogą obejmować tematy związane z zdrowiem, bezpieczeństwem i umiejętnościami życiowymi.
- **Kształtowanie Społeczeństwa Obywatelskiego:** Edukacja jest niezbędna do kształtowania społeczeństwa obywatelskiego, poprzez rozwijanie świadomości obywatelskiej, uczestnictwa w życiu publicznym i umiejętności skutecznego korzystania z praw obywatelskich. Programy edukacyjne mogą promować wartości demokratyczne, aktywność społeczną i odpowiedzialność obywatelską.
- **Zrównoważony Rozwój:** Edukacja jest kluczowym elementem zrównoważonego rozwoju, kształtując postawy i zachowania związane z ochroną środowiska, równością społeczną i ekonomiczną oraz społeczną odpowiedzialnością. Programy edukacyjne mogą promować świadome gospodarowanie zasobami naturalnymi i wspierać lokalne inicjatywy zrównoważonego rozwoju.
- **Zmniejszenie Nierówności Społecznych:** Dostęp do jakościowej edukacji może przyczynić się do zmniejszenia nierówności społecznych, dając wszystkim mieszkańcom gminy równy dostęp do możliwości rozwoju i sukcesu. Programy wsparcia dla uczniów z rodzin o niższym statusie ekonomicznym mogą przyczynić się do złagodzenia nierówności w edukacji.
- **Budowanie Kapitału Ludzkiego:** Edukacja jest kluczowa dla budowania kapitału ludzkiego, czyli zasobów ludzkich posiadających wiedzę i umiejętności niezbędne do skutecznego funkcjonowania społeczeństwa. Wysoko wykwalifikowana siła robocza przyciąga inwestorów, przyczyniając się do wzrostu gospodarczego gminy.

Wysoko wykształceni mieszkańcy to wysokiej, jakości kadra pracownicza, która jest zasobem poszukiwanym w czasach, gdy gospodarka powoli ewoluuje w kierunku gospodarki opartej na wiedzy. Szczególne znaczenie będzie tu miała wytężona praca z dziećmi już na poziomie szkoły podstawowej. Szkoła podstawowa powinna być miejscem, gdzie dzieci zdobędą niezbędne na dalszych etapach edukacji umiejętności sprawnego czytania i pisania

(ze szczególnym naciskiem na rozumienie tekstu), kompetencji matematyczno-przyrodniczych oraz ICT i obsługi komputera.

Edukacja, rozumiana, jako wychowanie, wykształcenie, nauka oraz zdobywanie wiedzy, umiejętności i kształcenie, pełni zasadniczą rolę w rozwoju człowieka. Jako proces trwający od młodości jest sposobem na podniesienie, jakości zasobów ludzkich a tym samym poziomu konkurencyjności gospodarki i przyspieszenia tempa rozwoju gospodarczego. Głównym problemem edukacji jest nierówny dostęp do niej przez całe życie, efektem, czego są zróżnicowane szanse życiowe poszczególnych grup ludności, np. młodzieży mieszkającej na wsi i w mieście, dziewcząt i chłopców, dorosłych bez wykształcenia i posiadających wykształcenie.

Do zadań własnych Gminy Sitno należy zakładanie i prowadzenie przedszkoli oraz szkół podstawowych. Na terenie gminy Sitno zadanie to jest wypełnione poprzez działające placówki oświatowe publiczne, dla których organem prowadzącym jest gmina.

W gminie Sitno od wielu lat obserwuje się pozytywne zmiany w zakresie wykształcenia ludności. Według Narodowego Spisu Powszechnego z 2011 roku 10,8 % ludności posiada wykształcenie wyższe, 2,5 % wykształcenie policealne, 9,7 % średnie ogólnokształcące, a 15,6 % średnie zawodowe. Wykształceniem zasadniczym zawodowym legitymuje się 24,5 % mieszkańców gminy Sitno, gimnazjalnym 6,5 %, natomiast 27,6 % podstawowym ukończonym. 2,9 % mieszkańców zakończyło edukację przed ukończeniem szkoły podstawowej.

W porównaniu do całego województwa lubelskiego mieszkańcy gminy Sitno mają znacznie niższy poziom wykształcenia. Wśród kobiet mieszkających w gminie Sitno największy odsetek ma wykształcenie podstawowe ukończone (29,1 %) oraz zasadnicze zawodowe (17,5 %). Mężczyźni najczęściej mają wykształcenie zasadnicze zawodowe (31,7 %) oraz podstawowe ukończone (26,0 %).

W roku 2022 w gminie Sitno mieściły się 2 przedszkola (Przedszkole Samorządowe w Sitnie oraz Niepubliczne Przedszkole w Kornelówce), w których do 6 oddziałów uczęszczało 252 dzieci. Dostępnych było 0 miejsc. Dla porównania w 2008 roku w gminie Sitno mieściło się 1 przedszkole, w którym do 1 oddziału uczęszczało 21 dzieci (11 dziewczynek oraz 10 chłopców). Dostępnych było 25 miejsc. Według danych GUS stan na 31.12.2021 r. 15,0 % mieszkańców gminy Sitno w wieku potencjalnej nauki (3-24 lata) zalicza się do przedziału 3-6 lat - wychowanie przedszkolne (13,2% wśród dziewczynek i 16,7% wśród chłopców). Na tysiąc dzieci w wieku przedszkolnym 989 uczęszcza do placówek wychowania przedszkolnego. Na jedno miejsce w placówce wychowania przedszkolnego w 2018 roku przypadało 1,19 dzieci w wieku przedszkolnym.

Gmina ma 6 szkół podstawowych, w których w roku szkolnym 2021/2022 uczyło się 550 uczniów. Dla porównania w 2008 roku w gminie Sitno funkcjonowało 6 szkół podstawowych, w których uczyło się 462 uczniów.

W grupie wiekowej 3-24 lata na poziomie podstawowym (7-12 lat) kształcą się 27,0 % ludności (27,0 % wśród dziewczyn i 27,0 % wśród chłopów). Na 1 oddział w szkołach podstawowych przypada 9,7 ucznia. W grupie wiekowej 3-24 lata na poziomie ponadgimnazjalnym (16-18 lat) kształcą się 17,9 % mieszkańców (18,3 % wśród dziewczyn i 17,5 % wśród chłopów). W przedziale wiekowym odpowiadającym edukacji w szkołach wyższych (19-24 lat) znajduje się 23,6 % mieszkańców gminy Sitno w wieku potencjalnej nauki (25,2 % kobiet i 22,1 % mężczyzn).

Wykres 5. Poziom wykształcenia w gminie Sitno.

Źródło: Narodowy Spis Powszechny 2011.

W gminie Sitno w roku szkolnym 2021/2022 działało sześć szkół podstawowych:

L.P.	NAZWA SZKOŁY
1.	SZKOŁA PODSTAWOWA im. Marii Dąbrowskiej w JAROSŁAWCU
2.	ZESPÓŁ SZKÓŁ W SITNIE
3.	SZKOŁA PODSTAWOWA w CZEŚNIKACH

4.	SZKOŁA PODSTAWOWA im. Stanisławy Baj
5.	SZKOŁA PODSTAWOWA w KOLONII SITNO
6.	ZESPÓŁ SZKÓŁ w KORNELÓWCE

Wykres 6. Uczniowie i absolwencie szkół podstawowych w gminie Sitno w latach 2008-2021.

Źródło: GUS- Polska w liczbach: www.polskawliczbach.pl

Dotychczas sytuacja demograficzna w gminie powodowała, że liczba uczniów stale spadała, jednak od 2018 roku liczba uczniów w przedszkolach oraz szkołach podstawowych zaczęła powoli rosnąć. Wiązać się to może z rodzeniem dzieci przez matki, które pochodzą z tzw. wyżu demograficznego oraz prowadzoną polityką społeczną promującą dzietność min. Program Rodzina 500 plus, ustawa o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin.

Tabela 9. Edukacja w Gminie Sitno 2021/2022 r.

Wskaźnik	2020/2021	2021/2022
Oddziały przedszkolne przy szkołach podstawowych	6	6
Dzieci w placówkach wychowania przedszkolnego	256	252
Szkoły podstawowe	6	6
Uczniowie szkół podstawowych	523	550

Źródło: Dane własne gminy

W roku szkolnym 2021/2022 gmina Sitno posiadała w ramach infrastruktury edukacyjnej Gminny Żłobek w Sitnie, który świadczył codzienną i zorganizowaną opiekę dla dzieci

w grupie edukacyjnej 0 - 3 lata. Ludność gminy według edukacyjnych grup wieku przedstawiała się następująco:

Tabela 10. Ludność gminy według edukacyjnych grup wieku w 2022 r.

Wiek	Liczba dzieci
0-2 lata	108
3-6 lat	403
7-12 lat	367
13-15 lat	261

Źródło: Dane własne gminy

W gminie istnieje poważny problem braku systemu kształcenia (przedszkole - szkoła podstawowa – szkoła średnia) osób z niepełnosprawnościami. Problemy ludzi z niepełnosprawnościami w gminie związane są również m.in. z brakiem ośrodka rehabilitacyjnego, ośrodka terapii i poradnictwa dla osób z niepełnosprawnościami oraz z występowaniem barier architektonicznych w budynkach użyteczności publicznej.

Brak infrastruktury edukacyjnej dostosowanej do potrzeb osób z niepełnosprawnościami może generować szereg problemów społecznych, zarówno dla osób z niepełnosprawnościami, jak i dla społeczności lokalnej, jako całości.

Brak dostępu do odpowiednio dostosowanych placówek edukacyjnych może prowadzić do wykluczenia społecznego osób z niepełnosprawnościami. Ograniczenia w dostępie do edukacji mogą wpływać na rozwój społeczny i zawodowy tych jednostek. Osoby z niepełnosprawnościami mogą napotykać trudności w dostępie do standardowych placówek edukacyjnych, co prowadzi do nierówności w dostępie do edukacji w porównaniu z osobami bez niepełnosprawności. Niedostosowane placówki edukacyjne mogą utrudniać rozwój potencjału jednostek z niepełnosprawnościami. Dostęp do specjalistycznych nauczycieli, pomocy dydaktycznych i technologii wspierających jest kluczowy dla pełnego wykorzystania umiejętności uczniów. Brak dostosowanej edukacji może przekładać się na trudności adaptacyjne w życiu zawodowym. Osoby z niepełnosprawnościami, które nie miały dostępu do odpowiednich zasobów edukacyjnych, mogą napotykać trudności w podjęciu pracy lub rozwijaniu kariery a w konsekwencji mieć ograniczone szanse na zatrudnienie, co z kolei może prowadzić do wzrostu bezrobocia wśród tej grupy społecznej.

Niedostosowane placówki edukacyjne mogą przyczyniać się do niskiej świadomości społeczeństwa na temat potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnościami, co może

utrwaląc stereotypy i niewłaściwe postawy. Dostosowana infrastruktura edukacyjna jest, zatem nie tylko kwestią równości i sprawiedliwości społecznej, ale również strategicznym działaniem na rzecz rozwoju społecznego i gospodarczego. Zwiększanie dostępności i dostosowywanie placówek edukacyjnych do różnorodnych potrzeb uczniów jest kluczowe dla budowania społeczeństwa bardziej inkluzywnego i sprawiedliwego.

3. Kultura, sport i rekreacja

Kultura, sport i rekreacja odgrywają kluczową rolę w rozwoju społecznym gminy z kilku istotnych powodów. Kultura, zarówno ta tradycyjna, jak i współczesna, jest ważnym elementem budowy tożsamości społeczności lokalnej. Wartości, tradycje i wydarzenia kulturalne przyczyniają się do kształtowania unikalnej tożsamości gminy. Działalność kulturalna, taka jak wystawy czasowe czy inscenizacje wydarzeń historycznych, pomagają w rozwijaniu świadomości historycznej mieszkańców gminy. To może przyczynić się do większego zrozumienia i szacunku dla dziedzictwa kulturowego. Kultura, sport i rekreacja tworzą platformy integracyjne, gdzie mieszkańcy mogą spotykać się, współpracować i budować wspólnotę. Wydarzenia kulturalne, festiwale, a także działalność sportowa przyczyniają się do wzmacniania więzi społecznych. Inwestowanie w kulturę to również wsparcie dla artystów i twórców lokalnych, co może prowadzić do rozwoju sztuki, literatury, muzyki czy rzemiosła artystycznego w gminie. Wydarzenia kulturalne, obiekty sportowe i atrakcje rekreacyjne przyciągają turystów, co ma pozytywny wpływ na rozwój gospodarki lokalnej. Promowanie lokalnych produktów i usług związanych z kulturą i rekreacją może wspierać przedsiębiorczość. Sport i rekreacja mają bezpośredni wpływ na zdrowie fizyczne i psychiczne mieszkańców gminy. Dostęp do obiektów sportowych, tras rekreacyjnych czy programów zdrowotnych przyczynia się do poprawy ogólnego samopoczucia społeczności.

Działalność kulturalna i sportowa może stanowić narzędzie do przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu, szczególnie dla grup zagrożonych marginalizacją. Wprowadzenie programów aktywizujących może zintegrować różnorodne grupy społeczne. Infrastruktura kulturalna, obiekty sportowe i tereny rekreacyjne przyczyniają się do poprawy, jakości życia mieszkańców, zapewniając im dostęp do różnorodnych form rozrywki, aktywności fizycznej i relaksu. W związku z powyższymi aspektami, działania wspierające kulturę, sport i rekreację w gminie nie tylko przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju społeczności, ale także tworzą atrakcyjne środowisko do życia, pracy i rozwoju dla jej mieszkańców.

Infrastrukturę kulturalną w gminie tworzy jedna instytucja – Centrum Kultury z Biblioteką w Sitnie, posiadające swoje placówki filialne w Cześnikach i Horyszowie Polskim. Gmina posiada w swojej administracji świetlice wiejskie w Kolonii Cześniki, Górnej Kolonii Cześniki oraz pomieszczenie Koła Gospodyń Wiejskich w Horyszowie Polskim. W pomieszczeniach remizy w Cześnikach działa Centrum Teleinformatyczne, gdzie mieszkańcy skorzystać mogą z bezpłatnego dostępu do Internetu, drukarki, a także kserokopiarki.

Atutem jest korzystna lokalizacja instytucji kultury w centrum Sitna, obok budynku Urzędu Gminy, gdzie mają siedzibę inne instytucje i organizacje społeczne, a także niewielka odległość od szkoły podstawowej, której uczniowie są głównymi odbiorcami inicjatyw kulturalnych. Warunki lokalowe Centrum Kultury są dobre, dzięki systematycznie przeprowadzanym pracom modernizacyjnym podnoszącym standard placówek, co w połączeniu z otwarciem na potrzeby społeczno- kulturalne lokalnej społeczności przekłada się na stale rosnące zainteresowanie ofertą gminnych instytucji kultury.

Działalność kulturalna w Gminie Sitno prowadzona jest na wielu płaszczyznach, począwszy od organizacji i koordynacji imprez kulturalnych, poprzez upowszechnianie wiedzy i kultury, do zaspokajania potrzeb czytelniczych mieszkańców gminy.

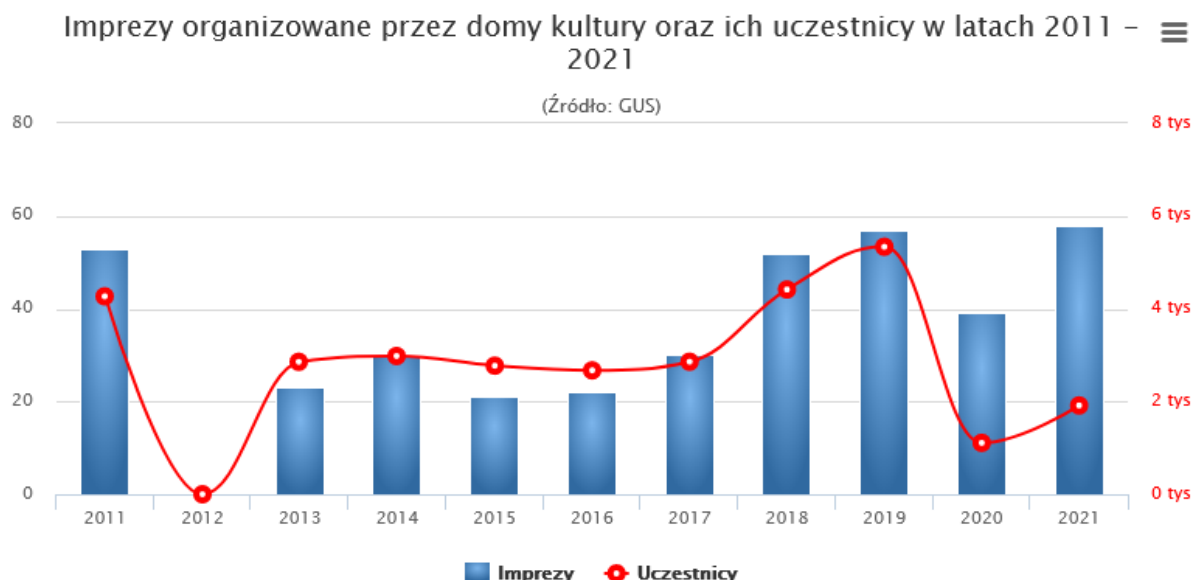
W gminie Sitno Centrum Kultury z Biblioteką w Sitnie, prowadzi działalność w zakresie rozwijania i zaspokajania potrzeb kulturalnych mieszkańców. Do jego podstawowych zadań należy utrwalanie i upowszechnianie lokalnego dziedzictwa kulturowego, a także krzewienie miejscowego folkloru i rękodzieła artystycznego. Centrum Kultury zajmuje się również organizacją licznych wydarzeń kulturalnych opartych na miejscowych zasobach kulturowych.

W gminie funkcjonuje Młodzieżowa orkiestra dęta oraz Dziecięce kółko teatralne a także 17 Kół Gospodyń Wiejskich. W 2021 roku Centrum Kultury w Sitnie zorganizowało lub współorganizowało 58 imprez o różnorodnym charakterze i zasięgu, często wykraczającym poza obszar gminy, w tym interdyscyplinarne – festyny, przeglądy, wydarzenia rocznicowe, patriotyczne, religijne, obrzędowe; dla dorosłych – warsztaty, kursy, koncerty, pokazy; dla dzieci – zajęcia w czasie ferii zimowych i wakacji, konkursy, wycieczki, akcje ogólnokrajowe i lokalne.

Równie aktywną działalność w sferze kultury prowadzi Biblioteka Publiczna, której podstawowym zadaniem jest zaspokajanie potrzeb mieszkańców z zakresie dostępu do informacji, wiedzy i upowszechnienia kultury. Realizuje je m. in. poprzez udostępnianie zbiorów i organizowanie szeregu wydarzeń związanych z książką. Według danych z 2021 w gminie Sitno działały 3 biblioteki i filie publiczne posiadające księgozbiór liczący 14 898

wolumenów. We wszystkich placówkach zatrudnionych było 2 pracowników. Dla porównania w 2008 roku działały 3 biblioteki i filie posiadające księgozbiór liczący 20 216 wolumenów.

Wykres 7. Imprezy organizowane przez domy kultury w gminie Sitno w latach-2011-2021.

Źródło: GUS- Polska w liczbach.

Analizując dostępne dane GUS dotyczące imprez organizowanych przez jednostki kultury w gminie Sitno w 2021 roku oraz liczbę uczestników można przytoczyć następujące dane:

- Imprezy ogółem: 58 (uczestnicy: 1 914)
- Wystawy: 2 (uczestnicy: 200)
- Imprezy turystyczne i sportowo - rekreacyjne: 16 (uczestnicy: 610)
- Konkursy: 9 (uczestnicy: 707)
- Warsztaty: 10 (uczestnicy: 132)
- Inne: 21 (uczestnicy: 265)

Znaczny spadek ilości zorganizowanych imprez w latach 2020- 2021 wynikał z obostrzeń prawnych dotyczących obszaru kultury w związku z Pandemią wirusa SARS-Cov-2.

Według danych z 2016 w gminie Sitno działały 2 kluby sportowe (włącznie z klubami wyznaniowymi i UKS) zrzeszające 98 członków. Zarejestrowano 98 ćwiczących (mężczyźni: 70, kobiety: 28, chłopcy do lat 18: 39, dziewczęta do lat 18: 28). Aktywne były 3 sekcje sportowe. Zajęcia sportowe prowadzone były przez trenera (6), inne osoby (1).

W 2022 roku funkcjonowało 19 obiektów sportowo- rekreacyjnych na terenie gminy.

Tabela 11. Obiekty sportowo- rekreacje w gminie Sitno.

Lokalizacja (miejscowość)	Rodzaj obiektu
Jarosławiec (przy szkole)	Sala gimnastyczna
	Siłownia zewnętrzna
	Boiska „ORLIK”
	Plac zabaw
Sitno (przy szkole)	Sala gimnastyczna
	Boiska
	Plac zabaw
	Siłownia
Kornelówka (przy szkole)	Siłownia zewnętrzna
	Boisko
	Plac zabaw, siłownia wewnętrzna
Horyszów Polski (przy szkole)	Siłownia wewnętrzna
	Boisko
	Plac zabaw
Cześniki (centrum)	Boisko
Cześniki (przy szkole)	Plac zabaw, boisko
Kolonja Sitno (przy szkole)	Boisko
	Plac zabaw
Czołki (centrum)	Boisko

Źródło: Dane własne gminy.

O atrakcyjności Gminy Sitno świadczy zarówno położenie geograficzne, jak i spuścizna historyczna – usytuowanie na terenach pogranicza, gdzie przez stulecia koegzystowały odmienne kultury i religie, tworząc niezwykle obraz kulturowy tego miejsca.

W gminie Sitno znajduje się niezwykle ciekawy pejzaż kulturowy. Tworzą go np.: kapliczki i znaki wiary wtopione w przyrodę. Zabytki, które warto wymienić to między innymi kościół z I poł. XX w. w Horyszowie Polskim. Drugim zabytkiem sakralnym jest kościół z końca XIX w. w Cześnikach. Najciekawszy zabytek w gminie to murowany pałac z końca XIX w. w Sitnie. W Horyszowie Polskim od 1743 roku istniała parafia greckokatolicka o kasacie unii, która w 1875 roku została zniesiona, a na jej miejsce utworzono parafię prawosławną, funkcjonowała ona do I wojny światowej. Parafia rzymskokatolicka w Horyszowie Polskim została erygowana, 6 II 1919 r., przez bpa lubelskiego Mariana Fulmana. Obecnie istniejący kościół pochodzi z lat: 1901-1903, wybudowany przez rząd carski, jako cerkiew prawosławną. Kościół murowany, orientowany, neoromański, z elementami stylu bizantyjskiego. W Cześnikach kościół pw. św. Michała Archanioła, został wybudowany około 1898 roku, jako cerkiew prawosławną. Po II wojnie światowej oddany katolikom. Pierwotnie istniał tu kościół drewniany, unicki. Po 1875 roku zamieniony na

cerkiew prawosławną. Do 1919 r. katolicy obrządku łacińskiego należeli do parafii Dub, a później do Horyszowa Polskiego. Parafia rzymskokatolicka w Cześnikach została erygowana, 30 IX 1975 r. Kościół murowany w stylu neobizantyjskim. Obok kościoła znajduje się metalowa dzwonnica z 1993 roku. Przy plebanii jest też ciekawa, nowa kapliczka. Miejscowość Jarosławiec zasłynęła z daty 10 kwietnia 1580 r., kiedy to został wydany przez Jana Zamoyskiego akt lokacyjny Zamościa, mający stanowić program organizacji i budowy nowego ośrodka (miasta). Przygotowany uprzednio dokument ogłosił tu w obecności liczного grona przyjaciół i zwolenników, z których siedmiu - starannie dobranych urzędników województwa bełskiego i ziemi chełmskiej - pełniło rolę świadków. Jarosławianie byli pierwszymi mieszkańcami miasta, co niewątpliwie było wyrazem wyróżnienia ich przez Zamoyskiego. Z dawnego zespołu dworskiego została tylko tzw. rządówka, zbudowana w II poł. XIX wieku i zachowała się po drobnych przebudowach do dziś. Zachował się też park z II poł. XIX w. W gminie Sitno zachowało się jeszcze sporo z dawnego, drewnianego budownictwa. Ważnym elementem dziedzictwa kulturowego jest również stara, wiejska zabudowa wtopiona w krajobraz Działów Grabowieckich. W miejscowości Stanisławka jest pomnik upamiętniający tutaj pobyt ks. Stefana Wyszyńskiego, późniejszego Prymasa Polski. W gminie Sitno nie ma bardzo znanych i znaczących obiektów turystycznych, ale jest jednak atrakcyjna pod względem turystycznym. Największym atutem jest czystość ekologiczna i urzekające krajobrazy. Malownicze pejzaże sprzyjają rajdom pieszym i rowerowym. Ważnym atutem turystycznym jest też niewątpliwie bliskość słynnego Zamościa i niedawno powstały punkt widokowy w Kornelówce, który ukazuje piękną panoramę miejscowości.

W Obwieszczeniu Nr 1/2015 Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie z dnia 21 stycznia 2015 roku w sprawie wykazów zabytków wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych województwa lubelskiego i rejestru zabytków archeologicznych województwa lubelskiego umieszczono obiekty podlegające prawnej ochronie konserwatorskiej na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Wskazano tam obiekty przedstawione w poniższym zestawieniu.

Tabela 12. Wykaz zabytków wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych województwa lubelskiego.

L.p.	Miejscowość	Nr rejestrowy	Opis
1.	Horyszów Polski	A/1598	Dawna cerkiew prawosławna, obecnie kościół rzymskokatolicki parafialny pw. Podwyższenia Krzyża Świętego, cmentarz cerkiewny z ogrodzeniem i drzewostanem
2.	Jarosławiec	A/1456	Rządcówka i park krajobrazowy
3.	Nowa Kolonia Horyszów Polski	A/1553	Cmentarz grzebalny wraz z nagrobkami i drzewostanem
4.	Sitno	A/1321	Zespół pałacowo-parkowy: pałac, spichlerz, dwa budynki gospodarcze, park
5.		A/1584	Cmentarz wojenny z I wojny światowej
6.		A/1583	Cmentarz wojenny z I wojny światowej
7.	Stanisławka	A/1548	Cmentarz wojenny z I wojny światowej

Źródło: Obwieszczenie Nr 1/2015 Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie z dnia 21 stycznia 2013 roku w sprawie wykazów zabytków wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych województwa lubelskiego i rejestru zabytków archeologicznych województwa lubelskiego (Dz. Urz. Woj. Lub. 2015 poz. 195).

Zabytki, o których mowa w powyższej tabeli występują na terenie gminy w różnym stanie technicznym, większość z nich wymaga konserwacji i remontów. Jedną z barier, jaka ogranicza gminę jest brak zasobów finansowych, dlatego też, realizowane są najważniejsze zadania tj.: infrastruktura techniczna i społeczna. Następną ważną barierą jest nieuregulowany stan prawny własności obiektów. Sytuacje, o których mowa, powodują utrudnienia w realizacji zamierzonych celów.

Niematerialne dziedzictwo kulturowe ma na celu przekazywanie z pokolenia na pokolenie praktykę, wiedzę, wyobrażenia, ideę, wartości, umiejętności, tradycje to przekazy, ale też związane z nimi artefakty, przedmioty i miejsca. Tworzą one naszą grupową, narodową, etniczną bądź religijną tożsamość. Wzmacniają poczucie przynależności do grupy, społeczności czy wspólnoty.

Pomimo licznych atrakcji turystycznych na terenie gminy Sitno, w opinii turystów i mieszkańców nie stanowi o tożsamości a zarazem wyróżniku oferty, ponieważ brakuje opracowanego produktu turystycznego oraz infrastruktury około rekreacyjnej (baza noclegowa, sieć gastronomiczna, szlaki i ścieżki turystyczne, punkty widokowe i informacyjne). Gmina Sitno nie ma obecnie wyraźnej marki, dlatego potencjał turystyczny gminy nie jest wystarczająco eksploatowany. Istnieje wyraźna potrzeba stworzenia Strategii Produktu Turystycznego i skuteczna komercjalizacja usług w sferze turystyki.

4. Ochrona zdrowia

Według Światowej Organizacji Zdrowia, ochrona zdrowia obejmuje wszelkie działania mające na celu promowanie zdrowia, do których zalicza się środki zapobiegawcze, łagodzące i lecznicze, stosowane nie tylko w stosunku do jednostek, ale także w stosunku do populacji. Świadczenie takich usług stanowi o systemie opieki zdrowotnej, obejmującym organizacje rządowe, takie jak Narodowy Fundusz Zdrowia. Definicja ta zawęża pojęcie ochrony zdrowia do części, za którą odpowiedzialni są pracownicy systemu ochrony zdrowia.

Styl życia i zachowania zdrowotne wpływają w największym stopniu na stan zdrowia ludności. Do czynników zagrażających zdrowiu należą przede wszystkim: mała aktywność fizyczna, nieprawidłowości w sposobie żywienia, palenie tytoniu, nadmierne spożycie alkoholu, zły stan środowiska naturalnego, niewłaściwe warunki bezpieczeństwa pracy, wypadki drogowe oraz brak powszechnej profilaktyki.

Mieszkańcy gminy Sitno mają stosunkowo dobry dostęp do infrastruktury ochrony zdrowia. W gminie działalność medyczną prowadzi jeden Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej – Przychodnia Rodzinna Spółka Cywilna w Sitnie w budynku dzierżawionym od Urzędu Gminy w Sitnie. Na terenie gminy działa również punkt apteczny w Sitnie.

W gminie Sitno w 2022 roku 27619 porad w ramach podstawowej opieki zdrowotnej. Wydatki na ochronę zdrowia w budżecie gminy w 2022 roku stanowiły 0,17 %.

Tabela 13. Wykaz placówek służby zdrowia zapewniających podstawową opiekę zdrowotną.

Lp.	Nazwa zakładu opieki zdrowotnej	Adres
1.	Przychodnia Rodzinna Spółka Cywilna w Sitnie	Sitno 78

Źródło: Dane własne gminy

Obecnie świadczenia z zakresu specjalistycznej ambulatoryjnej opieki zdrowotnej w gminie Sitno nie są realizowane. Najbliższe placówki szpitalne świadczące pełną, specjalistyczną ochronę zdrowia znajdują się w oddalonym o 12 km Zamościu.

Populacja ludności w kraju szybko się starzeje. Prognozy wskazują, że w 2030 roku odsetek ludzi powyżej 65. roku życia będzie w naszym kraju wynosił 23,8 – stajemy się społeczeństwem zaawansowanej starości demograficznej.

W województwie lubelskim mamy tylko trzy oddziały geriatryczne (w Parczewie, we Włodawie i w Białej Podlaskiej – łącznie 88 łóżek). Zgodnie ze standardami Unii Europejskiej na Lubelszczyźnie powinno być, co najmniej 10 oddziałów z 216 łózkami.

W tym kontekście oferta usług medycznych w opiece geriatrycznej zasługuje na uznanie i sprzyja dalszej specjalizacji w tym zakresie.

Przeciętna długość życia ogółem mieszkańców województwa to 72,7 lat w odniesieniu do mężczyzn oraz 81,6 lat do kobiet (kraj, odpowiednio 73,1 i 81,1). W województwie, dłuższą przeżywalnością charakteryzują się mieszkańcy miast niż wsi. Podobnie statystyki te przedstawiają się w na terenie gminy Sitno. Ogólna liczba zgonów w gminie w 2022 roku wyniosła 86 osób i w porównaniu do roku poprzedniego była niższa o 17 osób. W 2021 roku 42,8 % zgonów w gminie Sitno spowodowanych było chorobami układu krążenia, przyczyną 17,7 % zgonów w gminie Sitno były nowotwory, a 4,3 % zgonów spowodowanych było chorobami układu oddechowego. Na 1000 ludności gminy Sitno przypada 15,27 zgonów. Jest to wartość porównywalna do wartości średniej dla województwa lubelskiego oraz znacznie więcej od wartości średniej dla kraju.

Obszar ochrony zdrowia w gminie obejmuje szeroki zakres działań i infrastruktury mających na celu zadbanie o zdrowie mieszkańców danego obszaru. Istota tego obszaru wynika z kluczowej roli, jaką zdrowie odgrywa, w jakości życia jednostek oraz w funkcjonowaniu społeczeństwa, jako całości.

Gmina ma za zadanie wprowadzać programy prewencyjne i edukacyjne, które mają na celu minimalizowanie ryzyka wystąpienia chorób. To obejmuje kampanie szczepień, promocję zdrowego stylu życia, badania przesiewowe i edukację zdrowotną. Istotą obszaru ochrony zdrowia jest zapewnienie mieszkańcom łatwego dostępu do wysokiej, jakości opieki medycznej. Gmina musi dbać o dostępność placówek medycznych, lekarzy i specjalistów, a także organizować transport medyczny dla potrzebujących. Gmina powinna być przygotowana do radzenia sobie z sytuacjami kryzysowymi, takimi jak epidemie, klęski żywiołowe czy inne zagrożenia zdrowotne. Planowanie i koordynacja działań w razie kryzysu to kluczowa część obszaru ochrony zdrowia. Obszar ochrony zdrowia obejmuje także wsparcie dla osób chorych i z niepełnosprawnościami. Gmina musi tworzyć warunki do

pełnego uczestnictwa tych osób w życiu społeczności, a także zapewniać dostępność specjalistycznych usług medycznych i rehabilitacyjnych. Działania z zakresu ochrony zdrowia powinny obejmować promocję zdrowego stylu życia. To może obejmować organizowanie programów sportowych, edukację dotyczącą właściwego odżywiania, walkę z nałogami i innymi działaniami mającymi na celu poprawę zdrowia społeczności.

Ochrona zdrowia w gminie nie polega jedynie na dostarczaniu usług medycznych. Istotą jest również budowanie społeczności odpowiedzialnej za własne zdrowie, gdzie mieszkańcy są świadomi i aktywnie pracują nad poprawą swojego stanu zdrowia. Wszystkie te elementy składają się na kompleksowe podejście do obszaru ochrony zdrowia w gminie, które ma na celu poprawę, jakości życia mieszkańców i budowanie zdrowszej, bardziej zintegrowanej społeczności.

5. Bezpieczeństwo publiczne

Zapewnienie bezpieczeństwa publicznego w gminie to kompleksowy proces, który obejmuje szereg działań i inicjatyw mających na celu ochronę mieszkańców, mienia oraz ogólnego porządku publicznego. Poniżej przedstawiam kluczowe aspekty, na których polega zapewnienie bezpieczeństwa publicznego w gminie:

- **Policja i Służby Porządkowe:** Głównym elementem zapewnienia bezpieczeństwa jest obecność służb porządkowych, w tym lokalnej policji. Funkcjonariusze monitorują sytuację, reagują na incydenty, prowadzą śledztwa i utrzymują porządek publiczny.
- **Monitorowanie Bezpieczeństwa Publicznego:** Współczesne technologie umożliwiają monitorowanie bezpieczeństwa publicznego za pomocą kamer monitoringu, systemów alarmowych czy aplikacji mobilnych. Efektywne wykorzystanie tych narzędzi pozwala szybko reagować na sytuacje awaryjne.
- **Prewencja Przestępczości:** Gmina powinna prowadzić działania prewencyjne mające na celu zmniejszenie zagrożeń bezpieczeństwa. Programy edukacyjne, działania społecznościowe i kampanie informacyjne mogą przyczynić się do zapobiegania przestępczości.
- **Współpraca z Instytucjami Bezpieczeństwa:** Efektywne zapewnienie bezpieczeństwa wymaga współpracy z różnymi instytucjami, takimi jak policja, straż pożarna, służby medyczne, a także organizacjami pozarządowymi i społecznością lokalną.

- **Kontrola Ruchu Drogowego:** Gmina powinna dbać o bezpieczeństwo na drogach poprzez odpowiednie oznakowanie, nadzór nad ruchem drogowym, a także organizowanie kampanii edukacyjnych i kontroli prędkości.
- **Przygotowanie Do Sytuacji Kryzysowych:** Planowanie i przygotowanie do sytuacji kryzysowych, takich jak klęski żywiołowe, wypadki czy incydenty terrorystyczne, to kluczowy element bezpieczeństwa publicznego. Gmina powinna posiadać plany awaryjne i uczestniczyć w regularnych ćwiczeniach.
- **Współpraca Z Społecznością Lokalną:** Aktywne zaangażowanie społeczności lokalnej w proces zapewniania bezpieczeństwa jest istotne. Programy partnerskie, społeczne patrołowanie czy udział mieszkańców w działaniach prewencyjnych mogą znacząco przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa.
- **Ochrona Przeciwpowodziowa i Przeciwpozarowa:** Istotnym elementem bezpieczeństwa jest skuteczne planowanie i implementacja środków ochronnych, takich jak systemy przeciwpowodziowe czy oddziały straży pożarnej.
- **Ochrona Przed Cyberzagrożeniami:** W dobie rozwijających się technologii, bezpieczeństwo publiczne obejmuje także ochronę przed cyberzagrożeniami. Gmina powinna dbać o bezpieczeństwo danych, systemów informatycznych i infrastruktury cyfrowej.
- **Rozwiązywanie Konfliktów Społecznych:** Skuteczne zapewnienie bezpieczeństwa publicznego obejmuje również monitorowanie i rozwiązywanie konfliktów społecznych. Działania te mogą obejmować mediację, programy edukacyjne czy wsparcie psychologiczne dla osób dotkniętych konfliktem.

Zapewnienie bezpieczeństwa publicznego w gminie to zadanie wymagające kompleksowego podejścia, współpracy różnych instytucji oraz aktywnego udziału społeczności lokalnej. Skuteczna polityka bezpieczeństwa publicznego przyczynia się do zwiększenia, jakości życia mieszkańców i budowania zaufania w społeczności lokalnej.

Bezpieczeństwo publiczne to przede wszystkim zadanie publicznych organów administracji państwowej, czy też samorządowej. Wskazać należy, że aby określić desygnaty tego pojęcia należy dokonać analizy norm prawa powszechnie obowiązującego, które w wielorakich znaczeniach wyraża pojęcie bezpieczeństwa publicznego. Bezpieczeństwo publiczne jest przede wszystkim wartością konstytucyjną, dla której ochrony możliwe jest ograniczenie korzystania przez obywatela z jego konstytucyjnych wolności i praw.

Bezpieczeństwu publicznemu zagraża przestępczość, która jest zjawiskiem dynamicznym i podobnie jak społeczeństwo, podlega rozwojowi. Choć stanowi margines życia społecznego,

poprzez swą intensywność i częstotliwość może mieć wpływ na formowanie się postawi zachowań ludności oraz odciskać dotkliwie piętno na jej funkcjonowaniu.

W 2021 roku w gminie Sitno stwierdzono szacunkowo (w oparciu o dane powiatowe) 84 przestępstwa. Oznacza to, że na każdych 1000 mieszkańców odnotowano 12,47 przestępstwa. Jest to wartość znacznie mniejsza od wartości dla województwa lubelskiego oraz znacznie mniejsza od średniej dla całej Polski. Wskaźnik wykrywalności sprawców przestępstw dla wszystkich przestępstw ogółem w gminie Sitno wynosi 87,60 % i jest większy od wskaźnika wykrywalności dla województwa lubelskiego oraz znacznie większy od wskaźnika dla całej Polski. W przeliczeniu na 1000 mieszkańców gminy Sitno najwięcej stwierdzono przestępstw o charakterze kryminalnym - 6,50 (wykrywalność 89 %) oraz przeciwko mieniu - 4,21 (wykrywalność 69 %). W dalszej kolejności odnotowano przestępstwa o charakterze gospodarczym - 3,19 (75 %), drogowe - 2,06 (98 %) oraz przeciwko życiu i zdrowiu - 0,38 (100 %).

Wykres 8. Przestępstwa stwierdzone w gminie Sitno w latach 2012- 2021.

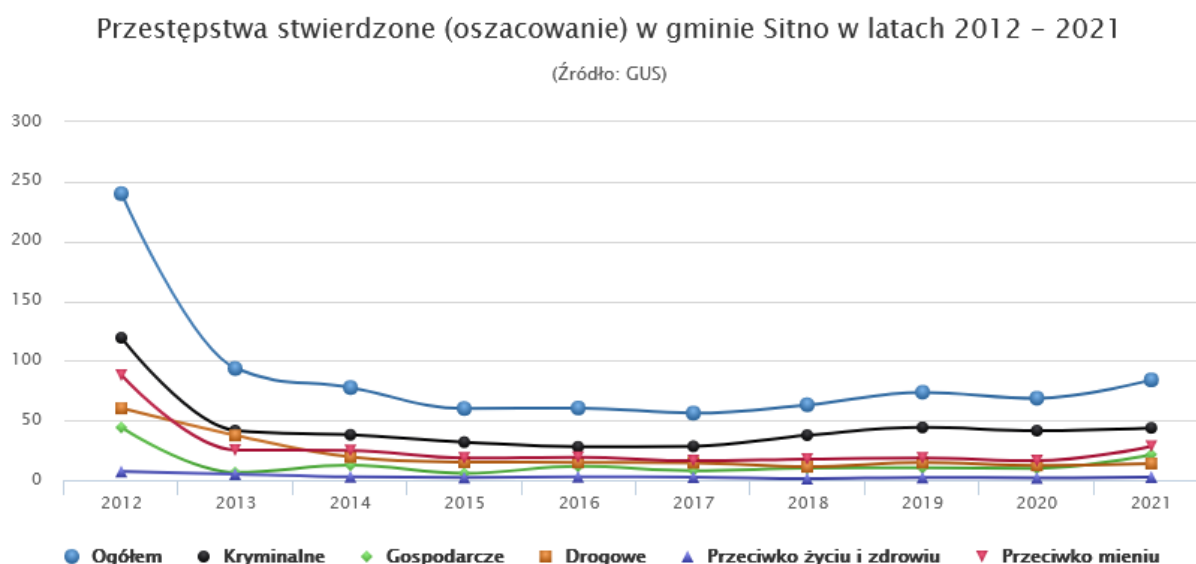

Tabela 14. Dane dotyczące przestępczości na terenie gminy Sitno w 2021 r.

ILOŚĆ, RODZAJ PRZESTĘPSTW	
RODZAJ PRZESTĘPSTWA	Gmina Sitno
	2021
Przestępstwa ogółem	84
Przestępstwa o charakterze kryminalnym	44

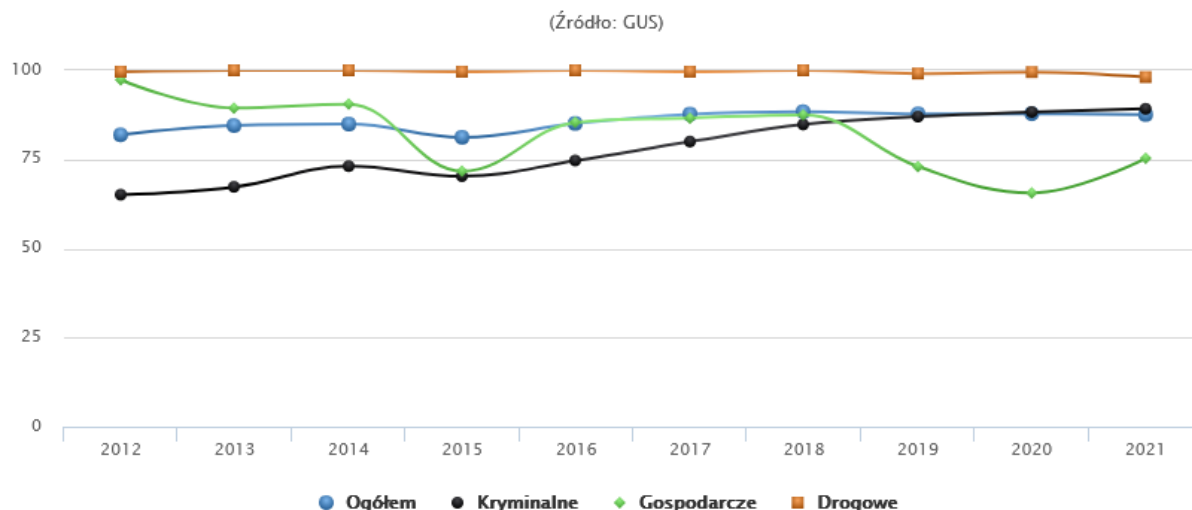
Przestępstwa o charakterze gospodarczym	21
Przestępstwa drogowe	14
Przestępstwa przeciwko mieniu	28

Źródło: Dane GUS- Polska w liczbach.

Od kilku lat istotnym problemem w zakresie bezpieczeństwa społecznego jest zagrożenie narkomanią, zwłaszcza, iż dotyczy osób małoletnich i młodocianych.

Wykres 9. Wykrywalność sprawców przestępstw w latach 2012-2021.

Wskaźniki wykrywalności sprawców przestępstw w gminie Sitno w latach 2012 – 2021

Źródło: Dane GUS- Polska w liczbach.

Pogarszające się warunki materialne i liberalizacja przepisów prawa stwarzają możliwości ujawniania się następujących zagrożeń:

- W sferze przestępczości kryminalnej trzeba liczyć się z dużą aktywnością elementu przestępczego, który będzie dążył do polepszenia swoich warunków bytowych przez dokonywanie przestępstw a w związku z powiększającą się biernością społeczną, ujawniają się większe trudności z wykrywaniem sprawców przestępstw. Przestępstwa o tym charakterze mogą być również popełniane przez osoby nieletnie.
- Brak pracy a wręcz niechęć do jej podjęcia może skutkować wzrostem przestępczości w sferze włamań, kradzieży i rozbojów.

- W sferze porządku publicznego mogą nastąpić zagrożenia związane z nadmiernym spożyciem alkoholu a co za tym idzie ze zwiększoną liczbą zakłóceń porządku, dewastacji mienia, zaśmiecania.
- Szczególnie w szkołach może nasilić się rozprowadzanie i używanie wszelkich środków odurzających.
- Niepokojącym zjawiskiem jest nasilenie się zjawiska występowania przemocy domowej.

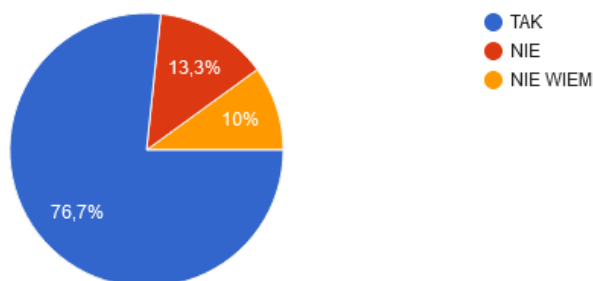
Praca policjantów w dalszym ciągu będzie kontynuacją dotychczas podejmowanych działań i koncentrować się będzie na zagadnieniach wymagających usprawnień w zakresie:

- Podnoszenia efektywności pracy kryminalnej w celu podniesienia wykrywalności przestępstw;
- Poprawy, jakości czynności procesowych wykonywanych na miejscu zdarzenia;
- Podejmowania stanowczych działań przy zabezpieczeniu ładu i porządku publicznego;
- Zwiększenie represji w stosunku do osób popełniających wykroczenia porządkowe;
- Poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a w szczególności w ujawnianiu nietrzeźwych kierujących;
- Ujawnianiu większej liczby czynów zabronionych dokonywanych przez nieletnich;
- Kierowanie służb patrolowych w miejsca najbardziej zagrożone przestępczością;
- Nasilenie współpracy z instytucjami współdziałającymi.

Inspekcje, straże i jednostki organizacyjne Gminy Sitno działają sprawnie i efektywnie. Utrzymywane są dobre relacje z poszczególnymi podmiotami odpowiedzialnymi za stan bezpieczeństwa na terenie gminy. Coraz powszechniej pojawiają się działania mające na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego, bezpieczeństwa dzieci w szkole i w drodze do szkoły oraz częściej diagnozowane i analizowane są zagrożenia na terenie gminy.

Według badania ankietowego mieszkańców gminy Sitno sporządzonego na okoliczność przeprowadzenia diagnozy problemów społecznych do niniejszej Strategii aż 76,7 % respondentów odpowiedziało, że czuje się bezpiecznie w swoim miejscu zamieszkania.

Wykres 10. Poczucie bezpieczeństwa w opinii mieszkańców gminy Sitno.

2. Czy czuje się Pan/Pani bezpiecznie w miejscu zamieszkania?

Źródło: Raport z badania ankietowego mieszkańców.

6. Pomoc społeczna

Zgodnie z ustawą o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 roku, pomoc społeczna definiowana jest, jako instytucja polityki społecznej państwa, mająca na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężania trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Instytucja ta wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka.

Zadania pomocy społecznej w gminie wiejskiej Sitno realizuje Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sitnie działający w oparciu o ustawę o pomocy społecznej. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej realizuje również zadania wynikające z innych, aniżeli ustawa o pomocy społecznej, aktów prawnych szczegółowo opisanych w rozdziale I.

ZADANIA WŁASNE GMINY Z ZAKRESU POMOCY SPOŁECZNEJ

(Obligatoryjne)

- 1) opracowanie i realizacja gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka;
- 2) sporządzanie, zgodnie z art. 16a, oceny w zakresie pomocy społecznej;
- 3) udzielanie schronienia, zapewnienie posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym;
- 4) przyznawanie i wypłacanie zasiłków okresowych;
- 5) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych;

- 6) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych na pokrycie wydatków powstałych w wyniku zdarzenia losowego;
- 7) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych na pokrycie wydatków na świadczenia zdrowotne osobom bezdomnym oraz innym osobom niemającym dochodu i możliwości uzyskania świadczeń na podstawie przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;
- 8) przyznawanie zasiłków celowych w formie biletu kredytowanego;
- 9) opłacanie składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za osobę, która zrezygnuje z zatrudnienia w związku z koniecznością sprawowania bezpośredniej, osobistej opieki nad długotrwale lub ciężko chorym członkiem rodziny oraz wspólnie niezamieszkującymi matką, ojcem lub rodzeństwem;
- 10) praca socjalna;
- 11) organizowanie i świadczenie usług opiekuńczych, w tym specjalistycznych, w miejscu zamieszkania, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi;
- 12) prowadzenie i zapewnienie miejsc w mieszkaniach treningowych i wspomaganych;
- 13) dożywianie dzieci;
- 14) sprawienie pogrzebu, w tym osobom bezdomnym;
- 15) kierowanie do domu pomocy społecznej i ponoszenie odpłatności za pobyt mieszkańca gminy w tym domu;
- 16) pomoc osobom mającym trudności w przystosowaniu się do życia po zwolnieniu z zakładu karnego;
- 17) sporządzanie sprawozdawczości oraz przekazywanie jej właściwemu wojewodzie, w formie dokumentu elektronicznego, z zastosowaniem systemu teleinformatycznego;
- 18) utworzenie i utrzymywanie ośrodka pomocy społecznej, w tym zapewnienie środków na wynagrodzenia pracowników;
- 19) przyznawanie i wypłacanie zasiłków stałych;
- 20) opłacanie składek na ubezpieczenie zdrowotne określonych w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

ZADANIA WŁASNE GMINY Z ZAKRESU POMOCY SPOŁECZNEJ

(Fakultatywne)

- 1) przyznawanie i wypłacanie zasiłków specjalnych celowych;
- 2) przyznawanie i wypłacanie pomocy na ekonomiczne usamodzielnienie w formie zasiłków, pożyczek oraz pomocy w naturze;
- 3) prowadzenie i zapewnienie miejsc w domach pomocy społecznej i ośrodkach wsparcia o zasięgu gminnym oraz kierowanie do nich osób wymagających opieki;

- 3a) opracowanie i realizacja projektów socjalnych;
- 4) podejmowanie innych zadań z zakresu pomocy społecznej wynikających z rozeznaczonych potrzeb gminy, w tym tworzenie i realizacja programów osłonowych;
- 5) współpraca z powiatowym urzędem pracy w zakresie upowszechniania ofert pracy oraz informacji o wolnych miejscach pracy, upowszechniania informacji o usługach poradnictwa zawodowego i o szkoleniach oraz realizacji Programu Aktywizacja i Integracja, o którym mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

ZADANIA ZLECONE GMINIE Z ZAKRESU POMOCY SPOŁECZNEJ

- 1) organizowanie i świadczenie specjalistycznych usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania dla osób z zaburzeniami psychicznymi;
- 2) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych na pokrycie wydatków związanych z klęską żywiołową lub ekologiczną;
- 3) prowadzenie i rozwój infrastruktury ośrodków wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi;
- 4) realizacja zadań wynikających z rządowych programów pomocy społecznej, mających na celu ochronę poziomu życia osób, rodzin i grup społecznych oraz rozwój specjalistycznego wsparcia;
- 5) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych, a także udzielanie schronienia, posiłku oraz niezbędnego ubrania cudzoziemcom;
- 6) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych, a także udzielanie schronienia oraz zapewnianie posiłku i niezbędnego ubrania cudzoziemcom, którym udzielono zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) wypłacanie wynagrodzenia za sprawowanie opieki.

Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Sitnie zarządza kierownik ośrodka przy udziale głównego księgowego odpowiedzialnego za rozliczenia finansowe. Na dzień 31 grudnia 2022 roku zatrudnionych było 13 osób, z czego 4 osoby stanowią pracownicy socjalni. Pozostałą kadrę Ośrodka stanowią: Kierownik, Inspektor ds. świadczeń rodzinnych, Asystent rodziny, Główny księgowy, Inspektor ds. księgowości i administracji, Pomoc administracyjna, Inspektor p.o. Kierownika Dziennego Domu „Senior+”, Pomoc administracyjna ds. opieki osób starszych dzienny Dom „Senior+”, Pracownik gospodarczy a także 19 opiekunek zatrudnionych na umowę zlecenie. Większość kadry posiada wykształcenie wyższe. Ponadto pracownicy biorą czynny udział w szkoleniach doskonalących i podnoszących kwalifikacje kadr pomocy społecznej.

Prawo do wsparcia udzielanego przez ośrodek pomocy społecznej mają osoby i rodziny, które spełniają określone warunki przedstawione w poszczególnych aktach prawnych. I tak np. w odniesieniu do świadczeń z pomocy społecznej jednym z nich jest kryterium dochodowe. Kryterium dochodowe stosowane jest również przy przyznawaniu zasiłków rodzinnych i świadczeń alimentacyjnych.

Celem pomocy społecznej jest w szczególności przyznawanie i wypłacanie przewidzianych ustawą świadczeń, praca socjalna, prowadzenie i rozwój niezbędnej infrastruktury socjalnej, analiza i ocena zjawisk rodzących zapotrzebowanie na świadczenia z pomocy społecznej, realizacja zadań wynikających z rozeznaczonych potrzeb społecznych oraz rozwijanie nowych form pomocy społecznej i samopomocy w ramach zidentyfikowanych potrzeb.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sitnie poza ustawowymi zadaniami, realizuje również projekty współfinansowane ze środków pomocowych, m.in. w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Gmina Sitno posiada na swoim terenie Ośrodek Wsparcia- Dzienny Dom „Senior+” w Stanisławce, nie posiada jednak placówki całodobowej. Brak infrastruktury domów pomocy społecznej, na terenie gminy powoduje, że mieszkańcy umieszczani są w domach pomocy na terenie innych gmin. Zgodnie z ustawą o pomocy społecznej gmina ponosi koszty związane z pobytem swoich mieszkańców w Domu Pomocy Społecznej. Koszty z roku na rok systematycznie rosną, a środki przeznaczone na to zadanie stanowią dochód innych gmin.

Na terenie gminy brak również środowiskowych domów samopomocy, warsztatów terapii zajęciowej oraz zakładów aktywności zawodowej.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sitnie realizując ustawę o pomocy społecznej wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka. Podejmuje działania zmierzające do życiowego usamodzielnienia osób i rodzin oraz ich integracji ze środowiskiem. Przydzielany rodzaj, forma i rozmiar świadczenia są odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy, a potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy są uwzględniane na miarę celów i możliwości Ośrodka.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej udzielał wsparcia potrzebującym mieszkańcom swojej gminy, a także wypłacał świadczenia w postaci zasiłków rodzinnych, zasiłków pielęgnacyjnych, świadczeń pielęgnacyjnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz świadczenia 500 plus.

Poniższa tabela przedstawia dane dotyczące liczby mieszkańców gminy objętych przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej wsparciem z zakresu pomocy społecznej w latach 2020-2022.

Tabela 15. Beneficjenci pomocy społecznej w gminie w latach 2020-2022.

Wskaźnik	2020	2021	2022
Liczba osób, którym przyznano decyzją świadczenie	360	237	205
Liczba rodzin	245	160	184
Liczba osób w rodzinach	682	458	484

Źródło: Dane własne GOPS.

Liczba osób objętych pomocą społeczną w gminie Sitno w latach 2020- 2022 ulegała wahaniom początkową tendencję spadkową w 2021 roku zastąpił dość znaczący wzrost w roku 2022. Wpływ na taką sytuację mogła mieć m.in. pandemia wirusa SARS-CoV-2 oraz skutki społeczne i ekonomiczne z tego wynikające.

Analiza struktury wiekowej mieszkańców gminy objętych pomocą społeczną w 2022 roku wykazała, że największą grupę stanowiły osoby w wieku produkcyjnym. Ci z nich, którzy bezpośrednio korzystali ze wsparcia, otrzymywali pomoc głównie w postaci zasiłków okresowych, celowych, zasiłków na zakup żywności. Znacznie mniejsze, choć spore, grupy reprezentowały osoby w wieku nauki szkolnej korzystające z pomocy w formie posiłków i osoby w wieku poprodukcyjnym korzystające z pomocy w formie zasiłku stałego, zasiłków celowych i usług opiekuńczych.

Jeśli chodzi o podział beneficjentów pomocy społecznej według aktywności zawodowej, najliczniejszą grupę w 2022 roku stanowiły osoby bezrobotne i nieaktywne zawodowo. Obecność tych osób w gronie beneficjentów pomocy społecznej należy tłumaczyć uzyskiwaniem przez nie niskich dochodów uniemożliwiających utrzymanie siebie i swoich rodzin.

Poniższa tabela przedstawia dane dotyczące powodów przyznawania pomocy społecznej w gminie Sitno za lata 2020-2022.

Tabela 16. Powody przyznawania pomocy społecznej w gminie Sitno w latach 2020-2022.

Powód przyznania pomocy	Liczba rodzin			Liczba osób w rodzinach		
	2020	2021	2022	2020	2021	2022
Ubóstwo	64	54	60	144	122	157
Bezdomność	0	0	0	0	0	0
Potrzeba ochrony macierzyństwa	23	18	23	127	108	132
Bezrobocie	74	69	40	210	205	127
Niepełnosprawność	64	60	44	141	154	109
Długotrwała lub ciężka choroba	49	44	36	101	89	63
Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego	12	14	7	50	58	32
Potrzeba ochrony ofiar handlu ludźmi	0	0	0	0	0	0
Alkoholizm	1	0	0	2	0	0
Trudności w przystosowaniu do życia po opuszczeniu zakładu karnego	5	3	1	8	5	1
Zdarzenie losowe	73	1	0	154	3	0
Brak umiejętności w przystosowaniu do życia młodzieży opuszczającej placówki opiekuńczo-wychowawcze	0	0	0	0	0	0
Kłęska żywiołowa lub ekologiczna	0	0	0	0	0	0

Źródło: Dane własne GOPS.

W latach 2020- 2022 najczęstszą przyczyną przyznawania pomocy społecznej było ubóstwo i bezrobocie oraz potrzeba ochrony macierzyństwa. Ważnymi przyczynami udzielania pomocy były również: niepełnosprawność oraz w 2020 roku zdarzenia losowe (aż 154 osoby).

W latach 2020- 2022 problem bezdomności w gminie Sitno nie występował.

Pomoc społeczna realizuje usługi opiekuńcze oraz specjalistyczne usługi opiekuńcze, świadczone przez 19 zatrudnionych w GOPS na umowę zlecenie opiekunek. Usługami opiekuńczymi objęte zostały osoby starsze, schorowane, z niepełnosprawnościami, niezdolne do samodzielnej egzystencji.

Jednym ze świadczeń niepieniężnych realizowanych przez pomoc społeczną jest praca socjalna. Coraz bardziej rośnie zapotrzebowanie na tę formę wsparcia, która przyczynia się do przeciwdziałania, ograniczania patologii i skutków negatywnych zjawisk społecznych oraz łagodzenia skutków ubóstwa.

Samorząd lokalny, mając na względzie prawa obywatelskie zawarte w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i Karcie Praw Rodziny, dąży do zapewnienia rodzinom odpowiednich warunków życia do właściwego ich rozwoju. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sitnie mając na celu stworzenie zintegrowanego i skutecznego systemu wsparcia, podejmuje działania zmierzające do sukcesywnego odchodzenia od świadczeń finansowych na rzecz wprowadzenia nowych rozwiązań, dotyczących wzmożonej działalności usługowej, rozwoju na rzecz pracy socjalnej oraz aktywizacji środowiska lokalnego.

Rodzinie przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo - wychowawczych zapewnia się wsparcie prowadzone w formie pracy z rodziną oraz pomocy w opiece i wychowaniu dziecka. Wspieranie rodziny jest prowadzone za jej zgodą i aktywnym udziałem, z uwzględnieniem zasobów własnych oraz źródeł wsparcia zewnętrznego.

Rodzina może otrzymać wsparcie poprzez działania instytucji i podmiotów działających na rzecz dziecka i rodziny, placówek wsparcia dziennego oraz rodzin wspierających. Dla prawidłowego rozwoju dziecka niezbędnym jest zapewnienie mu właściwej opieki w rodzinie naturalnej lub warunkach maksymalnie zbliżonych do tych, które w niej występują.

Znaczną część klientów systemu pomocy społecznej stanowią rodziny z trudnościami opiekuńczo- wychowawczymi. Niejednokrotnie niezaradność rodziny w opiece i wychowaniu własnych dzieci łączy się z innymi dysfunkcjami takimi jak: uzależnienie od środków psychoaktywnych, przemoc domowa, zaburzenia równowagi systemu rodzinnego w sytuacjach kryzysowych, problemy w pełnieniu ról rodzicielskich, małżeńskich, zawodowych wyrażające się m. in. w postaci niedojrzałości emocjonalnej, problemach we współżyciu z ludźmi, trudnościach adaptacyjnych, niezaradności w prowadzeniu gospodarstwa domowego. Problemy wychowawcze w środowisku rodzinnym, szkolnym ujawniają się w postaci zachowań buntowniczych, agresywnych, konfliktowych, łamania

przez dzieci i młodzież panujących obyczajów, norm, wartości. Wyuczona bezradność prowadzi do zjawiska sieroctwa społecznego, które związane jest z pozbawieniem dzieci, trwale lub przejściowo, szans przebywania i wychowywania we własnej rodzinie, ze względu na brak odpowiednich warunków opiekuńczo - wychowawczych. Rodzina dysfunkcyjna nie spełnia podstawowych zadań, nie zapewnia odpowiedniego klimatu emocjonalnego, nie zaspokaja potrzeb materialnych, duchowych, nie daje zaplecza dla zaspokojenia potrzeb psychicznych czy choćby warunków realizacji podstawowego obowiązku szkolnego. Niekorzystnymi skutkami marginalizacji i wykluczenia społecznego rodzin dysfunkcyjnych są m.in. konflikty z prawem, trudności w nauce, nieumiejętne wykorzystanie czasu wolnego, rozluźnienie więzi rodzinnych, brak motywacji do dalszej nauki, samorozwoju, brak samoakceptacji, problemy zdrowotne, izolacja, zanik ambicji, trudności wychowawcze, poczucie niższości, przemoc w rodzinie, osamotnienie, wzrost zachowań patologicznych, negatywne wzorce dla dzieci, konflikty rodzinne. Jeżeli zdarzy się, że mimo wsparcia udzielonego rodzinie, w sytuacji, gdy wszelkie sposoby pomocy nie przyniosą wymiernego i oczekiwanego rezultatu, w przypadku gdy nie będzie szans na zmianę funkcjonowania rodziny biologicznej, należy wówczas dążyć do uregulowania sytuacji prawnej dziecka oraz w ostateczności pozbawienia rodziców władzy rodzicielskiej. Bezradność w sprawach opiekuńczo - wychowawczych niejednokrotnie jest podstawą do organizowania opieki nad dzieckiem poza rodziną naturalną. Kwestia dziecka i rodziny w polityce społecznej traktowana jest w sposób szczególny. Działalność na rzecz dzieci koncentruje się przede wszystkim na ochronie ich praw, wyrównywaniu szans życiowych, poprzez ułatwianie dostępu do oświaty i systemu ochrony zdrowia, wypoczynku oraz asekurowaniu w obliczu różnych zagrożeń życiowych, poprzez m.in. zapewnienie opieki i wychowania dzieciom całkowicie lub częściowo pozbawionym opieki rodziców, organizowanie pieczy zastępczej, prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych, udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Gmina Sitno posiada Gminny Program Wspierania Rodziny, którego nadrzędnym celem jest systemowa i kompleksowa pomoc rodzinom z terenu gminy.

Jak pokazują powyższe wskaźniki liczba rodzin oraz osób w rodzinach korzystających z pomocy społecznej z powodu bezradności w sprawach opiekuńczo- wychowawczych na terenie gminy Sitno systematycznie spada (z 50 osób w rodzinach w 2020 roku do 32 osób w rodzinach w 2022 roku).

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej realizuje zadania wynikające z ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów. Zauważalne jest zmniejszenie się liczby osób kwalifikujących się do pobierania świadczeń rodzinnych. Spowodowane to zostało długoletnim zamrożeniem kryterium dochodowego.

W przypadku świadczeń alimentacyjnych ilość osób pobierających to świadczenie utrzymuje się na stałym poziomie. Liczba osób pobierająca dodatek mieszkaniowy oraz kwota wypłaconych świadczeń zmniejszyła się od roku 2015, co wynika z mniejszej liczby składanych wniosków, przekroczeniem kryterium dochodowego oraz przekroczeniem powierzchni użytkowej lokalu.

Gmina Sitno w 2023 roku nie posiadała mieszkań chronionych. Mieszkanie chronione jest formą pomocy społecznej przygotowującą pod opieką specjalistów osoby tam przebywające do prowadzenia samodzielnego życia lub wspomagającą te osoby w codziennym funkcjonowaniu. Osobie pełnoletniej, która ze względu na trudną sytuację życiową, wiek, niepełnosprawność lub chorobę potrzebuje wsparcia w funkcjonowaniu w codziennym życiu, ale nie wymaga usług w zakresie świadczonego przez jednostkę całodobowej opieki, w szczególności osobie z zaburzeniami psychicznymi, osobie opuszczającej pieczę zastępczą w rozumieniu przepisów o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, młodzieżowy ośrodek wychowawczy, zakład dla nieletnich, a także cudzoziemcowi, który uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, może być przyznane wsparcie w mieszkaniu chronionym. W mieszkaniu chronionym treningowym zapewnia się usługi bytowe oraz naukę, rozwijanie lub utrwalanie samodzielności, sprawności w zakresie samoobsługi, pełnienia ról społecznych w integracji ze społecznością lokalną, w celu umożliwienia prowadzenia samodzielnego życia.

W dniu 1 listopada 2023 roku weszła większość, ze znowelizowanych przepisów ustawy dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw, a także od dnia 1 listopada weszły w życie dwa rozporządzenia wykonawcze w sprawie mieszkań treningowych i wspomaganych oraz nowelizujące dotyczące domów pomocy społecznej. Bardzo ważnym elementem rozwoju usług jest rozwój mieszkalnictwa. „Mieszkania chronione” zastąpione zostały „mieszkaniem treningowymi i wspomaganimi”. Celem zmian jest podkreślenie podmiotowości osób z niepełnosprawnościami oraz innych osób korzystających z tej formy wsparcia. Nowelizacja poszerza krąg podmiotów uprawnionych do prowadzenia mieszkań treningowych i wspomaganych, co pozwoli na rozwój tej formy wsparcia. Zmiany dotyczą sposobu realizacji usług w nowych typach mieszkań i mają na celu jeszcze większe spersonalizowanie usług oferowanych w ramach tej formy wsparcia. Zmiany te ułatwia również pozyskiwanie środków unijnych przez samorządy i organizacje pozarządowe. Należy również pamiętać o konieczności zgłoszenia

prowadzonego mieszkania treningowego lub wspomaganego do właściwego miejscowo wojewody ze względu na miejsce prowadzenia mieszkania.

W perspektywie do 2030 roku władze gminy planują utworzenie mieszkań treningowych i wspomaganych na terenie gminy Sitno.

Całkowite zasoby mieszkaniowe w gminie Sitno to 2 017 nieruchomości. Oznaczenie mieszkanie w tym statystycznym kontekście rozumiane jest zarówno, jako lokal mieszkalny jak i dom. Zastosowana terminologia jest zgodna z tą stosowaną przez Główny Urząd Statystyczny (GUS). Biorąc pod uwagę instalacje techniczno-sanitarne 86,53 % mieszkań przyłączonych jest do wodociągu (przez wodociąg należy rozumieć instalacje wodociągowe wraz z urządzeniami odbioru znajdującymi się w mieszkaniu doprowadzające wodę z sieci za pomocą czynnych połączeń od przewodu ulicznego lub z urządzeń lokalnych- własne ujęcia wody), 80,39 % nieruchomości wyposażonych jest w ustęp spłukiwany, 77,79 % mieszkań posiada łazienkę, 68,11 % korzysta z centralnego ogrzewania, a 42,22 % z gazu sieciowego (dane GUS- Statystyczne Vademecum Samorządowca 2022).

W związku z ograniczoną ilością środków finansowych na realizację zadań pomocy społecznej wskazane jest pozyskiwanie funduszy z dodatkowych źródeł, do których należą między innymi środki Europejskiego Funduszu Społecznego. Przygotowanie do pozyskiwania środków zewnętrznych z Unii Europejskiej na rozwój pomocy społecznej wymaga systematycznego podejścia, zaangażowania społeczności lokalnej oraz skrupulatności w przygotowaniu projektów. Odpowiednio skonstruowany plan może przyczynić się do podniesienia standardów pomocy społecznej i poprawy, jakości życia mieszkańców gminy.

W celu zwiększenia szansy na uzyskanie środków zewnętrznych, warto budować partnerstwa z innymi gminami, instytucjami społecznymi, a także prowadzić konsultacje społeczne. Takie podejście może zwiększyć zrozumienie potrzeb społeczności i poprawić, jakość projektów.

Gmina powinna inwestować w rozwijanie zdolności administracyjnych, które umożliwią skuteczne zarządzanie projektami finansowanymi zewnętrznymi. To obejmuje szkolenia dla pracowników, rozwijanie systemów monitorowania i raportowania, oraz skuteczne zarządzanie zasobami ludzkimi.

7. Niepełnosprawność

Niepełnosprawność oznacza stan fizyczny, psychiczny lub umysłowy, powodujący trwałe lub okresowe utrudnienie, ograniczenie bądź uniemożliwienie samodzielnej egzystencji, rozumiana jest również, jako wynik barier społecznych, ekonomicznych oraz fizycznych,

jakie jednostka napotyka w środowisku zamieszkania. W związku z tym polityka społeczna powinna promować aktywne działania na wszystkich szczeblach życia społecznego oraz aktywnie wspierać wszelkie działania na rzecz równouprawnienia osób z niepełnosprawnościami, a także przeciwdziałać ich dyskryminacji i tworzyć mechanizmy wyrównujące szanse życiowe oraz warunki do korzystania z przysługujących im praw.

Szacując liczbę osób niepełnosprawnych należy pamiętać, że zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, osobą z niepełnosprawnością jest osoba, która posiada odpowiednie orzeczenie wydane przez organ do tego uprawniony lub osoba, która takiego orzeczenia nie posiada, lecz odczuwa ograniczenie sprawności w wykonywaniu czynności podstawowych dla swojego wieku (zabawa, nauka, praca, samoobsługa). Z powyższej definicji wynika podział na osoby niepełnosprawne prawnie tj. takie, które posiadają aktualne orzeczenie wydane przez organ do tego uprawniony oraz osoby niepełnosprawne tylko biologicznie tj. takie, które nie posiadają orzeczenia, ale odczuwają całkowicie lub poważnie ograniczoną zdolność do wykonywania podstawowych czynności. Doprecyzowując za osoby z niepełnosprawnościami uznaje się osoby w świetle przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, a także osoby z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, tj. osoby z odpowiednim orzeczeniem lub innym dokumentem poświadczającym stan zdrowia.

Ogromnym problemem dotyczącym osoby z niepełnosprawnościami z gminy Sitno, których zgodnie z szacunkami Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w 2022 roku było 109 osób, jest brak dostępności infrastruktury społecznej i architektonicznej oraz usług dla osób z niepełnosprawnościami.

Bardzo trudno jest określić precyzyjnie liczbę osób niepełnosprawnych w skali gminy, gdyż nie wszystkie osoby niepełnosprawne są zainteresowane przekazywaniem takiej informacji oraz nie ma bezpośredniego systemu przepływu informacji pomiędzy organami orzekającymi, które weryfikowałyby i udostępniały takie dane.

Poniżej wskazano liczbę osób z terenu gminy korzystających z pomocy społecznej ze względu na niepełnosprawność.

Tabela 17. Ilość osób korzystających z pomocy społecznej ze względu na niepełnosprawność w gminie Sitno w latach 2020-2022.

Powód przyznania pomocy	Liczba rodzin			Liczba osób w rodzinach		
	2020	2021	2022	2020	2021	2022
Niepełnosprawność	64	60	44	141	154	109

Źródło: Dane własne GOPS w Sitnie.

Na terenie gminy Sitno nie są realizowane usługi specjalistyczne dla osób dorosłych przewlekłe psychicznie chorych i z niepełnosprawnością intelektualną. Na mocy porozumień zawartych z wójtami poszczególnych gmin, osoby z niepełnosprawnościami są kierowani do placówek istniejących w innych gminach.

Osoby niepełnosprawne na rynku pracy ze względu na swoją sytuację zdrowotną i nierzadko konieczność dostosowania miejsca zatrudnienia do swoich potrzeb zajmują pozycje specyficzną. Sytuacja taka oznacza zwiększony koszt dla pracodawcy i choć istniejący system zatrudnienia wspiera zarówno zatrudnienie na otwartym rynku pracy, jak i wspomaga tworzenie odrębnych zakładów pracy chronionej, to jednak sytuacja niepełnosprawnego na rynku pracy nadal pozostawia wiele do życzenia.

8. Uzależnienia i przemoc domowa

Problemy wynikające z picia alkoholu i zażywania narkotyków stanowią obecnie jedną z poważniejszych kwestii społecznych. Zjawisko to ma istotny wpływ zarówno na poczucie bezpieczeństwa społecznego (wzrasta liczba nieletnich nietrzeźwych sprawców przestępstw, ale również nieletnich nietrzeźwych ofiar), jak również ogólny stan zdrowia populacji, zdolność do konkurencji na coraz bardziej wymagającym rynku pracy, a także na relacje interpersonalne z rówieśnikami i środowiskiem rodzinnym.

Liczba osób uzależnionych od alkoholu i innych substancji psychoaktywnych jest trudna do ustalenia. Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, ocenia szacunkowo wielkość populacji, która może być dotknięta problemami alkoholowymi.

Dane szacunkowe przedstawione w tym zakresie przez Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych zawiera poniższa tabela.

Tabela 18. Populacje osób, u których występują różne kategorie problemów alkoholowych.

Wskaźnik		W Polsce	W gminie do 10 tys. mieszk.
Liczba osób uzależnionych od alkoholu	ok. 2% populacji	ok. 800 tys.	ok. 200 osób
Dorośli żyjący w otoczeniu alkoholika (współmałżonkowie, rodzice)	ok. 4% populacji	ok. 1,5 mln	ok. 400 osób
Dzieci wychowujące się w rodzinach alkoholików	ok. 4% populacji	ok. 1,5 mln	ok. 400 osób
Osoby pijące szkodliwie	5-7% populacji	2-2,5 mln	ok. 500-700 osób
Ofiary przemocy domowej w rodzinach z problemem alkoholowym	2/3 osób dorosłych oraz 2/3 dzieci z tych rodzin	Razem ok 2 mln osób: dorosłych i dzieci	Około 530 osób: dorosłych i dzieci

Źródło: Dane szacunkowe Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Poniższa tabela obrazuje wielkość wydatków na profilaktykę i rozwiązywanie problemów alkoholowych i przemocy w gminie Sitno w okresie 2020-2022.

Tabela 19. Środki finansowe przeznaczone na profilaktykę w gminie Sitno.

Wielkość wydatków	2020	2021	2022
Na profilaktykę i rozwiązywanie problemów alkoholowych	51402,45	70851,38	106169,17
Na profilaktykę i rozwiązywanie problemów narkomanii	6000,00	6000,00	6000,00
Na przeciwdziałanie przemocy domowej	1573,00	0	351,47
Razem	58 975,45	76 851,38	112 520,64

Źródło: Dane własne gminy.

Definiując problem alkoholizmu, przyjmuje się, że jest to całokształt problemów związanych z używaniem napojów alkoholowych. Rozumie się przez to zarówno upośledzenie decyzji dotyczących rozpoczynania picia alkoholu, jak i polegających na niemożności przerwania picia alkoholu. Problem alkoholizmu rozpatrywany jest w dwóch płaszczyznach:

- Jako choroba alkoholowa (utrata kontroli picia, niemożność utrzymania się w abstynencji)
- Jako zagadnienie spożycia napojów alkoholowych i akceptowanych przez społeczeństwo wzoru picia, co stwarza konieczność poszukiwania alkoholu.

By skutecznie przeciwdziałać problemom uzależnień i przemocy w rodzinie oraz eliminować ich niekorzystny wpływ na społeczeństwo, konieczne jest prowadzenie działań związanych z profilaktyką i ich rozwiązywaniem oraz integracji społecznej osób nimi dotkniętych. Gmina Sitno co roku uchwała programy profilaktyczne służące przeciwdziałania zjawisku alkoholizmu i narkomani. Aktualna wersja Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałaniu Narkomanii na 2023 rok została przyjęta uchwałą Rady Gminy Nr XLVII/328/2022 w dniu 17.11.2022 roku.

Treść artykułu 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej definiuje przemoc, jako jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności: narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia; naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną; powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę; ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej, istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Przemoc domowa, jest doświadczeniem traumatycznym, którego skutkiem są zarówno bezpośrednie szkody na zdrowiu psychicznym i fizycznym, jak i poważne, długotrwałe problemy ujawniające się w życiu dorosłym, jako konsekwencje przemocy doświadczanej w dzieciństwie. Z powodu wielu następstw takich doświadczeń, cierpią nie tylko ci, którzy są ofiarami, ale również bezsilni świadkowie obserwujący akty przemocy tj. najczęściej dzieci. Tego typu doświadczenia uczą agresywnego stylu zachowania, zwiększają pobudzenie z elementami agresji, zmniejszają opór przed agresywnym zachowaniem, zaburzają poglądy

na temat sposobów rozwiązywania konfliktów i zmniejszają wrażliwość na agresywne zachowania. Olbrzymie koszty przemocy domowej ponoszą zarówno jednostki, jak i społeczeństwo. Niezbędne jest, zatem podejmowanie planowych działań mających na celu zapobieganie i zwalczanie przemocy w rodzinie, działań wpisanych w tworzenie i rozwijanie systemu przeciwdziałania przemocy, którego zasadniczymi elementami są specjalistyczne instytucje i profesjonaliści niosący pomoc osobom dotkniętym przemocą domową.

Przemoc domowa może przyjmować różnorodne formy. Są to w szczególności:

1) przemoc fizyczna – zwrócona przeciwko fizyczności człowieka, niosąca ryzyko uszkodzenia ciała poprzez takie zachowania jak np.: popychanie, potrząsanie, policzkowanie, kopanie, duszenie, bicie, rzucanie w kogoś przedmiotami, przypalanie, topienie;

2) przemoc psychiczna – zmierzająca do poniżenia ofiary, zastraszenia, pozbawienia wiary we własne możliwości; obejmuje wszystkie działania (z wyjątkiem użycia siły fizycznej), służące obniżeniu poczucia własnej wartości, wywołaniu stanów lękowych i zaburzeń osobowości oraz zahamowania procesu osobistego rozwoju, takie jak np. szantaż emocjonalny, manipulacja, śledzenie, nękanie telefonami, wysyłanie anonimów, nagabywanie;

3) przemoc seksualna – polega na zmuszaniu ofiary do jakiegokolwiek formy aktywności seksualnej, a także na zachowaniach sprowadzających ją do roli obiektu seksualnego, poprzez np. niechciane dotykanie, szczygnięcia, klepanie, żarty i gesty upokarzające seksualną naturę drugiej osoby;

4) przemoc ekonomiczna – obejmuje działania służące ograniczeniu swobodnego dysponowania pieniędzmi i własnymi dobrami bądź dostępu do dóbr wspólnych; może polegać np. na odbieraniu pieniędzy, kontrolowaniu wydatków, zmuszaniu do proszenia o pieniądze czy uniemożliwianiu podjęcia pracy.

Stosowanie przemocy przez jednego z członków rodziny destabilizuje funkcjonowanie całego systemu rodzinnego. Jej skutkiem mogą być nie tylko bezpośrednie szkody w sferze zdrowia fizycznego i psychicznego, ale także długotrwałe negatywne konsekwencje dla rozwoju dzieci. Specyfika tego zjawiska powoduje, iż jest ono trudne do rozpoznania. Niejednokrotnie trwa, bowiem wiele lat, a ofiary trzymają je w tajemnicy ze względu na związek emocjonalny ze sprawcą, obawę przed ostracyzmem społecznym czy brak wiary w możliwość zmiany sytuacji. Również traktowanie przemocy, jako prywatnej sprawy rodziny powoduje, że wiele jej przypadków nigdy nie wychodzi na jaw.

Do zadań własnych gminy w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, w tym:

- Opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy

domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej;

- Prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą domową;
- Zapewnienie osobom doznającym przemocy domowej miejsc w ośrodkach wsparcia;
- Tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Zgodnie z obowiązującą ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie każda gmina powołuje Zespół Interdyscyplinarny, w którego skład, wchodzi przygotowani do skutecznego zajmowania się problematyką przemocy specjaliści. Zadaniem Zespołu jest kompleksowe zajmowanie się rodzinami oraz monitorowanie sytuacji w rodzinach, w których dochodzi do przemocy, a w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa, poinformowanie o tym odpowiednich służb. Zespół Interdyscyplinarny zajmuje się również zbieraniem i przekazywaniem informacji na temat skali zjawiska przemocy w rodzinie, jak również gromadzeniem informacji na temat miejsc, osób i możliwości udzielania pomocy w środowisku lokalnym oraz inicjowanie tworzenia nowych miejsc pomocy dla osób krzywdzonych. Zespoły Interdyscyplinarne inicjują działania zmierzające do podniesienia kwalifikacji osób mających w swojej pracy kontakt z ofiarami i sprawcami przemocy.

Tabela 20. Wykaz działalności zespołu interdyscyplinarnego w gminie Sitno.

Gmina	Liczba osób objętych pomocą ze względu na przemoc		Liczba postępowań gdzie była prowadzona procedura „Niebieskich kart”		
	SITNO	Ogółem	123	Ogółem	51
		Rok 2020	40	Rok 2020	16
		Rok 2021	31	Rok 2021	11
		Rok 2022	52	Rok 2022	24

Źródło: Dane własne gminy

Bardzo istotną kwestią jest, że często zjawisku przemocy towarzyszy alkohol. Zgodnie ze statystykami policyjnymi ponad 60% sprawców przemocy domowej było pod wpływem alkoholu.

Poniżej przedstawiono również dane pozyskane z Gminnych Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych odnośnie liczby osób uzależnionych od alkoholu stosujących przemoc, które skorzystały z pomocy terapeutycznej, liczby osób stosujących przemoc skierowanych na badania w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu oraz liczby wniosków o wszczęcie postępowania skierowanych do sądu.

Tabela 21. Dane Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Gmina	Liczba osób uzależnionych od alkoholu stosujących przemoc które skorzystały z pomocy terapeutycznej i rehabilitacji dla osób uzależnionych od alkoholu		Liczba osób stosujących przemoc w rodzinie skierowanych na badania biegłych sądowych w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu		Ilość kierowanych do sądu wniosków o wszczęcie postępowania	
SITNO	Ogółem	0	Ogółem	14	Ogółem	5
	Rok 2020	0	Rok 2020	5	Rok 2020	2
	Rok 2021	0	Rok 2021	6	Rok 2021	2
	Rok 2022	0	Rok 2022	3	Rok 2022	1

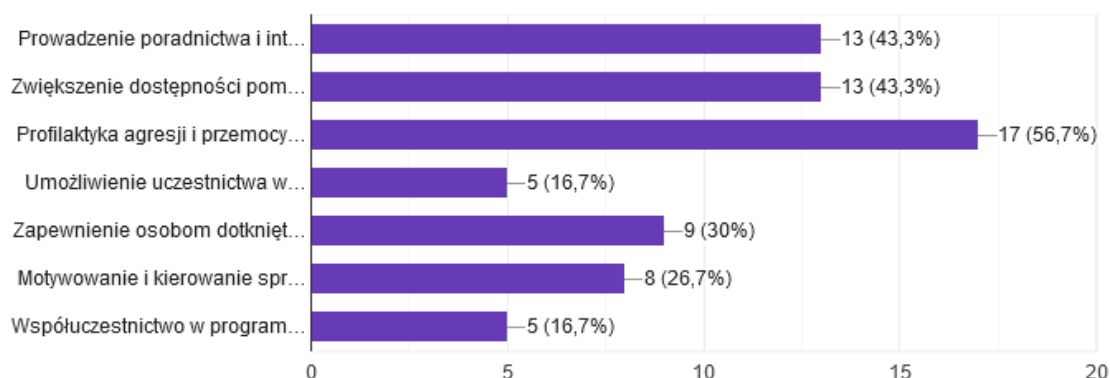
Źródło: Dane przekazane przez GKRPA

Podejmując działania w zakresie zapobiegania przemocy w rodzinie przedstawiciele policji ściśle współpracowali z Zespołem Interdyscyplinarnym Gminy Sitno. W 2020 i 2021 roku założono po odpowiednio 16 i 11 „Niebieskich Kart”, natomiast w 2022 roku liczba ta wzrosła do 22 Kart.

Biorąc pod uwagę odpowiedzi mieszkańców gminy Sitno dotyczące możliwości przeciwdziałania przemocy domowej aż 56,7 % respondentów uznało, iż najskuteczniejszym sposobem jest profilaktyka agresji i przemocy wśród dzieci i młodzieży oraz prowadzenie poradnictwa i interwencji a także zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i prawnej- odpowiednio po 43,3 % odpowiedzi.

Wykres 11. Działania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej w opinii mieszkańców gminy Sitno.

**7. Jakie kroki Pani/Pana zdaniem byłyby najskuteczniejsze w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w gminie?
Proszę zaznaczyć maksymalnie 3 odpowiedzi.**

Gmina Sitno posiada kompleksowy program profilaktyczny przyjęty uchwałą Rady Gminy Nr L/355/2023- pod nazwą: Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Sitno na lata 2023- 2028.

9. Ekonomia społeczna

W świetle dostępności usług społecznych istotna jest rola ekonomii społecznej, stanowiącej specyficzny przejaw aktywności mieszkańców. Definicja Ekonomii Społecznej zawarta w Krajowym Programie Rozwoju Ekonomii Społecznej do 2030 roku wskazuje, iż jest to „działalność podmiotów ekonomii społecznej na rzecz społeczności lokalnej w zakresie reintegracji społecznej i zawodowej, tworzenia miejsc pracy dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, świadczenia usług społecznych, realizowana w formie działalności gospodarczej, działalności pożytku publicznego oraz innej działalności o charakterze odpłatnym.”

Do sektora ekonomii społecznej zalicza się w szczególności organizacje pozarządowe, koła gospodyń wiejskich, spółdzielnie pracy oraz podmioty ekonomii solidarnej,

tj. przedsiębiorstwa społeczne, spółdzielnie socjalne oraz spółdzielnie inwalidów i niewidomych, zakłady pracy chronionej, jednostki reintegracyjne aktywizujące osoby niepełnosprawne (Warsztaty Terapii Zajęciowej, Zakłady Aktywności Zawodowej) i jednostki reintegracyjne zatrudnienia socjalnego aktywizujące osoby wykluczone społecznie (Centra Integracji Społecznej i Kluby Integracji Społecznej).

Pod względem rozwoju lokalnego, kluczowym obszarem aktywności społeczeństwa, również w gminie Sitno, stało się zaangażowanie w dobrowolną działalność w ramach organizacji pozarządowych, będących przestrzenią nabywania różnych doświadczeń i umiejętności społecznych. Odbywające się w nich działania i kontakty wypełniają przestrzeń pomiędzy jednostką i społeczeństwem oraz pomiędzy obywatelem i państwem.

W świetle danych Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) na terenie gminy Sitno funkcjonuje 15 organizacji pozarządowych, z których wszystkie prowadzą swoją działalność w formie stowarzyszeń.

Tabela nr 22. Wykaz stowarzyszeń prowadzących działalność na terenie gminy Sitno.

Nazwa	Miejscowość
OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W SITNIE	SITNO
OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W KOLONII SITNO	KOLONIA SITNO
OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W ROZDOŁACH	ROZDOŁY
OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W HORYSZOWIE POLSKIM	HORYSZÓW POLSKI
OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W CZEŚNIKACH	CZEŚNIKI
OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W JAROSŁAWCU	JAROSŁAWIEC
OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W CZOŁKACH	CZOŁKI
OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W STANISŁAWCE	STANISŁAWKA
OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W KORNELÓWCE	KORNELÓWKA
OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W STABROWIE	STABRÓW
STOWARZYSZENIE SPOŁECZNO-KULTURALNE "NAD CZARNYM POTOKIEM" W LIKWIDACJI	SITNO
STOWARZYSZENIE ROZWOJU I PROMOCJI GMINY SITNO I OKOLIC C.L.	KORNELÓWKA
STOWARZYSZENIE LOKALNA GRUPA DZIAŁANIA "ZIEMIA ZAMOJSKA"	KORNELÓWKA
"STOWARZYSZENIE NA RZECZ ROZWOJU JAROSŁAWCA"	JAROSŁAWIEC
"STOWARZYSZENIE INICJATYW SPOŁECZNYCH"	JAROSŁAWIEC
STOWARZYSZENIE FAKTORIA TALENTÓW	CZOŁKI
FUNDACJA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI SPOŁECZNEJ „ORDYNACJA"	JAROSŁAWIEC

Źródło: Dane KRS.

W zakresie dostępności usług społecznych istotna jest współpraca gminy Sitno z organizacjami pozarządowymi, odbywająca się na podstawie rocznych programów współpracy. Głównymi celami Programu współpracy z organizacjami pozarządowymi i podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego na 2022 rok są: Poprawa warunków życia mieszkańców gminy poprzez zaspokojenie potrzeb społecznych; Odciążenie sektora publicznego w realizacji niektórych zadań; Poszerzenie działań gminy w zakresie nieobjętym przez jej struktury; Bardziej efektywne zarządzanie finansami samorządu.

Cele te będą realizowane poprzez podejmowanie i inicjowanie różnorodnych form współpracy w celu zwiększenia efektywności realizacji zadań publicznych w sferze pożytku publicznego, aktywizowanie społeczności lokalnej i podejmowanie działań zwiększających zakres partycypacji społecznej mieszkańców, podejmowanie wspólnych działań, otwarcie na nowe inicjatywy w celu poprawy, jakości życia mieszkańców, promowanie idei społeczeństwa obywatelskiego, wspieranie organizacji w realizacji ważnych celów społecznych oraz wspieranie rozwoju sektora organizacji poprzez wspomaganie ich działalności organizacyjnej i merytorycznej, a także zwiększenie wykorzystania instrumentów ekonomii społecznej w aktywizacji społecznej mieszkańców.

Wysokość środków w 2022 r. na realizację zadań publicznych objętych programem współpracy zaplanowano w wysokości 130 000 zł.

W gminie Sitno do 2022 roku nie funkcjonowała instytucja Budżetu Partycypacyjnego tzw. *Budżetu Obywatelskiego*.

10. Starzenie się społeczeństwa

Celem polityki społecznej w odniesieniu do osób starszych są działania, które planowo i kompleksowo będą wpływały na poprawę życia seniorów, co może być dokonywane poprzez stwarzanie - obecnie i w przyszłości - warunków zaspokajania potrzeb seniorów oraz kształtowanie odpowiednich relacji pomiędzy starszym pokoleniem a młodszymi generacjami, drogą ograniczenia uzależnienia młodszych od starszych, zapobiegania marginalizacji osób starszych oraz kształtowania międzypokoleniowej solidarności.

Prognoza demograficzna ludności gminy do roku 2030 zakłada wzrost udziału osób w wieku powyżej 55. roku życia. Mając na uwadze zmiany w strukturze wiekowej ludności niezbędne jest zapewnienie specyficznych form pomocy osobom starszym, w celu jak najdłuższego utrzymania ich we własnym środowisku oraz niedoprowadzanie do marginalizacji.

Na zjawisko starzenia się ludności wpływa pośrednio szereg czynników, jak np. poziom zamożności społeczeństwa, promowany model rodziny, aktywność zawodowa kobiet, poziom pomocy społecznej i ochrony zdrowia, wykształcenie ludności oraz polityka społeczna państwa. Proces starzenia się ma, więc nie tylko wymiar demograficzny, ale także ekonomiczny i społeczny. Wyrazem tego są zmiany struktury konsumpcji, wzrost zapotrzebowania na niektóre usługi (np. w dziedzinie ochrony zdrowia, opieki społecznej), zmniejszenie aktywności zawodowej, zwiększenie wydatków na utrzymanie rosnącej grupy poprodukcyjnej, zmiana struktury siły roboczej, rodziny i gospodarstw domowych. Wymusza to działania ze strony gminy w zakresie dostosowania infrastruktury i nakładów finansowych na różne dziedziny życia społeczno-gospodarczego.

Społeczne skutki procesu starzenia się to nie tylko problem rosnących kosztów zabezpieczenia społecznego, lecz również opieki zdrowotnej oraz tzw. opieki długoterminowej (pielęgnacja). W związku ze starzeniem się społeczeństwa wzrośnie zapotrzebowanie na lekarzy geriatrów. Na poziomie indywidualnym dla seniorów ważne jest zagospodarowanie czasu, wykorzystanie ich doświadczenia zawodowego i życiowego, ich chęci bycia użytecznym, możliwość podniesienia poziomu życia dzięki dodatkowym, nawet niewielkim, dochodom. Funkcjonowanie seniorów w rodzinach podnosi poczucie solidarności międzypokoleniowej. Ich nieodpłatna działalność społecznie użyteczna, zarówno wobec rodziny jak i wobec osób trzecich pozwala im czuć się potrzebnymi rodzinie bądź szerszemu środowisku, co pozytywnie wpływa na ich samoocenę i nastraja pozytywnie wobec wyzwań codzienności. Działania władz wobec najstarszej warstwy społeczeństwa powinny być ukierunkowane na wzmacnianie aktywności tych ludzi, poprzez stwarzanie odpowiednich przesłanek instytucjonalnych i prawnych. Ubóstwo jest w grupie seniorów zdecydowanie rzadsze niż wśród rodzin wychowujących dzieci. Seniorzy stabilizują popyt rynkowy. Cechują się najniższą spośród wszystkich dorosłych skłonnością do popełniania przestępstw, najrzadziej są sprawcami wypadków komunikacyjnych.

Satysfakcjonujące starzenie się wiąże się z trzema czynnikami: niskim poziomem niepełnosprawności, samodzielnym funkcjonowaniem fizycznym i umysłowym oraz aktywnym zaangażowaniem i zainteresowaniem życiem.

Sytuacja ta wymusza konieczność:

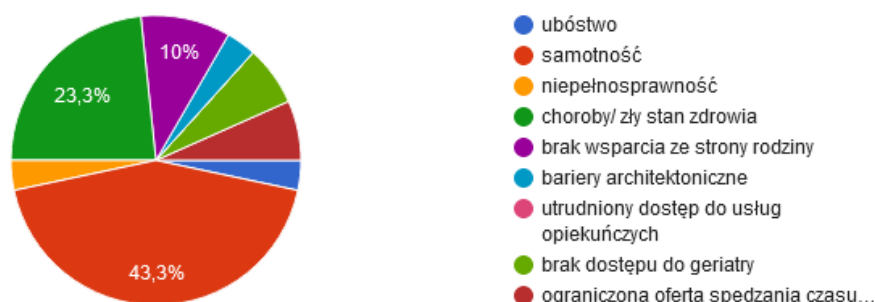
- Podjęcia działań na rzecz poprawy sytuacji materialnej osób starszych
- Przeciwdziałania postępującej niesprawności psychofizycznej
- Przeciwdziałania poczuciu osamotnienia osób starszych
- Angażowania osób starszych w życie społeczności lokalnych

- Dbłość o stan zdrowia osób starszych, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju badań profilaktycznych.

Mieszkańcy gminy Sitno w badaniu ankietowym wskazali, iż samotność jest największym problemem dotyczącym osoby starsze w gminie (43,3 % odpowiedzi), w następnej kolejności wskazano choroby i zły stan zdrowia (23,3 %) oraz brak wsparcia ze strony rodziny (10%).

Wykres 12. Problemy dotyczące osób starszych w opinii mieszkańców gminy Sitno.

**4. Jakie problemy w Pani/Pana opinii dotyczą najczęściej osób starszych z gminy?
Proszę zaznaczyć 1 najistotniejszą odpowiedź.**

Źródło: Raport z badania ankietowego.

Osoby starsze w znacznej większości są osobami sprawnymi umysłowo i fizycznie, pragnącymi normalnie funkcjonować w społeczeństwie. Borykają się one z różnorodnymi problemami związanymi z aktywnym uczestnictwem w życiu rodzinnym, zawodowym i kulturalnym. Na terenie gminy Sitno funkcjonuje DZIENNY DOM Senior + w Stanisławce, natomiast brak jest całodobowego Domu Pomocy Społecznej.

Gmina w 2022 roku prowadziła działania na rzecz aktywizacji społecznej seniorów m.in.: „MODUŁ II PROGRAMU WIELOLETNIEGO „SENIOR+” NA LATA 2021- 2025 oraz „CYFRYZAJCA SENIORÓW W GMINIE SITNO”.

Jedną z podstawowych form opieki nad osobami starszymi jest świadczenie usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania. Usługi świadczone w miejscu zamieszkania oprócz czynności pielęgnacyjno- opiekuńczych obejmują również czynności polegające na zaspokojeniu codziennych czynności życiowych (zakupy, przygotowanie posiłków, palenie w piecu, mycie okien, utrzymanie w porządku i czystości pomieszczeń, pranie w domu lub odnoszenie do pralni itd.). Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sitnie wystandaryzował realizację tych świadczeń.

11. Analiza SWOT

Analiza SWOT (jej nazwa to akronim angielskich słów: Strengths – mocne strony, Weaknesses – słabe strony, Opportunities – szanse i Threats – zagrożenia) jest jedną z najpopularniejszych heurystycznych technik analitycznych służących porządkowaniu informacji. Bywa stosowana we wszystkich obszarach planowania strategicznego. W przypadku strategii rozwiązywania problemów społecznych stanowi efektywną metodę identyfikacji mocnych i słabych stron lokalnego systemu pomocy społecznej oraz szans i zagrożeń, jakie przed nim stoją. Pozwala oszacować potencjał, jakim się dysponuje oraz określić stopień, w jakim posiadane zasoby odpowiadają potrzebom i oczekiwaniom społeczności lokalnej.

Przedstawiona poniżej analiza została przeprowadzona z udziałem przedstawicieli samorządu powiatu, gmin, organizacji pozarządowych i obejmuje obszary, które w procesie diagnostyczno- analitycznym zostały wyróżnione, jako kluczowe dla rozwiązywania problemów społecznych w perspektywie czasowej 2024- 2030.

KLUCZOWE OBSZARY PROBLEMOWE W GMINIE SITNO:

- **Bezrobocie i ubóstwo**
- **Rodzina, dziecko i młodzież**
- **Uzależnienia i przemoc domowa**
- **Starzenie się społeczeństwa i niepełnosprawność**
- **Kapitał społeczny i ludzki.**

BEZROBOCIE I UBÓSTWO	
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
• prowadzenie działań mających na celu ograniczenie zjawiska bezrobocia • przeciwdziałanie zjawisku dziedziczenia bezrobocia • upowszechnianie informacji o usługach pośrednictwa zawodowego oraz szkoleniach • pozyskiwanie środków finansowych z funduszy zewnętrznych na przeciwdziałanie bezrobociu • podejmowanie współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób bezrobotnych • przeciwdziałanie służb społecznych ubóstwu w gminie	• zwiększająca się liczba osób bezrobotnych powyżej 50 roku życia • zwiększająca się liczba osób długotrwale bezrobotnych • mała liczba dużych i średnich zakładów pracy • małe środki na aktywizację osób bezrobotnych • mała liczba ofert pracy • brak doświadczenia zawodowego osób bezrobotnych • duża liczba osób bez kwalifikacji zawodowych
SZANSE	ZAGROŻENIA
• posiadanie przez bezrobotnych wystarczającej wiedzy o dostępnych ofertach pracy, usługach poradnictwa zawodowego oraz szkoleniach • korzystanie z dostępu do europejskich rynków pracy • możliwość ograniczania bezrobocia dzięki środkom z funduszy zewnętrznych	• wzrost poziomu bezrobocia • występowanie zjawiska dziedziczenia bezrobocia • rosnąca liczba osób bezrobotnych wymagająca aktywizacji • zbyt mała liczba inwestorów • trudności w znalezieniu zatrudnienia na lokalnym rynku pracy przez kończącą edukację młodzież • zwiększające się koszty pracy • skutki ekonomiczne pandemii COVID-19 • skutki ekonomiczne wojny w Ukrainie

RODZINA, DZIECKO, MŁODZIEŻ	
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
• zapobieganie dysfunkcjom rodzin • prowadzenie efektywnej pracy socjalnej • analizowanie potrzeb rodzin, dzieci i młodzieży w gminie • wykształcona kadra pedagogiczna • dobra współpraca pomiędzy instytucjami (szkoły, poradnie, świetlica) • dobra oferta zajęć pozalekcyjnych • specjaliści w placówkach (pedagog, psycholog, logopeda) • dobre warunki lokalowe i zaplecze sportowo- rekreacyjne	• niski poziom koordynacji działań instytucji wspierających rodziny, dzieci i młodzież • ograniczona oferta możliwości spędzania czasu wolnego dla dzieci i młodzieży • ograniczone środki na edukację • niewydolni i bierni rodzice • niewystarczająca oferta edukacyjna dla uczniów niepełnosprawnych
SZANSE	ZAGROŻENIA
• możliwość kontynuowania przez młodzież nauki • zadowalający poziom nauczania w placówkach oświatowych • rosnąca świadomość zdrowotna mieszkańców • możliwość poprawy skuteczności pomocy udzielanej rodzinom, dzieciom i młodzieży dzięki koordynacji działań instytucji wspierających te grupy • istnienie w gminie organizacji pozarządowych działających na rzecz rodzin, dzieci i młodzieży	• utrzymująca się liczba rodzin dysfunkcyjnych w gminie • utrudnione warunki do prowadzenia pracy socjalnej • niewystarczający dostęp do placówek wsparcia dla dzieci i młodzieży • ograniczona liczba dzieci i młodzieży korzystających z oferty spędzania wolnego czasu • wzrost przestępczości wśród osób nieletnich • niski poziom poczucia bezpieczeństwa wśród rodzin z dziećmi

UZALEŻNIENIA I PRZEMOC DOMOWA	
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
• zapewnienie rodzinom dotkniętym problemami uzależnień dostępu do pomocy psychospołecznej i prawnej • prowadzenie przez placówki oświatowe działań profilaktycznych, informacyjnych i edukacyjnych w obszarze uzależnień wśród dzieci i młodzieży • funkcjonowanie zespołu interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy domowej	• ograniczona działalność terapeutyczna i rehabilitacyjna w obszarze uzależnień • brak diagnozy kwestii inicjacji alkoholowej i narkotykowej wśród dzieci i młodzieży
SZANSE	ZAGROŻENIA
• zwiększająca się świadomość rodziców, nauczycieli i sprzedawców napojów alkoholowych, co do zagrożenia uzależnieniami • rosnąca świadomość dzieci i młodzieży, co do zagrożeń uzależnieniami	• obniżanie się wieku inicjacji alkoholowej w gminie • zwiększająca się liczba rodzin potrzebujących wsparcia psychospołecznego i prawnego • rosnąca liczba osób, w stosunku, do których istnieje potrzeba podjęcia działań interdyscyplinarnych • zwiększająca się liczba rodzin objętych interwencją z powodu przemocy domowej

STARZENIE SIĘ SPOŁECZEŃSTWA I NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ	
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
- informowanie osób starszych i z niepełnosprawnościami o dostępnych formach pomocy - podjmowanie działań zmierzających do większego zaangażowania członków rodzin w sprawowaniu opieki nad pochodzącymi z nich osobami starszymi i niepełnosprawnymi - podnoszenie poziomu życia osób starszych i z niepełnosprawnościami w gminie - uwrażliwianie społeczności lokalnej na potrzeby osób starszych i z niepełnosprawnościami - prowadzenie Dziennego Domu Senior+ w gminie	- brak mieszkań chronionych - brak działań inicjujących powstawanie w powiecie grup wsparcia i instytucji działających na rzecz osób starszych i z niepełnosprawnościami - ograniczona działalność prozdrowotna wśród osób starszych - niewystarczające działania w celu poprawy sfery technicznej ułatwiającej osobom starszym i z niepełnosprawnościami codzienne życie - brak współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób starszych i z niepełnosprawnościami - brak działań inicjujących wolontariat na rzecz osób starszych oraz z niepełnosprawnościami
SZANSE	ZAGROŻENIA
- posiadanie przez osoby starsze i z niepełnosprawnościami wiedzy o dostępnych formach pomocy - możliwość skorzystania przez osoby starsze i z niepełnosprawnościami z pomocy ze strony rodziny - wzrost ilości programów wspierających działania na rzecz osób starszych i z niepełnosprawnościami np.: Program Wieloletni Senior+	- rosnąca liczba osób starszych i z niepełnosprawnościami potrzebujących usług opiekuńczych - niewystarczająca ilość grup i instytucji wsparcia dla osób starszych i z niepełnosprawnościami - marginalizowanie problemów i potrzeb osób starszych i z niepełnosprawnościami - nieodpowiadająca potrzebom osób starszych i z niepełnosprawnościami infrastruktura techniczna

KAPITAŁ SPOŁECZNY I LUDZKI	
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
• podnoszenie przez pracowników pomocy społecznej kwalifikacji zawodowych poprzez udział w szkoleniach i różnych formach doskonalenia zawodowego • informowanie beneficjentów systemu pomocy społecznej o możliwościach uzyskania wsparcia • poprawianie jakości obsługi klientów instytucji pomocy i integracji społecznej • pozyskiwanie dodatkowych środków na realizację zadań z zakresu pomocy społecznej, m.in. z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej • przeciwdziałanie negatywnym stereotypom postrzegania sektora pomocy społecznej • podejmowanie współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz przedstawicielami kościołów	• ograniczone działania inicjujące wolontariat w gminie • niewystarczająca ilość projektów społecznych realizowanych na terenie gminy w stosunku do kwestii społecznych
SZANSE	ZAGROŻENIA
• dobrze wykwalifikowana kadra pomocy społecznej • odpowiednia wiedza na temat problemów społecznych w gminie • posiadanie przez beneficjentów systemu pomocy społecznej wiedzy o dostępnych formach wsparcia • odpowiednia jakość obsługi klienta systemu pomocy społecznej • zmieniający się na korzyść wizerunek sektora pomocy społecznej	• popadanie przez pracowników pomocy społecznej w rutynę i doznawanie syndromu wypalenia zawodowego • nieodpowiednio finansowany system pomocy społecznej • niska liczba wolontariuszy świadczących pomoc • stale zwiększająca się ilość obowiązków ustawowych nakładanych na jednostki organizacyjne pomocy społecznej skutkująca przeciążeniem zawodowym pracowników

12. Podsumowanie diagnozy

Diagnoza przeprowadzona w ramach Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych obejmowała kilkanaście zagadnień. Jej wyniki posłużyły, po ich nałożeniu na kompetencje samorządu gminnego, do opracowania założeń polityki społecznej gminy na lata 2024-2030. Zostały one przedstawione w części programowej Strategii i zawierają działania, które powinny przyczynić się do zminimalizowania problemów społecznych występujących w gminie. Działania te są wyznaczone w następujących obszarach:

1. Przeciwdziałanie bezrobociu, ubóstwu oraz zapobieganie ich skutkom poprzez:

- Wsparcie bezrobotnych i poszukujących pracy
- Zapewnienie ubogim bezpieczeństwa socjalnego
- Wielowymiarowa pomoc osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym
- Promowanie innowacji i przedsiębiorczości.

2. Wspieranie rodzin oraz wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży poprzez:

- Wzmacnianie rodzin, podnoszenie poziomu ich funkcjonowania
- Pomoc dzieciom i młodzieży w kształceniu i wszechstronnym rozwoju
- Przeciwdziałanie przestępczości, w tym wśród nieletnich
- Zwiększenie poczucia bezpieczeństwa mieszkańców gminy a w szczególności rodzin z dziećmi.

3. Utrzymanie rodzin, osób starszych i z niepełnosprawnościami w środowisku zamieszkania oraz umożliwienie im udziału w życiu społecznym poprzez:

- Usprawnianie osób starszych i zapewnienie im właściwej opieki
- Ograniczenie skutków niepełnosprawności oraz aktywizację społeczną i zawodową osób z niepełnosprawnościami.
- Wykorzystanie potencjału wiedzy osób starszych
- Zaspokajanie potrzeb mieszkańców w zakresie ochrony zdrowia
- Zapewnienie infrastruktury usług społecznych (DPS, mieszkania treningowe/wspomagane dawniej chronione)

4. Przeciwdziałanie i zapobieganie uzależnieniom i przemocy domowej:

- Wsparcie rodzin i osób dotkniętych problemami uzależnień i przemocy domowej
- Poprawienie efektywności systemu pomocy interdyscyplinarnej dla osób dotkniętych uzależnieniami i przemocą domową.

5. Rozwój kapitału społecznego i ludzkiego poprzez:

- Doskonalenie kadr i służb pomocowych oraz rozwijanie infrastruktury socjalnej
- Wspieranie instytucji społeczeństwa obywatelskiego
- Współpracę z lokalnymi organizacjami pozarządowymi.

IV. CZĘŚĆ PROGRAMOWA

W części programowej Strategii zawierają się odpowiednio: misja i wizja gminy w kontekście rozwiązywania problemów społecznych oraz wyznaczone do realizacji na lata 2024 - 20230 cele strategiczne i operacyjne oraz kierunki działań.

Dodatkowo w niniejszej części przedstawiono harmonogram wdrażania Strategii oraz działania na rzecz monitoringu i ewaluacji wdrażania Strategii.

1. Misja i wizja

Kluczowym elementem Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych jest misja, będąca naczelnym celem polityki społecznej gminy Sitno, wokół której powinny koncentrować się działania różnych lokalnych instytucji publicznych, środowisk i organizacji społecznych na rzecz rozwiązywania problemów społecznych gminy i jej mieszkańców.

Misja wyraża wartości, jakie należałoby w wyniku wdrażania Strategii osiągnąć. Natomiast wieloszczeblowy układ celów strategicznych określa ogólną orientację działań wspomagających rozwój (wybór drogi), kierunki rozwoju, dziedziny działań i zbiorcze zadania strategiczne określone mianem celów operacyjnych oraz szczegółowe zasady wspierania rozwoju. Misja Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych wynika z wartości preferowanych przez tę dziedzinę: postępu społecznego, wzrostu warunków życia i wyrównywania szans.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania zewnętrzne i wewnętrzne gminy Sitno oraz rolę i znaczenie gminy w regionie misję gminy w kontekście problematyki rozwiązywania problemów społecznych sformułowano następująco:

Misją gminy Sitno jest tworzenie otoczenia sprzyjającego harmonijnemu rozwojowi społeczności poprzez innowacyjne i zrównoważone podejście do polityki społecznej. Naszym celem jest budowanie społeczeństwa opartego na wartościach solidarności, równości i uczestnictwa obywatelskiego, zapewniając mieszkańcom warunki do pełnego rozwoju, wzmacniając więzi społeczne oraz dbając o różnorodność i inkluzję.

Wypełnienie przyjętej misji jest uwarunkowane realizacją przedstawionych na kolejnych stronach celów strategicznych i operacyjnych oraz kierunków działań. Realizacja misji i związanych z nią celów strategicznych nie jest aktem jednorazowym, ale długotrwałym procesem strategicznym. Mieszkańcy gminy wraz z terytorium, które zamieszkują, tworzą wspólnotę zwaną samorządem terytorialnym.

Wizja organizacji stanowi pewne wyobrażenie tego, jak będzie ona wyglądała w przyszłości, jaką odegra rolę, jaką pozycję zajmie. Wytacza ogólny kierunek dla organizacji, ale jest czymś dynamicznym, co może zmieniać się w czasie. Zawiera w sobie element marzycielski, jest wyzwaniem. Wizję gminy Sitno w perspektywie czasowej do 2030 roku sformułowano w sposób następujący:

Wizja gminy Sitno do 2030 roku obejmuje dynamiczny rozwój oparty na zrównoważonym podejściu do społeczeństwa, gospodarki i środowiska. Pragniemy być miejscem, gdzie innowacje społeczne, odpowiedzialność ekologiczna i silne więzi społeczne tworzą harmonijną tkankę życia. W perspektywie do 2030 roku widzimy naszą gminę, jako atrakcyjne środowisko do życia, pracy i rozwoju dla wszystkich mieszkańców.

Wizja gminy Sitno opiera się na następujących założeniach:

- **Równość i Inkluzja:** Gmina Sitno do 2030 roku stanie się symbolem równości i inkluzji, eliminując barierę dla rozwoju każdego mieszkańca. Dążymy do tego, aby każdy, niezależnie od swojego pochodzenia, statusu społecznego czy możliwości, miał równe szanse na rozwój swoich talentów i uczestnictwo w życiu społecznym.
- **Edukacja dla Przyszłości:** Gmina Sitno będzie liderem w innowacjach edukacyjnych, kształcąc społeczność gotową sprostać wyzwaniom przyszłości. Wspieramy rozwój umiejętności cyfrowych, przedsiębiorczości i kreatywności, zapewniając tym samym solidne fundamenty dla naszych mieszkańców w erze postindustrialnej.
- **Zrównoważony Rozwój:** Do 2030 roku gmina Sitno stanie się ekologicznym wzorcem, osiągając wysoki poziom zrównoważonej infrastruktury, efektywnego wykorzystania energii oraz zminimalizowanego wpływu na środowisko. Pragniemy być miejscem, gdzie mieszkańcy, przedsiębiorstwa i władze lokalne wspólnie pracują nad osiągnięciem celów zrównoważonego rozwoju.
- **Społeczność Aktywna i Zaangażowana:** Wizja naszej gminy obejmuje społeczność aktywną i zaangażowaną, gdzie obywatele aktywnie uczestniczą w procesie podejmowania decyzji dotyczących swojego otoczenia. Tworzymy platformy dialogu

społecznego, umożliwiające wspólną refleksję nad przyszłością gminy i podejmowanie decyzji mających na celu dobro wspólne.

- **Dynamika Gospodarcza:** Gmina Sitno do 2030 roku stanie się miejscem dynamicznego rozwoju gospodarczego, wspierając lokalne przedsiębiorstwa, inwestycje i tworzenie nowych miejsc pracy. Pragniemy być otwartym środowiskiem dla przedsiębiorczości, innowacyjnych startupów oraz zrównoważonych przedsięwzięć gospodarczych.
- **Kultura i Rekreacja:** Nasza gmina do 2030 roku będzie promować różnorodność kulturową i artystyczną, oferując mieszkańcom szeroki dostęp do kultury, sztuki i rekreacji. Stworzymy przestrzenie publiczne sprzyjające spotkaniom społecznym, aktywności fizycznej i relaksowi.

Wizja gminy Sitno do 2030 roku opiera się na wspólnym wysiłku mieszkańców, przedsiębiorców, organizacji społecznych i władz lokalnych. Dążymy do tego, aby nasza gmina była miejscem, które inspiruje, rozwija i daje szansę na lepsze życie dla każdego.

Rolą władz gminy jest działanie na rzecz swojej wspólnoty samorządowej, tj. na rzecz jej mieszkańców. Dobro mieszkańców i służba im winna być głównym zamierzeniem każdego organu władzy samorządowej. Trudną rolą zarządzającego jest pogodzenie częstokroć rozbieżnych interesów mieszkańców gminy.

2. Cele oraz kierunki działań i harmonogram

Na podstawie dokonanej analizy SWOT i diagnozy obszarów problemowych wyróżniono następujące cele strategiczne, których osiągnięcie zaplanowano w Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno na lata 2024- 2030:

- 1. Przeciwdziałanie bezrobociu i ubóstwu na terenie gminy Sitno oraz zapobieganie ich skutkom w horyzoncie czasowym 2024-2030.**
- 2. Efektywne wspieranie rodzin oraz wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży w horyzoncie czasowym 2024-2030.**
- 3. Utrzymanie rodzin, osób starszych i z niepełnosprawnościami w środowisku zamieszkania oraz umożliwienie im udziału w życiu społecznym w horyzoncie czasowym 2024-2030.**
- 4. Przeciwdziałanie i zapobieganie uzależnieniom i przemocy domowej na terenie gminy Sitno w horyzoncie 2024-2030.**
- 5. Rozwój i promocja kapitału społecznego i ludzkiego w horyzoncie czasowym 2024-2030.**

Określone w Strategii cele strategiczne i operacyjne wynikają z diagnozy potrzeb w zakresie polityki społecznej dokonanej na podstawie badania ankietowego mieszkańców gminy oraz wskaźników i statystyk dotyczących istotnych obszarów występowanie problemów społecznych.

CEL STRATEGICZNY NR 1

Przeciwdziałanie bezrobociu i ubóstwu na terenie gminy Sitno oraz zapobieganie ich skutkom w horyzoncie czasowym 2024- 2030.

CELE OPERACYJNE

1. Wsparcie osób bezrobotnych i poszukujących pracy.
2. Zapewnienie ubogim bezpieczeństwa socjalnego.
3. Wielowymiarowa pomoc osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym.
4. Promowanie innowacji i przedsiębiorczości

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 1

1. Prowadzenie pracy socjalnej z osobami bezrobotnymi w tym w oparciu o kontrakt socjalny i programy aktywności lokalnej.
2. Zmniejszanie skutków bezrobocia poprzez pomoc finansową i rzeczową udzielaną przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.
3. Wpływanie na dostosowywanie kierunków kształcenia do potrzeb lokalnego rynku pracy.
4. Opracowanie i realizowanie projektów służących aktywizacji osób bezrobotnych, w tym współfinansowanych z funduszy zewnętrznych, np. z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej (m.in. EFS).
5. Podejmowanie współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób bezrobotnych i nieaktywnych zawodowo.
6. Podejmowanie współpracy z Powiatowym Urzędem Pracy w zakresie upowszechniania ofert pracy.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 2

1. Monitorowanie bezpieczeństwa socjalnego mieszkańców gminy.
2. Wsparcie osób ubogich pracą socjalną, w tym poprzez zawieranie kontraktów socjalnych i realizację programów aktywności lokalnej.
3. Promowanie wśród zagrożonych utratą bezpieczeństwa socjalnego aktywnych postaw oraz samopomocy, np. pomocy sąsiedzkiej.
4. Udzielanie pomocy finansowej i rzeczowej osobom znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej.
5. Zabezpieczenie potrzeb bytowych dzieci z rodzin ubogich, m.in. poprzez organizowanie dla nich dożywiania w szkołach, wypoczynku letniego i zimowego, wyposażenie ich w podręczniki i pomoce szkolne oraz odzież, a także zapewnienie im dostępu do alternatywnych form spędzania czasu wolnego.
6. Opracowanie, realizacja lub współudział w realizacji programów na rzecz zagrożonych i dotkniętych ubóstwem.
7. Podejmowanie współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz ubogich oraz z kościołem i związkami wyznaniowymi.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 3

1. Prowadzenie pracy socjalnej z osobami zagrożonymi i dotkniętymi wykluczeniem społecznym, w tym w oparciu o kontrakt socjalny i programy aktywności lokalnej.
2. Udzielanie pomocy finansowej i rzeczowej osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym i zapewnienie im dostępu do poradnictwa specjalistycznego i wsparcia medycznego.
3. Podejmowanie współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób zagrożonych wykluczeniem i wykluczonych społecznie.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 4

1. Promocja i informowanie o możliwości pozyskania środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej i tworzenie miejsc pracy dla pracodawców.
2. Realizacja projektów o potencjale innowacyjnym w obszarze problematyce społecznej

HARMONOGRAM REALIZACJI DZIAŁAŃ

Działania ciągłe w okresie 2024-2030.

PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE

Wójt Gminy Sitno, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.

PARTNERZY

Powiatowy Urząd Pracy w Zamościu, Organizacje pozarządowe działające w obszarze pomocy i integracji społecznej, inne ośrodki pomocy społecznej z terenu powiatu, PCPR w Zamościu.

ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Budżet samorządowy (gminny) i centralny, fundusze zewnętrzne, m.in. fundusze strukturalne Unii Europejskiej (EFS), Fundusz Pracy, inne programy, środki prywatne.

WSKAŹNIKI MONITOROWANE

- liczba osób bezrobotnych w gminie
- liczba osób korzystających ze świadczeń pomocy społecznej
- liczba beneficjentów systemu pomocy społecznej objętych wsparciem z powodu bezrobocia
- liczba opracowanych i realizowanych projektów w zakresie aktywizacji grup zagrożonych wykluczeniem społecznym oraz liczba osób nimi objętych
- liczba dzieci z rodzin objętych pomocą społeczną objętych wsparciem
- liczba rodzin opuszczających system pomocy społecznej
- liczba projektów o potencjale innowacyjnym wdrożonych na terenie gminy
- liczba akcji informacyjno- promocyjnych dotyczących możliwości pozyskania środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej i tworzenie miejsc pracy dla pracodawców

CZĘSTOTLIWOŚĆ POMIARU WSKAŹNIKÓW

Wskaźniki będą monitorowane i mierzone na koniec pierwszego kwartału roku następnego. Raport z pomiaru i wielkości osiągniętych wskaźników będzie sporządzony w formie sprawozdania rocznego.

CEL STRATEGICZNY NR 2

**Efektywne wspieranie rodzin oraz wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży
w horyzoncie czasowym 2024- 2030.**

Szczegółowe działania w zakresie wspierania rodziny oraz profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, narkomanii i przemocy domowej zawierają gminne programy wspierania rodziny, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii oraz przeciwdziałania przemocy domowej.

CELE OPERACYJNE

1. Wzmacnianie rodzin, podnoszenie poziomu ich funkcjonowania.
2. Pomoc dzieciom i młodzieży w kształceniu i wszechstronnym rozwoju.
3. Przeciwdziałanie przestępczości, w tym wśród nieletnich oraz zwiększenie poczucia bezpieczeństwa mieszkańców gminy a w szczególności rodzin z dziećmi.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 1

1. Zintensyfikowanie pracy socjalnej z rodzinami, w szczególności dotkniętymi bezradnością w sprawach opiekuńczo-wychowawczych.
2. Promowanie prawidłowego modelu rodziny oraz edukowanie rodzin w zakresie właściwego wypełniania ról rodzicielskich, m.in. przez pracowników socjalnych i pracowników placówek oświatowych i asystentów rodziny.
3. Zatrudnianie asystentów rodziny oraz ustanawianie rodzin wspierających dla rodzin przeżywających trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych oraz organizowanie dla nich szkoleń.
4. Udzielanie pomocy rodzinom znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej przez

powołane do tego instytucje.

5. Zapewnienie rodzinom (w tym rodzinom z dziećmi z niepełnosprawnością) oraz osobom samotnie wychowującym dzieci szerszego dostępu do bezpłatnego poradnictwa specjalistycznego (rodzinnego, psychologiczno-pedagogicznego, prawnego) i terapii rodzinnej.

6. Zintegrowanie działań na rzecz rodziny i dziecka w powiecie poprzez stałą współpracę placówek oświatowych i kulturalnych, jednostek pomocy społecznej i służby zdrowia, kuratorów sądowych, policji, organizacji pozarządowych i kościoła oraz związków wyznaniowych.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 2

1. Podnoszenie, jakości kształcenia i wsparcia w placówkach oświatowych, m.in. poprzez doskonalenie kadr nauczycielskich i zatrudnienie specjalistów oraz doposażenie szkół w niezbędny sprzęt i programy nauczania.
2. Rozwijanie oferty placówek wsparcia dziennego dla dzieci i młodzieży (świetlice).
3. Wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci i młodzieży, m.in. poprzez zwiększenie dostępności zajęć wyrównawczych, kół zainteresowań i udzielanie pomocy w nauce.
4. Organizowanie oferty edukacyjnej dla uczniów uzdolnionych (np. w formie bezpłatnych zajęć), przyznawanie im stypendiów za wyniki w nauce i osiągnięcia sportowe.
5. Dostosowanie oferty edukacyjnej do potrzeb uczniów z niepełnosprawnością.
6. Wzbogacenie oferty dla dzieci i młodzieży do alternatywnych form spędzania czasu wolnego, m.in. poprzez rozszerzenie oferty zajęć pozalekcyjnych i pozaszkolnych przy wykorzystaniu zasobów oświatowych, kulturalnych i sportowo-rekreacyjnych gminy;
7. Rozwijanie infrastruktury umożliwiającej dzieciom i młodzieży spędzanie czasu wolnego i zwiększenie jej bezpłatnej dostępności, organizowanie wypoczynku.
8. Rozszerzenie oferty pomocy specjalistycznej dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami w zakresie rehabilitacji zdrowia.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 3

1. Realizacja programów z zakresu profilaktyki przeciwdziałania przestępczości w tym wśród nieletnich.

2. Działania profilaktyczne i prewencyjne.
3. Realizacja akcji i kampanii promujących postawy i zachowania przyczyniające się do poprawy bezpieczeństwa mieszkańców gminy.

HARMONOGRAM REALIZACJI DZIAŁAŃ

Działania ciągłe w okresie 2024- 2030.

PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE

Wójt Gminy Sitno, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Placówki Edukacyjne, Gminny Ośrodek Kultury, Policja.

PARTNERZY

PFRON, NFZ, szkoły, organizacje pozarządowe działające na rzecz wspierania rodzin, dzieci i młodzieży oraz w obszarze edukacji.

ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Budżet samorządowy (gminny) i centralny, fundusze zewnętrzne, m.in. fundusze strukturalne Unii Europejskiej (EFS), inne programy, organizacje pozarządowe.

WSKAŹNIKI MONITOROWANE

- liczba rodzin objętych pracą socjalną,
- liczba asystentów rodziny,
- liczba rodzin wspierających,
- liczba rodzin objętych wsparciem systemu pomocy społecznej,
- liczba osób i rodzin objętych poradnictwem specjalistycznym oraz liczba porad,
- liczba placówek oświatowych, świetlic socjoterapeutycznych oraz liczba dzieci i młodzieży objętych w ich ramach opieką,
- liczba uczniów szczególnie uzdolnionych objętych stypendium naukowym
- liczba projektów skierowanych do dzieci i młodzieży w zakresie alternatywnych form

spędzania czasu wolnego

- ilość uczniów biorących udział w olimpiadach na szczeblu powiatowym i wojewódzkim
- liczba programów z zakresu profilaktyki przeciwdziałania przestępczości
- liczba akcji i kampanii promujących postawy i zachowania przyczyniające się do poprawy bezpieczeństwa

CZĘSTOTLIWOŚĆ POMIARU WSKAŹNIKÓW

Wskaźniki będą monitorowane i mierzone na koniec pierwszego kwartału roku następnego. Raport z pomiaru i wielkości osiągniętych wskaźników będzie sporządzony w formie sprawozdania rocznego.

CEL STRATEGICZNY NR 3

Utrzymanie rodzin, osób starszych i z niepełnosprawnościami w środowisku zamieszkania oraz umożliwienie im udziału w życiu społecznym w horyzoncie czasowym 2024- 2030.

CELE OPERACYJNE

1. Aktywizowanie osób starszych i zapewnienie im właściwej opieki oraz wykorzystanie potencjału wiedzy osób starszych.
2. Ograniczenie skutków niepełnosprawności oraz aktywizacja społeczna i zawodowa osób z niepełnosprawnościami w gminie Sitno.
3. Zaspokajanie potrzeb mieszkańców w zakresie ochrony zdrowia.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 1

1. Prowadzenie pracy socjalnej z osobami starszymi.
2. Udzielanie pomocy finansowej i rzeczowej osobom starszym zgodnie z przepisami obowiązującego prawa.

3. Poprawa dostępności i jakości usług opiekuńczych, obejmujących pomoc w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych, opiekę higieniczną, opiekę zdrowotną, zaleconą przez lekarza pielęgnację oraz, w miarę możliwości, zapewnienie kontaktów z otoczeniem (Rozwój usług sąsiedzkich oraz usług pobytu krótkoterminowego w domu pomocy społecznej).
4. Tworzenie domów pomocy społecznej oraz mieszkań treningowych i wspomaganych (chronionych).
5. Rozwijanie aktywnych i zdrowych form spędzania czasu wolnego przez osoby starsze – zaspokajanie ich potrzeb kulturalno-społecznych, rekreacyjnych i edukacyjnych poprzez organizowanie cyklicznych imprez, spotkań integracyjnych, zajęć, wycieczek, podjęcie działań w kierunku zwiększania ilości i wspierania klubów seniora.
6. Zwiększenie dostępu osób starszych do informacji o możliwych formach wsparcia.
7. Podejmowanie współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób starszych oraz z kościołem w opracowaniu wspólnych obszarów działania.
8. Pozyskiwanie wolontariuszy mogących wspierać osoby starsze.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 2

1. Podnoszenie świadomości społecznej na temat osób z niepełnosprawnościami.
2. Prowadzenie pracy socjalnej z osobami z niepełnosprawnościami.
3. Aktywizacja zawodowa osób z niepełnosprawnościami będących w wieku aktywności zawodowej.
4. Udzielanie pomocy finansowej i rzeczowej osobom z niepełnosprawnościami zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
4. Zwiększenie dostępu osób z niepełnosprawnościami do informacji o prawach i uprawnieniach, m.in. poprzez wykorzystanie sieci Internet.
6. Przeciwdziałanie izolacji osób z niepełnosprawnościami, m.in. poprzez podejmowanie inicjatyw umożliwiających ich integrację
7. Zwiększanie dostępności wsparcia w postaci specjalistycznych usług opiekuńczych, w tym dla osób z zaburzeniami psychicznymi.
8. Inicjowanie współpracy w zakresie rehabilitacji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnościami.
9. Podejmowanie współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób z niepełnosprawnościami.
10. Pozyskiwanie wolontariuszy mogących wspierać osoby z niepełnosprawnościami w codziennym życiu.
11. Stwarzanie możliwości udziału w działaniach kulturalnych i rozwijania swoich pasji przez osoby z niepełnosprawnościami.
12. Realizacja usług sąsiedzkich i pobytu krótkoterminowego w domu pomocy społecznej.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 3

1. Realizacja programów z zakresu profilaktyki i ochrony zdrowia.
2. Promocja zdrowego i aktywnego trybu życia poprzez akcje i kampanie informacyjne.
3. Czynne uczestnictwo w ogólnopolskich kampaniach dotyczących profilaktyki i ochrony zdrowia.

HARMONOGRAM REALIZACJI DZIAŁAŃ

Działania ciągłe w okresie 2024-2030.

PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE

Wójt Gminy Sitno, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, placówki ochrony zdrowia.

PARTNERZY

Organizacje pozarządowe działające w obszarze pomocy i integracji społecznej i zdrowia, PFRON, Powiatowy Urząd Pracy w Zamościu.

ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Budżet samorządowy (gminny) i centralny, fundusze zewnętrzne, m.in. fundusze strukturalne Unii Europejskiej (EFS), Fundusz Pracy, inne programy, organizacje pozarządowe, fundusze PFRON.

WSKAŹNIKI MONITOROWANE

- liczba osób w wieku poprodukcyjnym i ich udział w ogóle mieszkańców,
- liczba osób z niepełnosprawnościami objętych wsparciem z systemu pomocy społecznej,
- liczba osób objętych usługami opiekuńczymi oraz specjalistycznymi usługami opiekuńczymi,
- liczba osób korzystających z klubu seniora,
- liczba nowopowstałych i istniejących objętych wsparciem klubów seniora
- liczba zlikwidowanych barier architektonicznych,
- liczba projektów skierowanych do osób starszych i z niepełnosprawnościami
- liczba programów profilaktycznych z zakresu ochrony zdrowia
- liczba kampanii prozdrowotnych

- liczba utworzonych domów pomocy społecznej
- liczba utworzonych mieszkań treningowych i wspomaganych (dawniej chronionych)

CZĘSTOTLIWOŚĆ POMIARU WSKAŹNIKÓW

Wskaźniki będą monitorowane i mierzone na koniec pierwszego kwartału roku następnego. Raport z pomiaru i wielkości osiągniętych wskaźników będzie sporządzony w formie sprawozdania rocznego.

CEL STRATEGICZNY NR 4

Przeciwdziałanie i zapobieganie uzależnieniom i przemocy domowej na terenie gminy Sitno w horyzoncie czasowym 2024- 2030.

CELE OPERACYJNE

1. Wsparcie rodzin i osób dotkniętych problemami uzależnień i przemocy domowej.
2. Stworzenie systemu pomocy interdyscyplinarnej dla osób dotkniętych uzależnieniami i przemocą domową.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 1- 2

1. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych.
2. Zapewnienie rodzinom dotkniętym problemem uzależnień i przemocy domowej szerszego dostępu do wsparcia psychologicznego, prawnego i społecznego.
3. Zintensyfikowanie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej i szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów uzależnień i przemocy domowej.
4. Prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.
5. Zintensyfikowanie działalności Zespołu Interdyscyplinarnego.
6. Podejmowanie współpracy z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób dotkniętych problemem uzależnień i przemocy domowej.

HARMONOGRAM REALIZACJI DZIAŁAŃ

Działania ciągłe w okresie 2024-2030

PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE

Wójt Gminy Sitno, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Zespół Interdyscyplinarny, Policja.

PARTNERZY

NZOZ, organizacje pozarządowe, PARPA, Powiatowa Stacja Sanitarno- Epidemiologiczna, szkoły, GKRPA

ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Budżet samorządowy (gminny) i centralny, fundusze zewnętrzne, m.in. fundusze strukturalne Unii Europejskiej (EFS), inne programy, organizacje pozarządowe.

WSKAŹNIKI MONITOROWANE

- liczba rodzin objętych wsparciem psychologicznym, prawnym oraz z systemu pomocy społecznej z powodu uzależnień i przemocy domowej
- liczba przedsięwzięć realizowanych w ramach działalności informacyjnej, edukacyjnej i szkoleniowej
- liczba osób objętych oddziaływaniem Zespołu Interdyscyplinarnego
- liczba założonych i prowadzonych Niebieskich Kart
- liczba osób objętych pomocą społeczną ze względu na przemoc
- liczba osób uzależnionych od alkoholu stosujących przemoc, które skorzystały z pomocy terapeutycznej i rehabilitacji dla osób uzależnionych od alkoholu
- liczba osób stosujących przemoc skierowanych na badania biegłych sądowych w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu

CZĘSTOTLIWOŚĆ POMIARU WSKAŹNIKÓW

Wskaźniki będą monitorowane i mierzone na koniec pierwszego kwartału roku następnego. Raport z pomiaru i wielkości osiągniętych wskaźników będzie sporządzony w formie sprawozdania rocznego.

CEL STRATEGICZNY NR 5

Rozwój i promocja kapitału społecznego i ludzkiego w horyzoncie czasowym 2024- 2030.

CELE OPERACYJNE

1. Doskonalenie kadr instytucji i służb pomocowych oraz rozwijanie infrastruktury socjalnej.
2. Aktywizacja społeczności lokalnej.
3. Promocja i rozwój przedsiębiorczości społecznej (ekonomii społecznej).

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 1

1. Kontynuowanie działania w zakresie ustawicznego kształcenia kadr.
2. Zatrudnianie asystentów rodziny.
3. Rozwijanie infrastruktury socjalnej w powiecie poprzez poszerzenie oferty już działających jednostek oraz utworzenie, w razie potrzeby, nowych.
4. Projektowanie i wdrażanie nowych instrumentów i usług służących podniesieniu, jakości świadczonej pomocy.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 2

1. Kontynuowanie realizacji zadań z zakresu rozwiązywania problemów społecznych przy współpracy z sektorem pozarządowym oraz innymi podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego.
2. Inicjowanie działalności nowych organizacji pozarządowych funkcjonujących w obszarze polityki społecznej.
3. Realizacja działań i projektów na rzecz aktywizacji społeczności lokalnej.
4. Zachęcanie mieszkańców gminy do udziału w rozwiązywaniu lokalnych problemów społecznych oraz wspieranie inicjatyw społecznych.
5. Propagowanie idei wolontariatu oraz pozyskiwanie wolontariuszy do udziału w realizacji zadań

dotyczących rozwiązywania problemów społecznych.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DO CELU OPERACYJNEGO NR 3

1. Organizacja kampanii promocyjno- informacyjnych dotyczących ekonomii społecznej.
2. Propagowanie idei przedsiębiorczości społecznej wśród mieszkańców gminy.
3. Realizacji projektów z zakresu ekonomii społecznej na terenie gminy.

HARMONOGRAM REALIZACJI DZIAŁAŃ

Działania ciągłe w okresie 2024-2030.

PODMIOTY ODPOWIEDZIALNE

Wójt Gminy Sitno, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.

PARTNERZY

ROPS w Lublinie, organizacje pozarządowe, instytucje kultury, instytucje wspierania otoczenia sektora ekonomii społecznej.

ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Budżet samorządowy (gminny) i centralny, fundusze zewnętrzne, m.in. fundusze strukturalne Unii Europejskiej (EFS), inne programy, organizacje pozarządowe.

WSKAŹNIKI MONITOROWANE

- liczba szkoleń, w których uczestniczyła kadra pomocy społecznej,
- liczba asystentów rodziny,
- liczba organizacji pozarządowych nowopowstałych na terenie gminy
- liczba kampanii promocyjno- informacyjnych dotyczących ekonomii społecznej

CZĘSTOTLIWOŚĆ POMIARU WSKAŹNIKÓW

Wskaźniki będą monitorowane i mierzone na koniec pierwszego kwartału roku następnego. Raport z pomiaru i wielkości osiągniętych wskaźników będzie sporządzony w formie sprawozdania rocznego.

3. Ramy finansowe

Każdy podmiot z terenu gminy będący realizatorem zadań w ramach strategii planuje środki finansowe niezbędne do ich prawidłowej realizacji. Nie stanowią one jedynie części składowej budżetu gminy, ale także dotacje ze źródeł zewnętrznych, pozyskiwanych samodzielnie przez realizatorów. Źródłem finansowania działań przewidzianych do realizacji w niniejszej Strategii będą:

- budżet Gminy Sitno
- budżet Wojewody,
- budżet Samorządu Województwa,
- Fundusz Pracy,
- środki z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
- budżet Państwa (Programy Rządowe)
- środki Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego,
- środki NFZ
- inne środki: granty, dotacje, sponsoring.

Prognozy wykorzystane do sporządzenia ram finansowych strategii rozwiązywania problemów społecznych w gminie Sitno przyjęto w oparciu o procentową strukturę wydatków socjalnych w latach poprzednich opracowaną na podstawie oceny zasobów pomocy społecznej przy uwzględnieniu ryzyk finansowych- zmiana przepisów, wzrost wydatków, inflacja.

Dla przygotowania niniejszej projekcji, w modułach przyjęto założenia wynikające z prognoz: demograficznej, wydatków na pomoc społeczną, zmiany przepisów w zakresie pomocy społecznej oraz realizacji inwestycji w zakresie polityki społecznej w gminie.

Model zawiera następujące moduły, w których szacowana jest wielkość:

- 851 Ochrona Zdrowia
- 852 Pomoc społeczna
- 853 Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej
- 855 Rodzina

Tabela 23. Prognoza finansowa w zakresie polityki społecznej gminy Sitno na lata 2024-2030.

Lp.	Rok	Prognoza wydatków finansowych w zakresie polityki społecznej
1	2024	5 450000,00
2	2025	5 500000,00
3	2026	5 350000,00
4	2027	5 450000,00
5	2028	5 630000,00
6	2029	5 700000,00
7	2030	5 800000,00

Źródło: Dane własne gminy

4. Monitoring i ewaluacja wdrażania strategii

Zgodnie z art. 110, pkt. 4 ustawy o pomocy społecznej koordynatorem realizacji działań wyznaczonych w Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno na lata 2024- 2030 będzie Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sitnie.

Gromadzone dane pozwolą zidentyfikować i rozwiązać problemy, które pojawią się w trakcie wdrażania dokumentu, oraz stwierdzić, czy wyznaczone działania zmierzają w słusznym kierunku i przynoszą zakładane zmiany.

Zespół będzie oceniał poziom wdrożenia zapisów strategicznych raz na rok. Do oceny stopnia wdrożenia wyznaczonych działań zostaną wykorzystane m.in. sformułowane pod każdym celem strategicznym wskaźniki monitoringowe. W przypadku części danych może zaistnieć potrzeba przeprowadzenia badań ankietowych wśród mieszkańców gminy oraz w kluczowych dla rozwiązywania lokalnych problemów społecznych podmiotach.

Metody, jakie zostaną wykorzystane do monitoringu i ewaluacji Strategii to:

Gromadzenie danych	✓
Badania ankietowe	✓
Analiza danych statystycznych	✓

Analiza porównawcza**Obserwacje i wywiady**

Proces monitoringu Strategii będzie służył identyfikacji osiąganych rezultatów oraz porównaniu ich zgodności z założeniami. Będzie on polegał na gromadzeniu i opracowywaniu informacji i danych zebranych od wszystkich podmiotów zaangażowanych w realizację działań strategicznych. Punktem odniesienia będą między innymi przedstawione poniżej wskaźniki monitoringowe. Dla oceny zmian zachodzących w wybranych, niemożliwych do opisu za pomocą wskaźników obszarach, służyć będą wskaźniki kontekstowe (pokazujące dane zjawisko w szerszym kontekście, zwykle w odniesieniu do dłuższych okresów czasu). Dane do monitoringu pozyskiwane będą z: danych statystycznych GUS, jednostek organizacyjnych gminy, Policji, PUP, ze sprawozdań GKRPA, sprawozdań z realizacji gminnych programów i projektów oraz od organizacji pozarządowych. Monitorowanie umożliwi bieżącą ocenę realizacji zaplanowanych kierunków działań lub też pozwoli na modyfikację i dokonywanie korekt w przypadku istotnych zmian społecznych, które mogą zaistnieć w wyniku, np. zmiany regulacji prawnych lub nasilenia niektórych problemów społecznych.

Końcowa ewaluacja (ex-post) posłuży samorządowi Gminy Sitno do oceny realnej sytuacji i stanu rozwiązywania problemów społecznych w gminie, a także będzie pomocnym narzędziem pomagającym w podejmowaniu właściwych decyzji dotyczących kształtu polityki i pomocy społecznej w kolejnych latach. W ramach końcowej ewaluacji Strategii zostanie przygotowany raport ukazujący kumulatywne osiągnięcie założonych celów strategicznych. Końcowa ewaluacja Strategii pozwoli ocenić, stopień realizacji wskaźników oraz ukazać realne nakłady finansowe, a w efekcie końcowym pozwoli odpowiedzieć na pytanie, czy założone kierunki działań były odpowiednio zaplanowane.

5. Konsultacje społeczne

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno na lata 2024 – 2030 poddana została konsultacjom społecznym, które pozwoliły na zbudowanie wzajemnego zaufania i zrozumienia przy realizacji działań wynikających ze Strategii. Zachowana została zasada partnerstwa, która wyraża się w przyznaniu równego prawa do wyrażenia głosu i zaprezentowania opinii dotyczących celów i działań określonych w projekcie Strategii.

Naszym celem było zebranie możliwie szerokiego i reprezentatywnego spektrum opinii na temat projektu.

Autorzy Strategii przy jej konsultacji przyjęli klasyczny model drabiny partycypacji zgodnie, z którym odbywała się ona na trzech poziomach tj.:

- Informowanie – poinformowanie społeczności lokalnej o działaniach i zamierzeniach w związku z tworzeniem nowego dokumentu strategicznego
- Konsultowanie – na tym poziomie władze publiczne przed podjęciem decyzji zasięgają opinii społeczeństwa. Ich stanowisko konfrontowane jest z opinią publiczną i może pod jej wpływem ulec modyfikacji
- Współdecydowanie – zaproszenie przedstawicieli różnych grup społecznych do wspólnego podejmowania decyzji. Założeniem tego modelu jest partnerskie wypracowanie wspólnego stanowiska.

W ramach procesu uspołecznienia Strategii odbyło się badanie ankietowe on-line przy współudziale społeczności lokalnej i przedstawicieli różnych grup społecznych z terenu gminy, dzięki którym dokonano diagnozy problemów społecznych, zrobiono analizę SWOT, określono misję i wizję dla gminy oraz wyznaczono cele, działania i harmonogram a także wskaźniki podlegające monitorowaniu i ewaluacji. Ponadto po opracowaniu projektu Strategii została ona zamieszczona na stronie internetowej gminy Sitno oraz wyłożona w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Sitnie celem dalszych konsultacji dokumentu przez zainteresowane osoby i instytucje.

6. Prognoza zmian

W świetle przeprowadzonej diagnozy sytuacji społecznej, gmina Sitno przedstawia się, jako społeczność ze znacznym potencjałem rozwojowym. Zasoby gospodarcze, czyste środowisko naturalne, kapitał społeczny stwarzają dobre warunki do życia oraz rozwoju zarówno w perspektywie pojedynczego mieszkańca, jak i całej społeczności lokalnej. Gmina nie funkcjonuje jednak w próżni, jest, bowiem silnie zależna od uwarunkowań zewnętrznych, na które często nie ma wpływu bądź ten wpływ jest ograniczony. Czynniki te powodują, że w najbliższych latach przed gminą Sitno będą pojawiać się wyzwania, a zmierzenie się z nimi będzie wymagało uwzględnienia, wynikających z diagnozy, strategicznych uwarunkowań rozwoju społecznego oraz prognozy zmian w zakresie objętym Strategią.

Społeczność gminy Sitno wykazuje cechy starzenia się, a kierunki i dynamika zmian wskaźników obciążenia demograficznego pozwalają prognozować intensyfikację zjawiska starzenia się społeczeństwa w najbliższych latach. Jest to tendencja coraz bardziej widoczna w krajach rozwiniętych, w tym także w Polsce. I choć proces starzenia się i starość są wpisane

w koło życia, to jednak rozwój cywilizacyjny, wydłużanie czasu trwania życia oraz coraz wyższa jego jakość będą powodować wzrost liczby osób w wieku powyżej 60 roku życia. Jeżeli nie pójdzie za nim znaczny wzrost liczby dzieci, głównie ze względu na to, że decyzje o posiadaniu potomstwa podejmowane są obecnie coraz później, a dominującym modelem rodziny staje się model rodzice plus jedno dziecko to w strukturze społeczeństwa coraz większy odsetek będą stanowić ludzie starsi. Postępowanie zjawiska starzenia się społeczeństwa będzie w przyszłości wpływać na kierunki rozwoju gminy, a także strukturę jego budżetu. Ze względu na wchodzenie coraz większej liczby osób w wiek emerytalny, wpływy do budżetu będą się zmniejszać, natomiast rosnąć będą potrzeby w sferze pomocy społecznej i opieki zdrowotnej. Istotne będzie, zatem m.in. funkcjonowanie i dostosowywanie do potrzeb społecznych, instytucjonalnego i organizacyjnego systemu wsparcia osób starszych i o ograniczonej sprawności, a także zwiększanie dostępności form i usług sprzyjających wzrostowi ich aktywności społecznej oraz zawodowej.

Jednym z priorytetowych obszarów lokalnej polityki społecznej w najbliższych latach będzie zdrowie. Należy wobec tego zadbać z jednej strony o systematyczne zwiększanie dostępu do ochrony zdrowia, a także rozwijanie usług opiekuńczych i instytucjonalnych form wsparcia, a z drugiej o efektywne oddziaływanie na poziomie świadomości społeczeństwa i profilaktyki zdrowotnej. Działania w zakresie promocji zdrowia powinny wyposażać ludzi w kompetencje umożliwiające im zwiększanie potencjału zdrowia.

W świetle statystyk pomocy społecznej, do dominujących problemów na terenie gminy – Sitno należy zaliczyć ubóstwo, bezrobocie, długotrwałą lub ciężką chorobę, niepełnosprawność, potrzebę ochrony macierzyństwa, alkoholizm i bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych. Przewycięzanie tych problemów jest trudne, ponieważ najczęściej mają utrwalony charakter. Znacząca liczba rodzin dotkniętych chorobą i niepełnosprawnością prawdopodobnie będzie stale korzystać z tego tytułu z pomocy społecznej, jednak może też stanowić powód do zaplanowania kompleksowych działań w zakresie promocji i ochrony zdrowia.

Jednym z dominujących problemów jest też alkoholizm i narkomania, a jego powagę potwierdzają statystyki różnych instytucji. Oba rodzaje uzależnień są niebezpieczne ze względu na ich wpływ na zdrowie fizyczne, a także na funkcjonowanie psychiczne, fizyczne i społeczne osób oraz rodzin. Niejednokrotnie prowadzą nie tylko do utraty zdrowia, ale także do wykluczenia społecznego, przestępczości oraz problemów i dysfunkcji w rodzinie.

Szczególnym wsparciem należy obejmować rodziny z dziećmi, w tym wielodzietne, niepełne, borykające się z trudnościami codziennego życia i dysfunkcjami, takimi jak przemoc czy uzależnienia. Program „Rodzina 800 plus” przyczynił się do zmniejszenia skali

ich ubóstwa, jednak trzeba wspierać je w innych obszarach, w tym przede wszystkim kompetencji opiekuńczo-wychowawczych, prawidłowych wzorców i relacji w rodzinie, rozwoju dzieci i młodzieży, aktywności i integracji społecznej rodzin czy przezwycięzania trudności życiowych.

Sprostaniu wyzwaniom lokalnej polityki społecznej będzie sprzyjać duży potencjał usług społecznych świadczonych w gminie, w tym w zakresie edukacji, kultury, sportu, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i pomocy społecznej. Istotne jest to, aby ich rodzaj i zakres stanowił odpowiedź na istniejące oraz prognozowane potrzeby. Ważna jest także współpraca międzyinstytucjonalna, która umożliwi podejmowanie wielowymiarowych działań w zakresie nie tylko diagnozowania i rozwiązywania problemów społecznych, ale przede wszystkim kreowania dobrej jakości życia mieszkańców. Dostępność usług społecznych może być zwiększona poprzez aktywność organizacji pozarządowych, dlatego ważne jest kreowanie warunków do ich rozwoju, a także angażowania się obywateli we współdecydowanie w sprawach lokalnych oraz sprawna wymiana informacji pomiędzy władzą i mieszkańcami.

Efektywne rozwiązywanie problemów społecznych może wymagać podejmowania działań zapobiegawczych, służących wczesnemu wykrywaniu objawów dysfunkcji; edukacji i informowaniu społeczeństwa w zakresie m.in. zagrożeń społecznych i możliwości ich zapobiegania i likwidowania, a także pobudzaniu aktywności społecznej i zawodowej mieszkańców. Działania te powinny iść w parze ze zrównoważonym rozwojem gminy, uwzględniającym, obok kierunków gospodarczych nastawionych na wzrost liczby miejsc pracy oraz atrakcyjność turystyczną i inwestycyjną, również kierunki wspierające budowę społeczeństwa obywatelskiego. Jeżeli te warunki będą spełnione, to w najbliższych latach w zakresie objętym strategią można prognozować, że wizja rozwoju społecznego gminy określona w niniejszym dokumencie zostanie zrealizowana. Zagrożenie może natomiast stanowić nieprzewidywalna obecnie sytuacja związana z eskalacją konfliktów zbrojnych (Ukraina- Rosja, Izrael- Palestyna) oraz tworzeniem bipolarnego podziału geopolitycznego świata. Trudno obecnie określić, jakie przyniesie skutki w perspektywie długoterminowej, natomiast według wstępnych prognoz ich efektem może być w najbliższych latach kryzys ekonomiczny, napięcia polityczne, fale migracji oraz pogłębiające się problemy zdrowotne i psychiczne społeczeństw.

V. UWAGI KOŃCOWE

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Sitno na lata 2024– 2030 jest kontynuacją realizacji Strategii na 2016- 2023. Stanowi jednak uaktualnioną analizę sytuacji gminy Sitno w aspekcie polityki społecznej.

Organizacja systemu pomocy społecznej w gminie jest dostosowana do potrzeb społecznych. Planowane sposoby ich zaspokajania są kontynuacją istniejącego systemu wsparcia i tworzą możliwość jego uzupełnienia o nowe rozwiązania. Cele szczegółowe i kierunki działań sformułowane zostały w oparciu o analizę systemu pomocy społecznej, edukacji, ochrony zdrowia, profilaktyki uzależnień i sytuację na lokalnym rynku pracy. Strategia rozwiązywania problemów społecznych zakłada rozszerzenie i pogłębienie form pracy socjalnej, szeroką współpracę z różnymi instytucjami i organizacjami pozarządowymi działającymi w obszarze pomocy społecznej. W myśl ustawy o pomocy społecznej, podejmowane działania powinny doprowadzić, w miarę możliwości, do życiowego usamodzielnienia się objętych nią osób i rodzin oraz do ich integracji ze środowiskiem.

Zapisy zawarte w strategii realizowane będą zgodnie z wymienionymi działaniami i w zależności od pozyskanych środków finansowych. Strategia jest dokumentem otwartym. Będzie podlegać okresowym weryfikacjom i niezbędnym modyfikacjom związanym ze zmieniającą się rzeczywistością społeczno- ekonomiczną, zidentyfikowanymi potrzebami mieszkańców gminy i wymogami prawa oraz sytuacjami związanymi z trwającymi konfliktami zbrojnymi. Zgodnie z celem głównym niniejszej strategii, jej realizacja powinna przyczynić się do poprawy, jakości życia wszystkich mieszkańców gminy Sitno, ze szczególnym uwzględnieniem grup zagrożonych wykluczeniem społecznym. Koordynatorem wdrażania Strategii jest Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Sitnie.

Autorzy dokumentu pragną złożyć serdeczne podziękowania wszystkim tym, którzy uczestniczyli w jego budowie, przyczyniając się do identyfikacji problemów społecznych występujących w gminie. Jednocześnie chcą wyrazić nadzieję na dalszą współpracę w realizacji zapisów Strategii.

VI.SPIS RYCIN I TABEL

Spis Rycin

Ryc. 1 Gmina Sitno.

Ryc. 2 Gmina Sitno na tle powiatu zamojskiego.

Ryc. 3. Przyrost naturalny w gminie Sitno w latach 1995-2021.

Ryc. 4. Biologiczne grupy wieku w Gminie Sitno w 2021 r.

Ryc.5. Statystyki zgonów w gminie Sitno w 2021 r.

Spis Wykresów

Wykres 1. Ludność według płci i grup wieku w 2021 roku w gminie Sitno.

Wykres 2. Problemy społeczne w gminie Sitno w opinii mieszkańców.

Wykres 3. Szacunkowa stopa bezrobocia w gminie Sitno w latach 2004-2021.

Wykres 4. Struktura wydatków budżetu Gminy Sitno według działów w 2021 r.

Wykres 5. Poziom wykształcenia w gminie Sitno.

Wykres 6. Uczniowie i absolwencie szkół podstawowych w gminie Sitno w latach 2008-2021.

Wykres 7. Imprezy organizowane przez domy kultury w gminie Sitno w latach-2011-2021.

Wykres 8. Przestępstwa stwierdzone w gminie Sitno w latach 2012- 2021.

Wykres 9. Wykrywalność sprawców przestępstw w latach 2012-2021.

Wykres 10. Poczucie bezpieczeństwa w opinii mieszkańców gminy Sitno.

Wykres 11. Działania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej w opinii mieszkańców gminy Sitno.

Wykres 12. Problemy dotyczące osób starszych w opinii mieszkańców gminy Sitno.

Spis tabel

Tabela 1. Liczba ludności w Gminie Sitno w latach 2020-2022.

Tabela 2. Struktura ludności w Gminie Sitno stan na 31.12.2022 r.

Tabela 3. Struktura wiekowa ludności gminy w latach 2020-2022.

Tabela 4. Ruch naturalny ludności gminy w latach 2021-2022.

Tabela 5. Ruch migracyjny ludności gminy w 2022 roku.

Tabela 6. Bezrobotni w gminie Sitno według płci w latach 2020- 2022.

Tabela 7. Stopa bezrobocia w gminie, powiecie, województwie i w kraju w roku 2022.

Tabela 8. Struktura bezrobocia w gminie Sitno w IV kwartale 2022 roku.

Tabela 9. Edukacja w Gminie Sitno 2021/2022 r.

Tabela 10. Ludność gminy według edukacyjnych grup wieku w 2022 r.

Tabela 11. Obiekty sportowo- rekreacyjne w gminie Sitno.

Tabela 12. Wykaz zabytków wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych województwa lubelskiego.

Tabela 13. Wykaz placówek służby zdrowia zapewniających podstawową opiekę zdrowotną.

Tabela 14. Dane dotyczące przestępczości na terenie gminy Sitno w 2021 r.

Tabela 15. Beneficjenci pomocy społecznej w gminie w latach 2020-2022.

Tabela 16. Powody przyznawania pomocy społecznej w gminie Sitno w latach 2020-2022.

Tabela 17. Ilość osób korzystających z pomocy społecznej ze względu na niepełnosprawność w gminie Sitno w latach 2020-2022.

Tabela 18. Populacje osób, u których występują różne kategorie problemów alkoholowych

Tabela 19. Środki finansowe przeznaczone na profilaktykę w gminie Sitno.

Tabela 20. Wykaz działalności zespołu interdyscyplinarnego w gminie Sitno.

Tabela 21. Dane Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Tabela nr 22. Wykaz stowarzyszeń prowadzących działalność na terenie gminy Sitno.

Tabela 23. Prognoza finansowa w zakresie polityki społecznej gminy Sitno na lata 2024-2030.

